



ΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

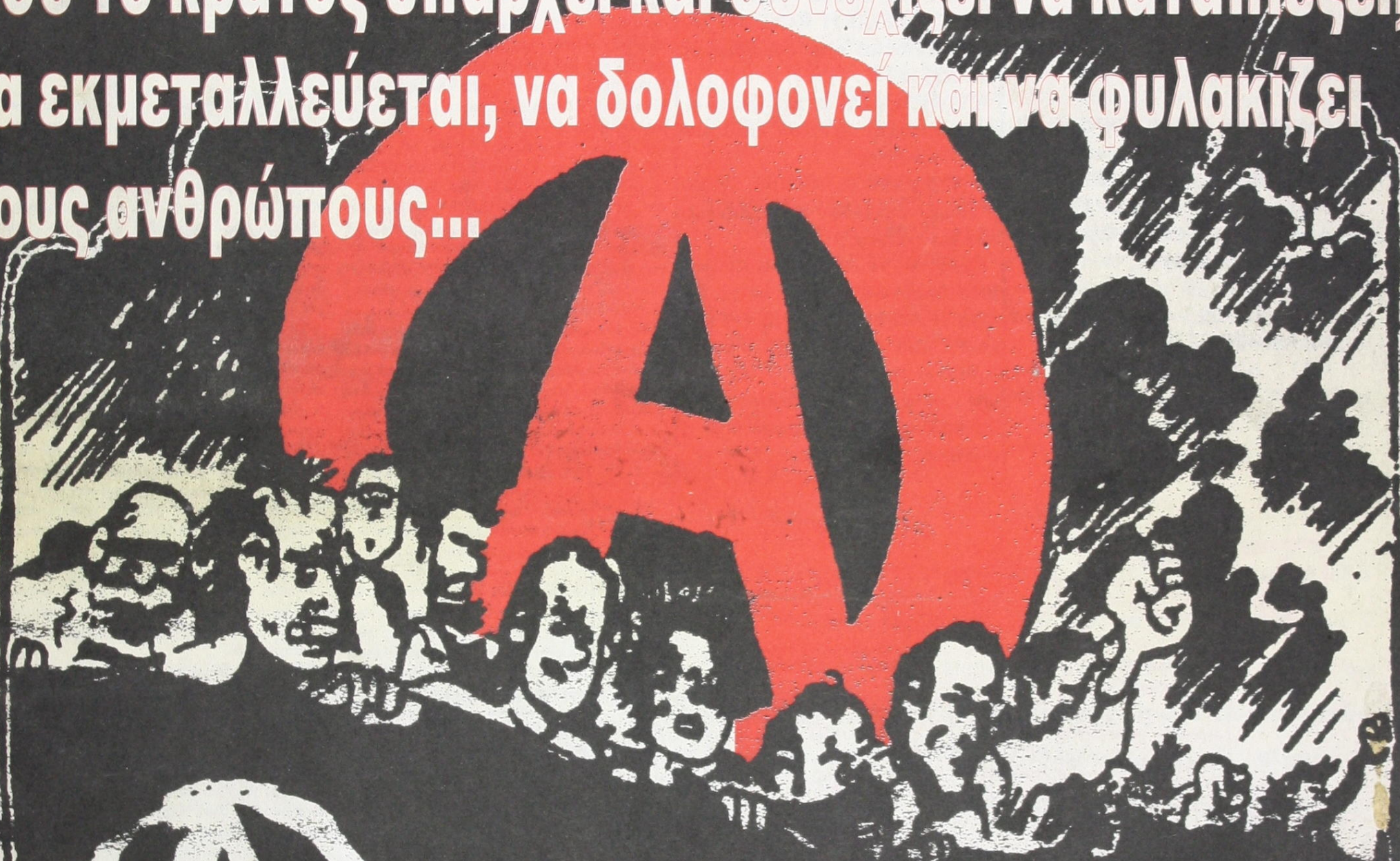
στις πτυχές της καθημερινότητας

ΤΕΥΧΟΣ 13 - 14

ΜΑΗΣ 1995

ΔΡΧ. 300

Όσο το κράτος υπάρχει και συνεχίζει να καταπιέζει,
να εκμεταλλεύεται, να δολοφονεί και να φυλακίζει
τους ανθρώπους...



ΑΝΑΡΧΙΑ

...τόσο η κοινωνία θα υψώνει τα οδοφράγματα της
αντίστασης, βαδίζοντας στο δρόμο της ελευθερίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ. 2 - Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σελ. 2,3,7 - Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σελ. 4,5,6 - ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ

Σελ. 6,7 - ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

Σελ. 8,9,10 - ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ

Σελ. 11,12 - ΑΝΑΚΡΙΣΗ: ΕΝΑ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Σελ. 12,13,14 - ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΝΕΑ

Σελ. 14,15 - ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 94

Σελ. 16,17,18 - ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ "ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ" ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σελ. 18,19 - ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ 1991-1995. ΚΑΙ ΑΥΤΗ Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟΔΕΙΧΤΗΚΕ ΠΥΡΙΝΗ



ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ Νο 3. Εκδίδεται από την αναρχική ομάδα "Μαύρο Αγκάθι" (Τ.Θ. 26126 Τ.Κ. 10022).

ΕΞΕΓΕΡΣΗ Νο 21. Εκδίδεται από τη "Συσπείρωση Αναρχικών" (Τ.Θ. 30658 Τ.Κ.10033).

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ Νο 2. Εκδίδεται από την ομώνυμη ομάδα στη Θεσ/νίκη (Τ.Θ. 50302 Τ.Κ. 54013).

ΞΕΣΠΑΣΜΑ Νο 5. Εκδίδεται από τους Αναρχικούς Πάτρας. (Τ.Θ. 4 Τ.Κ. 26003 Πάτρα 3).

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΗ Νο 10. Εκδίδεται από αναρχικούς στο Αγρίνιο.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ Νο 2. Εκδίδεται από αναρχικούς στον Παλαμά της Καρδίτσας.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ Νο 106. Δελτίο πληροφόρησης με ελληνικά και διεθνή νέα.

*Από το "Ινστιτούτο Κοινωνικών Ερευνών" εκδόθηκε το βιβλίο Η ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ των Κ. Σειρινίδη κι Γ. Χρήστου, με θέματα * Λειτουργία και κρίση της κυριαρχίας. * Το επαναστατικό όραμα και η πάντοτε παρούσα ουτοπία.

Ο κοινωνικός

πόλεμος

συνεχίζεται



ΝΟΕΜΒΡΗΣ

15- Η ομάδα "Μικ. Καλιτζάς" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σε φορτηγάκι του Πρακτορείου Ημερήσιου τύπου. Σε τηλεφώνημά της αναφέρει: "Είναι ένα κύπημα σε φορτηγάκι διανομής της πιο πρόστυχης εξουσίας. Ο αγώνας συνεχίζεται". Παράλληλα αναλαμβάνουν και την ευθύνη για επίθεση στο χώρο της Παν/πολης Ζωγράφου.

15-16-17- Η "Συνεργασία Αναρχικών ομάδων και ατόμων για την κοινωνική αλληλεγγύη και την πολύμορφη δράση" παρεμβαίνει το τριήμερο των εκδηλώσεων για το Πολυτεχνείο στο χώρο αυτό, με έντυπα, προκηρύξεις και αφίσες.

16- Φορτηγό εταιρείας security, πυρπολείται στη Δάφνη. Την ευθύνη αναλαμβάνει με τηλεφώνημα η ομάδα "Μικ. Καλιτζάς".

16- Αγνωστοί επιτίθενται με μολότωφ σε κινητές μονάδες (VAN) του ραδιοφωνικού σταθμού "FLASH" και του τηλεοπτικού συνεργείου του "ANTENNA" στην οδό Πατισίων. Το απόγευμα καταδιώκεται συνεργείο του "ΣΚΑΙ", που βιντεοσκοπούσε όσους βρίσκονταν στο χώρο μπροστά από το Πολυτεχνείο. Κυκλοφορεί η φήμη ότι οι δημοσιογράφοι που αποτελούσαν το συνεργείο, επιδείκνυαν περίστροφο. Οι δημοσιογράφοι παραμένουν εγκλωβισμένοι σε πολυκατοικία της οδού Σπυρνάρη όπου και συνεχίζουν να βιντεοσκοπούν προκλητικά. Με επέμβαση των ΜΑΤ φυγαδεύονται. Μπροστά στο Πολυτεχνείο, υπάρχει αρκετός κόσμος συγκεντρωμένος. Εγκλωβίζεται φορτηγό διανομής τύπου και πυρπολείται με μολότωφ. Μολότωφ ρίχνεται και σε διερχόμενο άδριο τρόλεϋ καθώς και σ' ένα άδριο τουριστικό πουλμαν. Παράλληλα ο κόσμος ξυλοκοπεί πανεπιστημιακούς αλλά και κομματικούς φοιτητές που προσπαθούν να κλείσουν τις πόρτες του Πολυτεχνείου στην Πατισίων. Δημιουργούνται άγριες συγκρούσεις με τα ΜΑΤ και τους "αγανακτισμένους πολίτες" που αποτελούνται από ΜΕΑτζήδες, ΠΑΣΟΚους καθώς και φασίστες. Οι "αγανακτισμένοι πολίτες" ξυλοκοπούν αλύπητα νεαρό που πέφτει στα χέρια τους και τα ΜΑΤ έπειτα συνεχίζουν το "έργο" τους. Οι αγωνιζόμενοι που βρίσκονται στο Πολυτεχνείο, δηλώνουν ότι δεν κάνουν καμία δριαπραγμάτευση και δε πρόκειται να φύγουν αν δεν αποσυρθούν οι δυνάμεις των ΜΑΤ και αν δεν το θελήσουν οι ίδιοι. Σε ενίσχυση μάλιστα των λεγομένων τους, επιτίθενται με μολότωφ σε διμοιρία που βρίσκεται στην οδό Τσιμισίου. Οι μπάτσοι φεύγουν και ο κόσμος σιγά-σιγά αποχωρεί.

17- Απο νωρίς το πρωί η "Συνεργασία Αναρχικών ομάδων", συνεχίζει την παρέμβασή της στο χώρο του Πολυτεχνείου με έντυπα-προκηρύξεις κτλ. Σπάζεται κάμερα και ο πασοκοκυπής δημοσιογράφος Κακαουνάκης από τον τηλεοπτικό σταθμό του "ΣΚΑΙ" ορμάει και ζητεί τη σύλληψη όσων βρίσκονται στο τραπεζάκι της "Συνεργασίας Αναρχικών ομάδων", γιατί είναι

αναρχικοί! Στις 1.30 το μεσημέρι με συntonισμένη επιχείρηση τεσσάρων τουλάκι-στον διμοιριών των ΜΑΤ, το κράτος συλλαμβάνει 64 άτομα που βρίσκονται στο χώρο γύρω από το τραπεζάκι της "Συνεργασίας Αναρχικών ομάδων". Την ίδια μέρα, νωρίς το πρωί, το κράτος έχει επιτεθεί σε 4 κατειλημμένα σπίτια συλλαμβάνοντας 26 άτομα.

Στο Πολυτεχνείο, οι εναπομείναντες σύντροφοι γνωστοποιούν τις κρατικές κινήσεις καταστολής και καλούν τον κόσμο σε άμεση απάντηση. Πραγματοποιείται κατά

ληψη του Πολυτεχνείου με αίτημα την απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων (και του Πολυτεχνείου και των καταλήψεων και της 16ης Νοέμβρη). Οι αγωνιζόμενοι, που σε κάποια στιγμή πλησιάζουν τις 3000-3500, κάνουν φανερές τις προθέσεις τους, καθώς επιτίθενται σε βαν του τηλεοπτικού σταθμού "MEGA" και ξυλοκοπούν ΜΕΑτζή με πολιτικά. Παρά τις προσπάθειες διάφορων αριστοκρατών και άλλων ρεφορμιστών για ειρηνική κατάληψη, και ενώ οι συλληφθέντες έχουν απελευθερωθεί, πραγματοποιούνται επιθέσεις σε κρατικά κτίρια, σε δημοσιογράφους, σε μπάτσους καθώς και στους γνωστούς "αγανακτισμένους πολίτες". Οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι το πρωί.

17- Στην πορεία για την εξέγερση του Πολυτεχνείου στην Πάτρα, αναρχικοί επιτίθενται με βόμβες μολότωφ εναντίον του κτιρίου της Νομαρχίας Αχαΐας. Επίσης σπάζονται τα τζάμια δύο τραπεζών της Αγροτικής και της Εργασίας.

22- Αποτυγχάνει προσπάθεια απόδρασης 50 αλλοδαπών κρατουμένων της Γ' πτέρυγας των φυλακών του Κορυδαλλού. Οι μπάτσοι πυροβολούν και τους αναγκάζουν σε παράδοση.

23- Κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα στην Αθήνα, φιλάθλοι επιτίθενται στα ΜΑΤ με πέτρες μολότωφ και ξύλα. Οι μπάτσοι χρησιμοποιούν δακρυγόνα αλλά και άσφαιρα πυρά...

24- Μπάτσος πυροβολεί Αλβανό όταν ο τελευταίος έτρεξε ενώ τους είδε. Το περιστατικό συνέβη στην Κέρκυρα. Την ίδια μέρα στην Σίνδο Θεσ/νίκης, άγνωστοι πυροβολούν χωρίς λόγο δύο Αλβανούς.

25- Η ομάδα "Ξάγρυπνη επαναστατική συνείδηση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σχολικών λεωφορείων στο Ελληνικό. Σε τηλεφώνημά τους αναφέρουν: "Σαμποτάζ με όλα τα μέσα στη λεπούργια της εκπαιδευτικής μηχανής. Θα τα ξαναπούμε."

28- Ο Σπύρος Κογιάννης (που είχε δικαστεί με τον Κ. Μαζοκόπο και αθώωθηκε) καταγγέλει την Αντιπροσκοπική υπηρεσία ότι τον παρακολουθεί και εκφοβίζει αυτόν και συγγενείς του.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

7- Εργαζόμενοι του δήμου Πειραιά που είχαν καταλάβει το κτίριο του Δημαρχείου, καταδιώκουν τον συνδικαλιστή Α. Κολλά, γνωστό από το ξεπούλημα του αγώνα των εργαζομένων της ΕΑΣ.

9- 40 κρατούμενοι του Κορυδαλλού καταφέρνουν ν' αποδράσουν, αφού προηγουμένως σπάνε την εξωτερική καγκελόπορτα με αυτοκίνητο της τροφοδοσίας της φυλακής. Μετά από άγρια καταδίωξη των μπάτσων συλλαμβάνονται 13.

9- Οι μαθητές του Πολυκλαδικού λυκείου Ν. Φιλαδέλφειας κλείνουν την εθνική οδό Αθηνών-Λαμίας. Η "Συνεργασία αναρχικών ομάδων" παρεμβαίνει μοιράζοντας

Η κατατεθειμένη και καταγεγραμμένη Δράση των Αναρχικών στην Ελλάδα Μέχρι Σήμερα.

(έντυπα - προκηρύξεις - αφίσες)

κάθε ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ (5-7.30 πμ) και το ΣΑΒΒΑΤΟ (10.30 - 2.30 πμ) στη Σαγικόλου 8 (δίπλα στο Μουσείο) (δημοσίευσή Παρτίσι και Β. Ηρακλίου)

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Για τον αγώνα της μνήμης ενάντια στη λήθη που είναι αγώνας των ανθρώπων ενάντια στο κράτος και κάθε μορφής εξουσία ενάντια στη διαστρέβλωση και την προσπάθεια εξαλείψης των κοινωνικών αγώνων

ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗΣ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

(Αριθ. Λογ. Εθνικής Τράπεζας):

157/882717 - 63

Για την εξαγορά ποινών, την καταβολή εγγυήσεων και ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΔΙΚΗΓΩΡΩΝ

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

προκληρύνει τόσο σ' αυτό όσο και σε άλλα σχολεία.

12- Ο προϊστάμενος της εισαγγελίας Εφετών Χρ. Τζανακάκης, δίνει εντολή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αναφορικά με τις καταλήψεις. Απειλεί με ποινικές ευθύνες γονείς και μαθητές.

14- Η ομάδα "Αναρχική κρούση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό δύο πολυτελών αυτοκινήτων (BMW και MERCEDES), στα Γιάννενα. Όπως δηλώνουν "είναι για τον νέο προϋπολογισμό που ευνοεί τους πλούσιους. Τα χτυπήματα θα συνεχιστούν". Επίσης η ίδια ομάδα αναλαμβάνει την ευθύνη για παλαιότερο εμπρησμό αυτοκινήτου της εταιρείας security "Group 4".

14- Πυρπολείται αυτοκίνητο υπαλλήλου της κρατικής τηλεόρασης (ΕΡΤ) στην περιοχή του λόφου του Στρέφη. Την ευθύνη αναλαμβάνει η "Αναρχική ομάδα Βίαιος Προλεταριακός αγώνας". Όπως αναφέρουν "όσο θα μας πίνουν το αίμα και θα μας παραπληροφορούν θα τους χτυπάμε. Τα χτυπήματα θα συνεχιστούν".

14- Ανακαλύπτεται ωρολογιακός μηχανισμός στα δικαστήρια Καβάλας, που τελικά τίθεται σε ακρησία.

15- Πραγματοποιείται πορεία από τους καταληψίες μαθητές στο κέντρο της Αθήνας. Η πορεία αρχίζει με το σύνθημα "Μπάτσοι- γουρούνια- δολοφόνοι" και το κλίμα είναι εκρηκτικό. Στο τέλος της Πανεπιστημίου και ενώ η πορεία προσεγγίζει την Ομόνοια, γίνεται επίθεση με μολότωφ σε αυτοκίνητο του ΗΠΑΠ. Στην Ομόνοια, λεωφορείο με ασφαλίτες δέχεται επίθεση και οι μπάτσοι έντρομοι σέρνονται στο πλακόστρωτο. Με το που μπαίνει η πορεία στη Σταδίου, μαθητές, αναρχικοί και άλλοι αγωνιζόμενοι, επιτίθενται σε τράπεζες, πυρπολούν τρία κρατικά αυτοκίνητα έξω από την Νομαρχία. Η πορεία καταλήγει στο Υπουργείο Παιδείας όπου λεηλατείται αυτοκίνητο με ηλεκτρονικό υλικό.

16- Μαθητές του λυκείου της Ηλιούπολης κλείνουν την λεωφόρο Βουλιαγμένης. Μια Mercedes που προσπαθεί να οπάσει τον κλοιό, δέχεται την επίθεση των μαθητών.

19- Πυρπολείται λεωφορείο που ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας στον Πειραιά. Επίσης πυρπολείται φορτηγό κινηματογραφικής εταιρείας στον Γκύζη. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ομάδα "Μαύρη φράζια".

20- Πυρπολείται σχολικό λεωφορείο στα Κ. Πατίσια. Με τηλεφώνημα σε καθημερινή εφημερίδα την ευθύνη αναλαμβάνει η ομάδα "Ελεύθεροι Πολιορκημένοι".

21- Πυρπολείται το αυτοκίνητο του πρώην βουλευτή της ΝΔ Ιπ. Σαββούρα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι "Ειδικές Καταστροφικές Αναρχικές Μονάδες" με τηλεφώνημά τους.

21- Πραγματοποιείται πορεία των μαθητών των κατεληγμένων σχολείων της Αθήνας. Ακούγονται συνθήματα όπως: "Δε θέλουμε υπουργεία δεν θέλουμε υπουργούς- θέλουμε τους μπάτσους στην ασφάλτο νεκρούς", "Μπουρλότο και φωτιά στα σχολικά κελιά" από αναρχικούς και μαθητές. Στην Ομόνοια και σε απάντηση των χειρονομιών των σπουδαστών των ιδιωτικών κολλεγίων "Coventry" και "Mediterranean", εκτοξεύονται βόμβες μολότωφ, πέτρες και καπνογόνα. Δημοσιογράφοι που βιντεοσκοπούν, δέχονται επίθεση και ξυλοκοπούνται. Στη Σταδίου οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες επιτίθενται σε τράπεζες και κρατικά κτίρια με μολότωφ, πέτρες και άλλα. Στο ύψος της πλ. Κλαυθμώνος 2 διμοιρίες των ΜΑΤ κάνουν την εμφάνισή τους και δέχονται επίθεση. Η πορεία καταλήγει στο Σύνταγμα όπου και αποφασίζεται να πραγματοποιηθεί συντονιστικό στο Πολυτεχνείο. Ενώ πραγματοποιείται το συντονιστικό μαθητές και άλλοι αγωνιζόμενοι εγκλωβίζουν αυτοκίνητο του ΥΠΕΧΩΔΕ και ένα περιπολικό και τα πυρπολούν με βόμβες μολότωφ. Στη συνέχεια γίνονται άγριες συγκρούσεις με τα ΜΑΤ και πυροσβέστες που χρησιμοποιούν αντλίες νερού με υψηλή πίεση για τη διάλυση του κόσμου. Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων τραυματίζεται πυροσβέστης σπάζοντας το χέρι του.

22- Βόμβα μολότωφ ρίχνουν άγνωστοι σε εκκλησία στην Ηλιούπολη. Στον εξωτερικό τοίχο του ναού γράφουν το σύνθημα

Φωτιά και βία σε κάθε εκκλησία" και ένα Α σε κύκλο.

26- Γίνεται απόπειρα απόδρασης κρατουμένων από τις φυλακές Τρικάλων. Οι κρατούμενοι γίνονται αντιληπτοί και η απόδραση αποτυγχάνει.

29- Η ομάδα "Πυρήνες Επαναστατικής Βίας" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου αστυνομικού στο Κερασίνη. Σε τηλεφώνημά τους εύχονται "καλή χρονιά".

31- Η ομάδα "Λύκοι των Εξαρχείων" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό φορτηγού της εταιρείας "Bon Studio" στα Εξάρχεια.

ΓΕΝΑΡΗΣ

1- Η ομάδα "Αντιεξουσιαστική Πάλη" αναλαμβάνει την ευθύνη για την έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στην πόρτα της Παλιάς Βουλής, στην οδό Κολοκοτρώνη. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε ραδιοφωνικό σταθμό είπε: "Είναι απάντηση στις εξαγγελίες για την εξυγίανση της πολιτικής ζωής του τόπου. Όλοι οι βουλευτές και οι διοικητικοί άρχοντες είναι ίδιοι, δεν υπάρχει καμιά διαφορά μεταξύ τους." Η έκρηξη προκάλεσε σημαντικές υλικές ζημιές.

3- Η ομάδα "Επαναστατικοί Πυρήνες" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου αστυνομικού στον Πειραιά.

6- Η ομάδα "Επαναστατικών Καταστροφών" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό γραφείων του ΠΑΣΟΚ στο Κολωνάκι. Από τη φωτιά προκλήθηκαν μικρές υλικές ζημιές.

6- Η ομάδα "Ξαγρυπνη Επαναστατική Συνείδηση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου που ανήκει στην Ιρανική πρεσβεία στο Ν. Ψυχικό. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα είπε: "Οι πρεσβείες, ως διεθνή κέντρα εξουσίας και το ανθρώπινο δυναμικό, αποτελούσαν στόχους των αναρχικών."

6- 30 περίπου άτομα επιτέθηκαν εναντίον αυτοκινήτων και καταστημάτων στην πλατεία Εξαρχείων. Από την επίθεση καταστράφηκαν 2 Mercedes του Γ.Γ του υπουργείου Γεωργίας, και πλητιάρχη του Πολεμικού Ναυτικού. Οι άγνωστοι εξαφανίστηκαν πριν προλάβουν να επέμβουν οι δυνάμεις των ΜΑΤ.

6- Συμπλοκές μεταξύ κρατουμένων ξέσπασαν στο ΣΚΑ Κορυδαλλού. Οι κρατούμενοι άναψαν φωτιές και έσπασαν τα τζάμια των κελιών τους. Επτά νεαροί Ρουμάνοι που προσπάθησαν να αποδράσουν δέχτηκαν επίθεση με δακρυγόνα από διμοιρίες των ΜΑΤ που είχαν περικυκλώσει τις φυλακές.

8- Η ομάδα "Ακτιβιστές αναρχικοί" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σχολικού λεωφορείου στην Αγία Παρασκευή. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα είπε: "Η εκπαίδευση, ιδιωτική ή δημόσια, αποτελεί στόχο των αναρχικών μέχρι την τελική κατάλυση της εξουσίας."

10- Ποινική δίωξη κατά 3 μαθητών του Μαρασλείου σχολείου, ασκεί ο εισαγγελέας Τζανακάκης για φθορές και παράνομη βία κατά τη διάρκεια της κατάληψης του σχολείου.

11- Πραγματοποιείται μαθητική πορεία στο κέντρο με τη συμμετοχή δεκάδων αναρχικών. Κατά τη διάρκεια της πορείας και μετά από επιθέσεις με βόμβες μολότωφ και πέτρες εναντίον κρατικών κτιρίων επιτίθενται τα ΜΑΤ και συλλαμβάνουν 22 άτομα από τα οποία κρατούνται οι 8. Η πορεία ανασυγκροτείται στο Σύνταγμα και οι συμμετέχοντες πετούν πέτρες και μολότωφ εναντίον των δυνάμεων των ΜΑΤ. Ακολουθούν συμπλοκές και κυνηγητό στους γύρω δρόμους και λίγο αργότερα καταλαμβάνεται η Νομική σχολή με στόχο την απελευθέρωση των κρατουμένων. Ξεσπούν νέες συγκρούσεις στη διάρκεια των οποίων καταστρέφεται ο εξοπλισμός του συνεργείου του "MEGA channel" ενώ χτυπιέται καθηγητής που προσπαθούσε να επιτεθεί στους συγκεντρωμένους. Αργά το απόγευμα οι συγκεντρωμένοι αποχωρούν.

12- Η ομάδα "Κοινωνική Θέληση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό van του τηλεοπτικού σταθμού "Seven X" στα Εξάρχεια. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα είπε: "Ήταν μια πρώτη απόπειρα στη γενικευμένη βία του κράτους απέναντι στην πορεία των μαθητών και

στους λακέδες του κράτους τους δημοσιογράφους. Λευτεριά σε όσους βρίσκονται στα κελιά."

12- Αρκετός κόσμος συγκεντρώνεται στα δικαστήρια της Ευελπίδων για να εκφράσει την αλληλεγγύη του στους 8 συλληφθέντες της μαθητικής πορείας. Οι 3 συλληφθέντες αντίλογο οδηγούνται στον εισαγγελέα ανηλίκων, δύο παραπέμπονται στο αυτόφωρο πλημμελειοδικείο και τρεις στον ανακριτή κατηγορούμενοι για "κατοχή εκρηκτικών υλών". Την ίδια ώρα πυρπολείται BMW στην οδό Μασσαλίας στη Νομική.

13- Ο μαθητής Ρουζινάς αθρώνεται, ενώ ο Ν. Καρατζάς και ο Σ. Σιαπέρας παίρνουν προθεσμία να απολογηθούν στις 16-1.

13- Η ομάδα "Ανυπότακτοι μαθητικοί πυρήνες" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σχολικού λεωφορείου στην Ν. Σμύρνη. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα είπε: "Όσο οι υπουργοί θα μας κοροϊδεύουν, όσο οι μπάτσοι θα μας χτυπούν, όσο οι δικαστές θα μας διώκουν, θα τους χτυπούμε. Λευτεριά στους φυλακισμένους μαθητές".

13- Οι μαθητές του ΕΠΛ Αμπελοκήπων κλείνουν τη Λ. Αλεξάνδρας έξω από τη γενική Ασφάλεια διαμαρτυρόμενοι για την επέμβαση των ΜΑΤ στην πορεία της 11 Γενάρη, ζητώντας την απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων.

13- Οι καταληψίες σπιτιών πραγματοποιούν πορεία εν όψη της δίκης που έχουν στις 17-1. Οι καταληψίες πραγματοποιούν την πορεία περικυκλωμένοι από τα ΜΑΤ.

14- Η ομάδα "Κοινωνική Θέληση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό γραφείων της Ενωσης Αξιωματικών της αστυνομίας στο κέντρο της Αθήνας. Από τη φωτιά προκλήθηκαν μικρές υλικές ζημιές. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα είπε: "Το χτύπημα αυτό γίνεται ενάντια στη βία των δολοφόνων του κράτους, τους μπάτσους δηλαδή και το ίδιο το κράτος. Λευτεριά στους συλληφθέντες της μαθητικής πορείας".

15- Η ομάδα "Ανυπότακτοι Μαθητικοί Πυρήνες" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σχολικού λεωφορείου στην Καλλιθέα. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα είπε: "Είναι ένα χτύπημα σ' αυτούς που κλέβουν τη ζωή και τη σκέψη μας, σ' αυτούς που φυλακίζουν τους συντρόφους μας, σ' εκείνους που χτίζουν ξεδιάντροπα βίλες. Θα συνεχίσουμε να τους χτυπάμε, λευτεριά στους φυλακισμένους μαθητές."

15- Συλλαμβάνεται νεαρός που πετά βόμβα μολότωφ εναντίον περοπολικού στη Ν.Σμύρνη. Λόγω του μικρού της ηλικίας του αφήνεται ελεύθερος.

15-Πυρπολείται εκκλησία που βρίσκεται στο Πεδίο του Αρεως. Με τηλεφώνημά σε ραδιοφωνικό σταθμό την ευθύνη αναλαμβάνει ένας που αυτοαποκαλείται "αναρχικός οπαδός του Θεολόγου."

16- Η ομάδα "Επαναστατικό Αντικρατικό μέτωπο" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό φορτηγού αυτοκινήτου της "Ασπίς security" στη θεσ/νίκη.

16- Προφυλακίζεται ο Νικ. Καρατζάς, που είχε συλληφθεί στα επεισόδια κατά τη διάρκεια της μαθητικής πορείας στις 11 Γενάρη. Παράλληλα αφήνονται με περιοριστικούς όρους οι δύο άλλοι, ο Σ. Σιαπέρας και ο Η. Ρουζινάς.

18- Η ομάδα "Μονάδες Αναρχικών Ταραχοποιών" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό γραφείων του ΠΑΣΟΚ στο Π. Φάληρο. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα λέει: "Το χτύπημα αυτό είναι μια απάντηση στην έντονη κρατική καταστολή των τελευταίων ημερών. Θα τα ξαναπούμε". Από τη φωτιά προκαλούνται μικρές υλικές ζημιές.

18- Φοιτητές κλείνουν την οδό Σόλωνος, στο ύψος της Νομικής Σχολής, διαμαρτυρόμενοι για τις ενέργειες Παπαθεμελή, σχετικά με την κατάργηση του Πανεπιστημιακού ασύλου.

20- Η ομάδα "Ξαγρυπνη Επαναστατική Συνείδηση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό φορτηγού εταιρείας security στην Ηλιούπολη. Άγνωστος που τηλεφώνησε σε εφημερίδα λέει: "αυτό το χτύπημα είναι μια πρώτη απάντηση στα χτυπήματα του κράτους στη μαθητική πορεία και στη συ-

νεκρίζομη ομηρία του Ν. Καρατζά".

21- Η ομάδα "Λύκοι των Εξαρχείων" αναλαμβάνει τον εμπρησμό του αυτοκινήτου του διευθυντή της Mercedes, μάρκας Mercedes στα Εξάρχεια, ζητώντας την απελευθέρωση του Ν. Καρατζά.

21- Η ομάδα "Κοινωνική Θέληση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σχολικού λεωφορείου στο Γαλάτσι. Από τη φωτιά καταστράφηκε εντελώς το λεωφορείο.

23-Πορεία με μηχανές πραγματοποιήσαν κάτοικοι των Χανίων προς το Ακρωτήριο της Σούδας διαμαρτυρόμενοι για την παρουσία στρατιωτικών βάσεων στο νησί και ζητώντας την αθώωση των 28 Χανιωτών που κατηγορούνται για τα επεισόδια της 23 Ιούλη του 1991, που είχαν ως αποτέλεσμα την πυρπόληση του κτιρίου της Νομαρχίας.

* 50 σκύλους εκπαιδευμένους θα τεθούν στην υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ για την καταστολή επεισοδίων. Τώρα πλέον παίρνει σάρκα και οστά το σύνθημα των αναρχικών "Σκυλιά φυλάτε τ' αφεντικά σας"

29- Η ομάδα "Ολομέτωπη επίθεση" αναλαμβάνει την επίθεση για τον εμπρησμό φορτηγού διανομής τύπου στον Αγιο Δημήτριο. Από τη φωτιά προκλήθηκαν σοβαρές υλικές ζημιές στο φορτηγάκι.

30- Αναβάλλεται η δίκη του αναρχικού ολικού αρνητή στρατεύσεως Ν. Μaziώτη.

ΦΛΕΒΑΡΗΣ

3- Η ομάδα "Πυρήνες επαναστατικής βίας" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου που άνηκε σε εταιρεία security στην Α. Γλυφάδα. Σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα είπαν ότι "είναι ένα χτύπημα κατά της ιδιωτικής αστυνομίας"

4- Η ομάδα "Κόκκινα μαντίλια" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σχολικού λεωφορείου στο Κ. Χαλάνδρι. Σε τηλεφώνημα αναφέρουν: "Η παιδεία κατασκευάζει ανθρώπους και τους καταπιέζει. Λευτεριά στον Ν. Καρατζά". Επίσης αναλαμβάνουν παλαιότερο εμπρησμό σε αυτοκίνητο της ΕΡΤ.

4- Επίθεση εναντίον Τούρκων και Κούρδων πολιτικών προσφύγων γίνεται από μέλη της φασιστικής οργάνωσης "Χρυσή Αυγή" στην περιοχή της Ομόνοια. Οι φασίστες "τρώνε" ξύλο και τρέπονται σε φυγή.

7- Συλλαμβάνονται στην περιοχή της Ηλιούπολης οι Σ. Σεϊσίδης, Γ. Ξυδάς, Π. Καραλέμας και Α. Τσατσούλας με την κατηγορία της απόπειρας εμπρησμού σε φορτηγάκι διανομής τύπου. Η σύλληψή τους ανακοινώνεται δύο μέρες μετά, ενώ μέσα στην Ασφάλεια βασανίζονται ακατάπαυστα.

8- 16χρονη μαθήτρια καταδικάζεται σε εγκλεισμό σε αναμορφωτήριο για την συμμετοχή της στην κατάληψη του σχολείου της το 1992. Μαζί καταδικάζονται και άλλοι 3 μαθητές με εξαγοράσιμες ποινές 7 μηνών.

8- Η ομάδα "Λύκοι των Εξαρχείων" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου μάρκας Mercedes στη Ν. Ζωή. Σε τηλεφώνημά τους αναφέρουν: "η κρατική καταστολή δεν πρόκειται ν' ανακόψει τον κοινωνικό πόλεμο που καθημερινά φουντώνει. Λευτεριά σ' όλους τους όμηρους του κράτους".

9- Αναρχικοί, μαθητές και αντιφασίστες, πραγματοποιούν πορεία στην Κυψέλη διαμαρτυρόμενοι για τις επιθέσεις μελών της φασιστικής οργάνωσης "Χρυσή Αυγή" σε μαθητές. Στην οδό Ευελπίδων οι διαδηλωτές συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ πετώντας πέτρες και ξύλα, ενώ δέχτηκαν επίθεση με δακρυγόνα.

9- Αθρώνονται οι 26 από τους 28 Χανιώτες που είχαν κατηγορηθεί για τα επεισόδια της 21ης Ιούλη του '91, που κατέληξαν στον εμπρησμό της Νομαρχίας Χανίων. Το δικαστήριο επέβαλε σε δύο, ποινή φυλάκισης 5 μηνών εξαγοράσιμη, για φθορές.

11- Η ομάδα "Γκρίζοι Λύκοι" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου αστυνομικού στην περιοχή των Αμπελοκήπων.

12- Η ομάδα "Λύκοι των Εξαρχείων" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό δύο σχολικών λεωφορείων. Σε τηλεφώνημά τους αναφέρουν: "διαμαρτυρόμαστε για τις

ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ

Δεν έχουν περάσει παρά 8 μήνες από τις δημοτικές εκλογές και οι εξελίξεις στο πεδίο των κινήσεων από πλευράς κρατιστών, έρχονται να αποδείξουν την ανησυχία τους που προσεγγίζει και τα όρια του πανικού. Η μεγάλη αποδοκιμασία στο σύνολο των κομμάτων και ουσιαστικά στην εκλογική διαδικασία και στην έννοια της "αντιπροσώπευσης" αναγκάζουν τους κρατιστές σε συνεχείς κινήσεις μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιδιώξεων που κινούνται σε δύο επίπεδα, στο πραγματικό και στο θεαματικό.

Η ραγδαία θεσμική ανασυγκρότηση και το σύνολο των σχεδιασμών από πλευράς τους, έχει ως στόχο την αναβάθμιση της πολιτικής και την ΕΝΙΣΧΥΣΗ της εμπιστοσύνης και υπακοής στους κρατικούς θεσμούς. Κινούμενοι στο πραγματικό επίπεδο, εκμαιεύουν "πληροφορίες" από την αυξανόμενη κοινωνική δυσανεμία και αποδοκιμασία, ώστε να προβούν σε διορθωτικές κινήσεις τόσο σε επίπεδο θεσμών, όσο και συμπεριφορών των πολιτικών κομμάτων και των φυσικών προσώπων που τα στελεχώνουν. Η περίφημη αναθεώρηση του συντάγματος, η αναστολή της δίωξης Μπιστοτάκη (πέρα από το τι ξεκάθαρα αποδεικνύει και στο οποίο αργότερα θα αναφερθούμε) και όλες οι άλλες επεμβάσεις σε θεσμικό επίπεδο έρχονται να επιλύσουν προβλήματα που οδηγούσαν και οδηγούν στη μείωση της "αξιοπιστίας" τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι το βάρος της αναβάθμισης των θεσμών και μηχανισμών ρίχνεται εκεί που από το παρελθόν έχουν διαπιστώσει ότι η κοινωνική οργή στρέφεται με ιδιαίτερη αδιαλλαξία.

Η "δικαιοσύνη" τους, για παράδειγμα, ήταν και είναι γνωστό στους ανθρώπους τι ρόλο διαδραματίζει, ποιους προστατεύει και ποιους διώκει, γι' αυτό είχε γίνει δέκτης πάμπολων επιθέσεων από την κοινωνία (πχ Νιρούζος, Μπίντος). Η φιλολογία περί διάκρισης των εξουσιών, περί αυτοδιοίκησης των δικαστών έχει ως κυρίαρχο στόχο να σκεπάσει τον ΙΔΙΟ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ που είναι η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ της κρατικής καταπίεσης και βίας. Θα πρέπει απλώς να αναφέρουμε ότι ανεξάρτητα από τους όποιους εσωτερικούς ανταγωνισμούς τους και τις όποιες διαφορές για τον τρόπο επίτευξης των στόχων δε θα πρέπει να λησμονούμε ότι οι ΣΤΟΧΟΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΚΟΙΝΟΙ, είτε είναι οι "ανθρωπιστές", είτε οι "αρτηριοσκληρωτικοί" που βρίσκονται στα πράγματα. Καλό βέβαια είναι ο καθένας να ανιχνεύει και να γνωρίζει τους ανταγωνισμούς αυτούς, αλλά καλό είναι επίσης να μην έχει αυταπάτες ότι θα μπορούσε ποτέ να συνδέσει με αυτούς, τους αγώνες των ανθρώπων για ελευθερία.

Τελειώνοντας με το παράδειγμα της "δικαιοσύνης", που σίγουρα τα όσα διαδραματίστηκαν αφορούν την κυριαρχία στο σύνολο της, δε θα κουραστούμε να ξαναυπενθυμίσουμε κάτι. Θα θυμούνται πολλοί τη στάση τη δική μας και άλλων Αναρχικών στην περίπτωση του Γ.Πετρόπουλου αλλά και γενικότερα στο πως δεν θα πρέπει να προσωποποιείται η κοινωνική αλληλεγγύη. Φαίνεται τώρα πια ξεκάθαρα αυτό που πάντα λέγαμε και λέμε: το κράτος ποτέ δε προσφέρει κάτι δίκως αντάλλαγμα και αυτό θα πρέπει στο μέλλον όλοι να το έχουμε στο νου...

Στη προσπάθεια, που μοναδικό στόχο έχει την εύρυθμη λειτουργία των θεσμών τους και στη συνέχιση της καταπίεσης και εκμετάλλευσης, σημαίνοντα ρόλο διαδραματίζουν και θα διαδραματίσουν τα ΜΜΕ. Με συνεχείς εκπομπές-συζητήσεις, με την ανάδειξη από τους ίδιους (!) της "κρίσης της πολιτικής" μεταθέτουν ένα πρόβλημα δικό τους, το πως δηλαδή θα κοροϊδεύουν τους ανθρώπους, σε πρόβλημα της κοινωνίας.

Στο θεαματικό πια επίπεδο διάφοροι κρετίνοι συνοδοιπόροι του κράτους (ηθοποιοί, "καλλιτέχνες", νέοι πολιτικοί, κλπ) έρχονται να μας αποκοιμίσουν με δήθεν "σκληρές κριτικές", που στην ουσία οδηγούν στη δημιουργία της ψευδής εντύπωσης ότι "δεν είναι όλοι ίδιοι", ότι "υπάρχει κρίση αλλά και που δεν υπάρχει" και άλλα τέτοια κουραφέξαλα. Συγκαλύπτουν ότι οι ίδιες οι έννοιες της πολιτικής και της "αντιπροσώπευσης" είναι αυτές που ευθύνονται για τη συνεχή καταπίεση και εκμετάλλευση των ανθρώπων.

Ειδικότερα για το ζήτημα της πολιτικής αλλά και για την περίφημη Δημοκρατία θα θέλαμε να σταθούμε λίγο παραπάνω.

Είναι λάθος να συγχέεται το σύνολο των κινήσεων και πράξεων του ανθρώπου με την πολιτική και δυστυχώς αυτό το λάθος γίνεται πολλές φορές και από διάφορους αγωνιζόμενους. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ εφευρέθηκε και ανήκει αποκλειστικά στους καταπιεστές των ανθρώπων. Μέσα και χαρακτηριστικά της πολιτικής ήταν και είναι πάντα το ψέμα, οι ραδιουργίες, ο τακτικισμός. Γι' αυτό και όσοι επιμένουν ότι διεξάγουν κάποιο πολιτικό αγώνα, αργά ή γρήγορα κυλάνε στα παραπάνω περπώματα. Όσοι λοιπόν αγωνίζονται θα πρέπει να βοηθούν το ξεμπρόστιασμα της ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ στο σύνολό της, καταστρέφοντας έτσι τα σχέδια των κυρίαρχων όσον αφορά το ρεπουσάρισμα της.

Όσον αφορά τη Δημοκρατία, (που και εδώ αναπτύσσονται διάφορες φιλολογίες) είναι άρρηκτα συνδεδεμένη η τύχη της με την τύχη της κυριαρχίας "ανθρώπου" σε άνθρωπο. Δεν υπάρχει καλή και κακή δημοκρατία και ούτε ποτέ υπήρξε. Η περιθωρία αθηναϊκή δημοκρατία στηριζόταν στους τάφους και στα κορμιά χιλιάδων ταλαιπωρημένων και βασανισμένων σκλάβων και όσοι το ξε-

περνούν αυτό σε λεπτομέρεια εντάσσουν απευθείας τον εαυτό τους με το μέρος της βαρβαρότητας, ντυμένης βέβαια με φιλοσοφικό μανδύα. Η σύγχρονη δημοκρατία, στηριζόμενη και αυτή στο ξεζούμισμα και βασανισμό χιλιάδων ανθρώπων είναι το ίδιο πρόστυχη και βάρβαρη όσο και οι προηγούμενες. Τους αρχαίους φιλόσοφους, βέβαια, τις τέχνες, τα γράμματα τους αντικατέστησαν άλλες μορφές "πολιτισμού" (μέγαρα μουσικής). Η βία όμως παρέμεινε αναλλοίωτη. Το γιατί οι κρατιστές υπερασπίζονται ως φετίχ τη δημοκρατία και την παρουσιάζουν ως το τελειότερο, για τον άνθρωπο, γεγονός, είναι πολύ απλό. Μέσο αυτής και μέσω της έννοιας της "αντιπροσώπευσης" νομιμοποιούν τη βία και κυριαρχία τους που υποτίθεται είναι θέληση του λαού, της κοινωνίας και όχι επιβολή και κυριαρχία πάνω στη κοινωνία.

Γι' αυτό κόπονται σε κάθε εκλογική αναμέτρηση και παλεύουν για τη μεγα-

λύτερη δυνατή προσέλευση κόσμου στις κάλπες. Καταφέρνουν έτσι να λένε "δεν είμαστε εμείς που σας κλέβουμε, σας ποδοπατούμε, σας βασανίζουμε, εμείς εκτελούμε τις εντολές του 47% του ελληνικού λαού".

Η λειτουργία του τύπου και της τηλεόρασης δε θα πρέπει να περνάει απαρατήρητη. Ο ρόλος που παίζουν και θα παίζουν στις εξελίξεις είναι μεγάλος. Το ότι οι διάφοροι εκδότες και ιδιοκτήτες είναι και οι παραλήπτες και διαχειριστές των "δημόσιων έργων" και των διαφόρων χρηματικών πακέτων εξηγεί και το μίσος που επιδεικνύουν σε οποιαδήποτε στάση και γεγονός αντιθετικό στο κράτος και τη κυριαρχία.

Αλλωστε, και εδώ επανερχόμαστε στην αναστολή της δίωξης Μπιστοτάκη, αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά ότι ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΙ... Αυτοί που ξελαρυγγιάζονται και προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο για τις ανύπαρκτες διαφορές τους, αυτοί που εμφανίζονται δήθεν ως θανάσιμοι εχθροί προχωρούν με απίστευτο θράσος και ζετισιπωσία σε εκατέρωθεν ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ των γεγονότων που οι ίδιοι ονόμαζαν σκάνδαλα και που δεν είναι τίποτα άλλο παρά οι καθημερινές πρακτικές κινήσεις για τη συνέχιση της κυριαρχίας τους.

Έτσι και ενώ πριν τρία χρόνια ο "αποστάτης" Μπιστοτάκης και η "δικαιοσύνη" τους αθώωνε τον "κλέφτη" Παπανδρέου για το "σκάνδαλο Κοσκωτά" και προχωρούσε στην αναστολή της δίωξης για τις υποκλοπές, τώρα απλώς αντιστρέφονται οι ρόλοι και είναι ΑΛΛΟΣ αυτός που αθώνει και αναστέλλει και ΑΛΛΟΣ αυτός που δέχεται την αθώωση. Και στις δυο πάντως περιπτώσεις ο "ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΛΑΟΣ" παρακολουθεί απδιασμένος και έκπληκτος καθώς ταυτόχρονα ξανακούει για "οικονομική κρίση", ξαναγνωρίζει τα πράσινα και μπλε "σταθεροποιητικά προγράμματα".

Η αναβάθμιση της κυριαρχίας, είτε στο πραγματικό επίπεδο, είτε στο θεαματικό, που με πρόσχημα τις "πολιτικές πρωτοβουλίες" συγκαλύπτεται ότι ΜΕΤΑΞΥ ΚΛΕΦΤΩΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ, είναι αναγκαία γιατί οι κρατιστές νιώθουν ότι χάνουν το παιχνίδι.

ΟΙ ΕΠΙΘΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΣΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Είναι φανερό, ότι το κράτος είναι ένας αντιανθρώπινος μηχανισμός, που διαρκώς αναζητά τρόπους για τη συνέχιση της κυριαρχίας του πάνω στους ανθρώπους. Η σημερινή κατάσταση, έτσι όπως αναλύθηκε παραπάνω, σαφώς και προϋποθέτει ποικιλομορφία προβλημάτων για το κράτος.

Η παρούσα φάση χαρακτηρίζεται τόσο από τους εσωτερικούς ανταγωνισμούς των κυρίαρχων, όσο και από την επιθετική κινητικότητα που έχουν επιδείξει απέναντι στην αγωνιζόμενη και μη κοινωνία. Οι συνεχείς σχεδιασμοί και αναδιαρθρώσεις των δομών κυριαρχίας, αφαιρούν την θολότητα από τις επιδιώξεις και τους στόχους τους, όσο και αν κάποια "ανθρώπινα" προσώπια ανάγονται σε προστατευτικές ασπίδες.

Οι έντονες ανησυχίες, που αισθάνονται οι κρατιστές για την "παντοδυναμία" τους, τους οδηγούν στη δημιουργία νέων "σωμάτων ασφαλείας", αναδιοργάνωση και ανακατανομή του ρόλου και της δράσης διαφόρων υπηρεσιών και γενικά στον εξοπλισμό της αμυντικής ικανότητας του κράτους. Εδώ, θα πρέπει να διευκρινίσουμε, ότι δεν αναφερόμαστε στον εξοπλισμό των στρατιωτικών δυνάμεων, γνωρίζοντας όμως ότι ο στρατός αποτελεί τον τελευταίο αλλά ισχυρό άσσο στο μανίκι του κράτους σε περίπτωση ευρείας κοινωνικής έκρηξης.

Στο πλαίσιο αυτών των κινήσεων εντάσσεται η δημιουργία της "οικονομικής αστυνومίας" με τις διευρημένες αρμοδιότητες, που όπως είπαν άλλωστε, δε στοχεύει μόνο στην "πάταξη του οικονομικού εγκλήματος", αλλά θα έχει αρμοδιότητες που αυτή τη στιγμή έχει και η ΕΛ.ΑΣ. Όμως τα πράγματα δε σταματάνε εδώ, ούτε είναι τόσο απλά. Τα ελληνικά αφεντικά, θέλοντας να ισχυροποιήσουν τη θέση τους απέναντι στους ευρωπαϊούς εταίρους τους, αναζητούν τρόπους να σταθεροποιήσουν και να θεραπεύσουν την οικονομία. Μια οικονομία που νοσεί τα τελευταία 174 χρόνια, όσα δηλαδή και τα χρόνια ύπαρξης του σύγχρονου ελληνικού κράτους...



Η περίφημη "εθνική οικονομία" είναι μια δική τους υπόθεση, στο βαθμό που αυτοί διαχειρίζονται και ελέγχουν τα οικονομικά, έχοντας όμως, προωθήσει το ψέμμα ότι κάθε άνθρωπος έχει σχέση και επιδρά θετικά ή αρνητικά σ' αυτό, εγκλωβίζοντας τους ανθρώπους σε μια παράλογη προσπάθεια "ανάκαμψης" της οικονομίας που ΔΕΝ είναι τίποτε περισσότερο από μεγαλύτερα αποθέματα στις τσέπες των αφεντικών, που δεν είναι τίποτε λιγότερο από εξαθλίωση, ακόμη μεγαλύτερη, των ανθρώπων. Σ' αυτή την προσπάθεια ελέγχου και απολαβής μεγαλύτερων κερδών η "οικονομική αστυνομία" έρχεται να επιτελέσει το ρόλο της. Το παραμύθι της "πάταξης της φοροδιαφυγής", που κεντρίζει το ενδιαφέρον και έχει τη συγκατάθεση της πλειοψηφίας του κόσμου ("γιατί να πληρώνω εγώ και όχι αυτός;"), συγκαλύπτει την επιδίωξη του κράτους. Τη δημιουργία μιας νέας αστυνομίας, που δεν θα διαφέρει σε τίποτε από την άλλη, που όμως δεν δέχεται τις επικρίσεις από την πρώτη στιγμή και ούτε φαίνεται ο κατασταλτικός της ρόλος, αφού έχει να κάνει με τα "οικονομικά".

Παράλληλα το κράτος ενισχύει με "ανθρώπινο" δυναμικό και εξοπλίζει τεχνολογικά, κάθε άλλη αστυνομία που έχει ήδη έτοιμη. Ελικόπτερα και προσωπικό στη τουριστική αστυνομία για τον "καλύτερο έλεγχο των ακτών". Αθρόες προσλήψεις, μηχανήματα για την ανίχνευση του DNA, αγορά βομβοφόρου οχήματος και μηχανημάτων παρακολούθησης τηλεφώνων και κλειστών χώρων, νέες μονάδες ΕΚΑΜ, ΥΜΕΤ και πάει λέγοντας.

Όλος αυτός ο στόλος δολοφόνων δείχνει ξεκάθαρα τις προετοιμασίες που πραγματοποιεί το κράτος αναμένοντας εκρήξεις. Είναι γνωστό άλλωστε, ότι όταν κάποιος ετοιμάζεται για πόλεμο σημαίνει ότι τον περιμένει κιάλας. Και βέβαια κάνει κινήσεις για να τον προλάβει. Και το κράτος καταφεύγει στην προσφιλή του τακτική, την τρομοκρατία των ανθρώπων. Στο τελευταίο διάστημα, πολλά ήταν τα περιστατικά βασανισμών από τις δυνάμεις καταστολής, είτε μέσα στα μπουντρούμια της Ασφάλειας, είτε στο δρόμο στα περίφημα "μπλόκα" που σπίνουν κατά δεκάδες κάθε μέρα. Ψυχολογική και σωματική βία, άγριοι ξυλοδαρμοί για να αποσπαστούν "ομολογίες", καθημερινές σχεδόν "επιχειρήσεις αρετής" στα Εξάρχεια αλλά και σε άλλες περιοχές όχι μόνο της Αθήνας, προσαγωγές ατόμων στα αστυνομικά τμήματα και γενικότερα η καλλιέργεια ενός κλίματος τρόμου με σκοπό τον ασπασμό της ιδέας της "παντοδυναμίας" του κράτους. Εδώ ίσως χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε λίγο τη θέση μας. Δε θεωρούμε το κράτος ούτε κακό, ούτε ανίσχυρο, ούτε πιο "εύκολο" σε σχέση με άλλα κράτη του κόσμου.

Εχουμε επίγνωση του τι αντιμετωπίζουμε γνωρίζοντας, όμως, ότι μπροστά στη δύναμη των ανθρώπων, της κοινωνικής αλληλεγγύης και του εξεγερτικού αγώνα η "παντοδυναμία" του φαντάζει τόσο μικρή, όσο μεγαλύτερη είναι η επιθυμία και η προσπάθεια αυτών που δε νιώθουν την ύπαρξη του ως "αναγκαίο κακό".

Η ένταση της καταστολής από την πλευρά του κράτους, όπως έχει φανεί και στο παρελθόν, αυξομειώνεται ανάλογα με τις περιστάσεις. Όμως, επειδή η κρατική καταστολή, που στα μάτια των περισσότερων εκφράζεται με την αστυνομική παρουσία, συνοδεύεται με γενικότερες κινήσεις ελέγχου της κοινωνίας, κρίζει ιδιαίτερης προσοχής και εκτίμησης.

Σ' αυτή τη φάση των κρατικών σχεδιασμών αλλά και των κινήσεων τους απέναντι στην κοινωνία, μπορούμε να διακρίνουμε μια ανομοιογένεια των τρόπων επιβολής των σχεδίων τους. Χωρίς ν' αναλωθούμε σε "μελέτη" των υπαρκτών εσωτερικών ανταγωνισμών των κρατιστών, υπάρχει μια πραγματικότητα που δείχνει την ταυτόχρονη δοκιμή των δύο τρόπων επιβολής που μπορεί να χρησιμοποιήσει το κράτος. Από τη μια την προβολή ουμανιστικού προσώπου με τις γνωστές πρακτικές "διαλόγου", "κοινωνικών παροχών" και από την άλλη, το βίαιο απόλυτο κρατικό πρόσωπο, που δεν επιδέχεται καμιάς αμφισβήτησης. Και βέβαια δε θα μπορούσε να μας μπει κανένα δίλημμα "ποιό είναι προτιμότερο". ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΙ ΙΔΙΟΙ, ΑΠΛΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΕΠΙΤΕΥΞΗΣ ΑΥΤΩΝ.

ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ: Η ΑΘΕΑΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΩΝ

Η επιστήμη της πολεοδομίας είναι σίγουρο ότι ικανοποιεί τις ανάγκες των κυρίαρχων, αναφορικά με την κατασκευή των πόλεων, όχι μόνο ως προς το οικιστικό ζήτημα, αλλά παράλληλα και στον τομέα του λειτουργικού τρόπου κατασκευής των πόλεων, ώστε να υπάρχουν οι δυνατότητες ελέγχου, πρόληψης και καταστολής καταστάσεων αρνητικών προς τους εξουσιαστές.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα για το παραπάνω, όπως η κατασκευή της πόλης του Παρισιού, όπου μετά την Γαλλική Κομμούντα, χτίστηκε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προλαμβάνονται τυχόν εξεγερτικές διαδικασίες (μεγάλοι δρόμοι ώστε να μην εγκλωβίζονται οι δυνάμεις καταστολής κλπ).

Το παραπάνω δεν έχει να κάνει ούτε με οικολογικές ανησυχίες καταστροφής του περιβάλλοντος, ούτε με άγχος για την καλύτερη συνθηκών διαβίωσης μέσα στις πόλεις. Δεν παύει όμως, ν' αποτελεί μια πραγματικότητα η κατασκευαστική κινητικότητα που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια και που στοχεύει στη δημιουργία χωροταξικών συνθηκών, κατάλληλων για τον έλεγχο και την καταστολή συγκρουσιακών καταστάσεων. Σε περιοχές νευραλγικές, όπως τα Εξάρχεια, η κινητικότητα αυτή του κράτους έχει ξεκινήσει από το 1986 περίπου, με πεζοδρομήσεις δρόμων που περικλείουν την πλατεία Εξαρχείων, αθρόες και συνεπικουρούμενες άδειες λειτουργίας μαγαζιών, που βέβαια αντιπροσωπεύουν συγκεκριμένης νοοτροπίας κόσμο, μελλοντική απομάκρυνση του Πολυτεχνείου και μετατροπής του σε μουσείο και τέλος, την από χρόνια προαποφασισμένη ιδέα της εγκατάστασης αστυνομικού τμήματος στην περιοχή, πλησιέστερα απ' ότι υπάρχει σήμερα. Καλυπτόμενοι πίσω από τις "ανάγκες του τουρισμού" για μεταφορά των τουριστών σε μαγαζιά πλησίον του Μουσείου, επιχειρούν τον καθορισμό της χρήσης της ευρύτερης περιοχής, σύμφωνα με τις λειτουργικές ανάγκες όπως τις θέτουν αυτοί. Παράλληλα όμως, επιτίθενται σ' ένα χώρο (με την γεωγραφική έννοια του όρου) που ανέκαθεν αποτελούσε σημείο συνάντησης και έκφρασης ριζοσπαστικών και ανατρεπτικών απόψεων και πρακτικών, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεχόμαστε την ύπαρξη και λειτουργία "γκέττο". Για μας άλλωστε, κάθε περιοχή μπορεί ν' αποτελέσει σημείο έκρηξης

και αντίστασης.

Σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι οι ενέργειες που πραγματοποιεί το κράτος, έχουν σα στόχο τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων της περιοχής. Αλλιώς τότε κάτι τέτοιο καταρρίπτεται από πρόσφατες συνεντεύξεις κατοίκων, οι οποίοι διαμαρτύρονται για την τωρινή υποβάθμιση της περιοχής τους... Οι σκοποί και οι στόχοι του κράτους είναι άλλοι. Το ουσιαστικό κλείσιμο της κυκλοφορίας αυτοκινήτων στην περιοχή, αποσκοπεί στην ταχεία και χωρίς εμπόδια επέμβαση των δυνάμεων καταστολής. Η εγκατάσταση δεκάδων χώρων κατανάλωσης, με την παράλληλη μετακόμιση και εμφάνιση συγκεκριμένων τύπων ανθρώπων, προσβλέπει στη δημιουργία και την αύξηση "αγανακτισμένων πολιτών" που δεν θ' ανέχονται διακοπή στη μίζερια τους. Ταυτόχρονα ο αποκλεισμός του "ιστορικού κέντρου" της Αθήνας, η κυκλοφορία μέσα σ' αυτόν μόνο με mini-bus, στοχεύει όχι μόνο στον περιορισμό των πορειών (αφού ο κόσμος που θα κυκλοφορεί θα είναι περιορισμένος), αλλά και στον καλύτερο δυνατό έλεγχο των διαδηλώσεων και πολύ περισσότερο των συγκρούσεων. Γίνεται κατανοητό βέβαια, ότι η αποκλειστική κυκλοφορία μόνο λεωφορείων, θα δίνει τη δυνατότητα στο κράτος της διακοπής της, όταν και όποτε το κράτος το κρίνει σκόπιμο με σκοπό τον εγκλωβισμό των ανθρώπων και τη μη εύκολη αποχώρησή τους. Το νέο περίφημο νομοσχέδιο για τις πορείες εντάσσεται στην πιο πάνω λογική των κινήσεων των κρατιστών. Όμως, ούτως ή άλλως, οι διατάξεις του νομοσχεδίου πάντα εφαρμόζονται και θα εφαρμόζονται. Ανέκαθεν η αστυνομία μπορούσε να διαλύσει συγκεντρώσεις παρουσία ή όχι, εισαγγελέα. Ανέκαθεν το κράτος μπορούσε να απαγορεύσει συγκεντρώσεις. Απλά δείχνει την προετοιμία των εξουσιαστών σ' αυτή τη φάση αναδιοργάνωσης και ανάπτυξης των αμυντικών τους ικανοτήτων. Αλλιώς, το χτύπημα των συνταξιούχων στις 9/3 ήταν ένα μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση, για το πως (θα) αντιμετωπίζεται κάθε ένας που διαμαρτύρεται. Αλλιώς το χτύπημα αυτό, έγινε πριν την "ψήφισή" του σχετικού νομοσχεδίου...

Παράλληλα η απομάκρυνση όλων σχεδόν των σχολών από το κέντρο της Αθήνας αλλά και των υπουργείων, στοχεύει στη μείωση των διαδηλώσεων, γιατί βέβαια άλλο να κάνεις πορεία στο κέντρο και άλλο σε κάποια απομακρυσμένη και αποκομμένη περιοχή. Εδώ, ίσως χρειάζεται ν' αναφερθούμε στο θέμα της "κατάργησης του ασύλου" στα Πανεπιστήμια. Παρότι, κατά κόρον, έχει χρησιμοποιηθεί από τους αναρχικούς και άλλους αγωνιζόμενους ανθρώπους σε συγκρουσιακές καταστάσεις, εντούτοις δεν παύει να είναι ένα θεσμικό μέτρο του κράτους, που ανά πάσα στιγμή το αποσύρει ή το τροποποιεί, ανάλογα με τις επιδιώξεις και τους στόχους του. Η επικείμενη "κατάργηση του ασύλου" θα πρέπει να επαναφέρει στην επιφάνεια το ζήτημα της υπεράσπισης ενός κατειλημμένου χώρου απ' αυτούς που προβαίνουν στην κατάληψη, πέρα και έξω από "συνταγματικά δικαιώματα" ή "κρατικές παρανομίες". Σίγουρα όμως, αυτό είναι ένα θέμα που δεν εξαντλείται σε δύο γραμμές και κρίζει ιδιαίτερης προσοχής και εκτίμησης.

Όλα αυτά θα μπορούσαμε να τα εκτιμήσουμε ως "πολεμικές προετοιμασίες" του κράτους. Το αναφέραμε και παραπάνω, ότι το κράτος νιώθει ανησυχία. Θεσπίζει νέους νόμους, δημιουργεί νέες μονάδες καταστολής, προβαίνει σε χωροταξικές ανασυγκροτήσεις, εφευρίσκει νέους τρόπους ελέγχου, ηλεκτρονικούς και μη. Οι ανησυχίες του γίνονται όλο και πιο φανερές εκφραζόμενες είτε απροκάλυπτα, είτε πίσω από οικολογικούς, περιβαλλοντολογικούς και αναπτυξιακούς μανδύες. Εκείνο που έχει σημασία και μπορεί ν' αποτελέσει καθοριστικό παράγοντα, είναι ότι οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι μπορούν, τις σημερινές ανησυχίες των κρατιστών, να τις μετατρέψουν ΣΕ ΕΦΙΑΛΤΗ...



ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ-ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Τις τελευταίες δεκαετίες, έχουν καταφέρει να κάνουν πιο έντονη τη συμμετοχή τους στους κοινωνικούς αγώνες, τόσο οι αναρχικοί, όσο κι οι αντικρατικές αντιλήψεις και πρακτικές, εκφρασμένες όχι μόνο από τους τελευταίους, αλλά και από ευρύτατα κοινωνικά κομμάτια, που σε στιγμές έξαρσης του κοινωνικού ανταγωνισμού, ξεπερνούν όλα τα πλαστά προτάγματα της εξουσίας, δρώντας ενάντια στις εκάστοτε επιλογές της με τρόπο αδιάλλακτο και συγκρουσιακό. Η συμβολή των αναρχικών στην επαναοικειοποίηση και την ανάπτυξη της βίαιης αντιθεσμικής συμπεριφοράς των καταπιεσμένων απέναντι στο κράτος είναι ένα γεγονός που κάθε άλλο παρά αδιάφορους αφήνει τους κυρίαρχους. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, η καταστολή, οι διώξεις και οι φυλακίσεις -κοινές πρακτικές όλων των εξουσιαστών- στρέφονται στο μεγαλύτερό τους μέρος ενάντια στους αναρχικούς και ενάντια στους χωρίς όρια αγωνιζόμενους ανθρώπους. Αυτή είναι μια κατάσταση που θα συνεχιστεί.

Γιατί ο πολλαπλασιασμός της ανεξέλεγκτης αντικρατικής δράσης στους κόλπους της κοινωνίας είναι η μόνη πραγματικότητα που μπορεί ν' αμφισβητήσει ανοικτά την εξουσία και να δημιουργήσει ουσιαστικά και ανυπέρβλητα εμπόδια στους μηχανισμούς της. Θα συνεχιστεί, επίσης, γιατί τ' αφεντικά τρέμουν την υιοθέτηση των αντικρατικών προταγμάτων από την κοινωνία και την συμπεριφορά της με τους στόχους των αναρχικών. Οι συγκρούσεις των απολυμένων της ΕΑΣ, τον Αύγουστο του '92 με τα γουρούνια των ΜΑΤ, η βίαιη εξέγερση χιλιά-

δων καταπιεσμένων το Γενάρη του '91, τα πυρπολημένα κρατικά κτίρια και τα ανεξέλεκτα οδοφράγματα που κατά καιρούς σπίνονται στο κέντρο της Αθήνας είναι μερικές μόνο από τις πρόσφατες εξεγερτικές απόπειρες που τους κάνουν να αισθάνονται όλο και πιο αβέβαιοι για τη συνέχιση της κυριαρχίας τους πάνω στους ανθρώπους.

Ετσι, λοιπόν, τ' αφεντικά θέλοντας ν' αποτρέψουν την ανάπτυξη μιας γενικευμένης σύγκρουσης σε όλα της τα επίπεδα, χρησιμοποιούν πολυποικίλα τεχνάσματα, αποσκοπώντας ταυτόχρονα στην κοινωνική παθητικοποίηση, το πάγωμα των απελευθερωτικών αγώνων και τη διάχυση ενός κλίματος τρόμου και πανικού ανάμεσα στους αγωνιζόμενους. Μια από τις μεθόδους που χρησιμοποιούν είναι και οι συλλήψεις και οι σκευωρίες σε βάρος ανθρώπων, που αντιστέκονται, αδιαφορώντας για τις συνέπειες της κρατικής κτηνωδίας. Θα θέλαμε να σταθούμε λίγο σ' αυτό το σημείο, γιατί οι συλλήψεις αποτελούν και θα εξακολουθούν να αποτελούν τον κινητήριο άξονα της κρατικής καταστολής. Όπως είπαμε και παραπάνω και νομίζουμε ότι αξίζει να το επαναλάβουμε, το κράτος όσο και αν διατείνεται για την "παντοδυναμία" του, όσο δυνατά και αν



βάζει τα σκυλιά του να ουρλιάζουν, κάθε άλλο παρά απίτητο είναι.

Συλλαμβάνει και πολλές φορές φυλακίζει ανθρώπους, όχι τόσο για να τους "τιμωρίσει" για την "ασέβειά τους προς τους νόμους", αλλά για να τρομοκρατήσει τους υπόλοιπους, ώστε να μπορεί να υλοποιήσει τις μελλοντικές του επιδιώξεις με τις μικρότερες δυνατές κοινωνικές αντιστάσεις. Στο χέρι μας όμως είναι να τσακίζουμε την -με πολλούς τρόπους- εφαρμοσμένη κρατική τρομοκρατία, μεταφέροντας τον πανικό και την απόγνωση στο εξουσιαστικό στρατόπεδο.

Σίγουρα φόβο δεν αισθάνονται μόνο οι συλληφθέντες αλλά και τα ίδια τα κρατικά καθάρματα, αφού αυτά έχουν να αντιμετωπίσουν κάτι πολύ χειρότερο από τα κρατικά κελιά: Την οργή της αγωνιζόμενης κοινωνίας και τη δύναμη της κοινωνικής αλληλεγγύης, που στο παρελθόν έχει αποδείξει, πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, την ισχύ της απέναντι στις κάθε είδους κρατικές επιβουλές. Ως Αναρχικοί θεωρούμε ζωτικής σημασίας ζήτημα τη στάση του εκάστοτε συλλαμβανόμενου απέναντι στο κράτος, τόσο για τον ίδιο, όσο και για τον συνολικότερο αντικρατικό αγώνα. Από τη σκοπιά του κοινωνικού αγώνα και από την πλευρά της Αναρχικής κοινωνικής οπτικής, η απελευθέρωση ενός ανθρώπου, όταν γίνεται στο πλαίσιο των θεσμών και των μηχανισμών του κράτους, δεν έχει να προσφέρει τίποτα στην κοινωνική απελευθέρωση, αφού οι λογικές της μεταμέλειας και της μη αποδοχής της κοινωνικής δράσης του καθενός από μας είναι καταστάσεις που όχι απλά εξυπηρετούν το κράτος, αλλά κάτι περισσότερο: στηρίζουν τη νομιμότητα και τους όρους υποταγής και δουλείας, που αυτό προσπαθεί να επιβάλει. Για να γίνουμε όμως πιο σαφείς: Η συμμετοχή στην όποια κοινωνική δραστηριοποίηση πρέπει να αποτελεί προϊόν ώριμης σκέψης καθώς και εκτίμησης και αποτίμησης όλων των θετικών και αρνητικών στοιχείων που εμπεριέχονται σ' αυτή, γιατί ο αγώνας ενάντια στην

κυριαρχία, κάθε άλλο παρά σαν παιχνίδι μπορεί να εκληφθεί.

Δεν είναι λίγα τα παραδείγματα όπου αγωνιζόμενοι άνθρωποι, από την πρώτη στιγμή της ομηρίας τους, προσπαθούν να αυτοπαρουσιαστούν σαν "θύματα της καταστολής" και εκλιπαρούν τη συμπόνοια του κράτους, προσπαθώντας να βγούν από τη δύσκολη θέση. Αν όμως κάποιος πιστεύει ότι η συμμετοχή του σε κάποια κοινωνική σύγκρουση ήταν δίκαιη, τότε απλά αυτογελοιοποιείται όταν προσποιείται τον περαστικό για να γλιτώσει. Αν πάλι κάποιος πιστεύει ότι η συμμετοχή του ήταν λαθεμένη, θα έπρεπε να το σκεφτεί καλύτερα γιατί ο κοινωνικός αγώνας εκτός των άλλων ελκεύει και πολλούς κινδύνους, αφού η εξουσία δύσκολα ξεχνάει τους εχθρούς της. Φυσικά, δεν είμαστε "ήρωες" και ούτε κανείς ψάχνει για τέτοιους. Αλλά, είναι σημαντικό ν' αναφερθεί σε όσους θεωρούν τον αγώνα ενάντια στο κράτος σαν χαβαλέ, ή σαν ένα ευχάριστο γέμισμα των άδειων τους ωρών και τίποτα περισσότερο, πως θα πρέπει να αναθεωρήσουν τις απόψεις τους και να δουν το θέμα με την ανάλογη σοβαρότητα, ώστε να σταματήσουν να δίνουν την ευκαιρία στο κράτος, να παρουσιάζει τους αναρχικούς σαν επιπόλαια άτομα, που σκοπό έχουν τη δημιουργία βίαιων καταστάσεων, όχι σαν μέσο για την κοινωνική απελευθέρωση, αλλά σαν αυτοσκοπό.

Αλλωστε, ποτέ κανένας δε φυλακίστηκε απλά και μόνο επειδή υπερασπίστηκε τις κοινωνικές του απόψεις, ούτε κανένας είναι αναγκασμένος να απαντάει στα ερωτήματα-παγίδες των μπάτσων και να αποδέχεται με άμεσο τρόπο τις κατηγορίες που το κράτος κάθε φορά προσπαθεί να επιρρίψει. (Το τελευταίο βέβαια, είναι ένα γεγονός που δεν έχει καμιά αρνητική επίπτωση στην αδιαλλαξία του εκάστοτε συλλαμβανόμενου). Ετσι κι αλλιώς οι μπάτσοι και οι δικαστές δεν είναι κορόιδα για να πιστέψουν τις εξωπραγματικές ως και κωμικοτραγικές ιστορίες, που κατά καιρούς έχουν ακουστεί στις αίθουσες των δικαστηρίων και τα ανακριτικά γραφεία. Και αλλωστε μ' αυτό τον τρόπο, δίνεται η ευκαιρία στους κρατιστές να εντείνουν την τρομοκρατία τους και να επιδιώξουν ακόμα περισσότερες συλλήψεις, αφού βλέπουν χαλαρές καταστάσεις και έλλειψη δυναμικής αντιμετώπισης της καταστολής τους.

Για μας καμιά σκοπιμότητα και καμιά κίνηση τακτικής δεν είναι θεμιτή, αφού όχι μόνο καταρρακώνει την αξιοπιστία του κοινωνικού αγώνα αλλά και υποβιβάζει τις αντικρατικές αντιλήψεις και πρακτικές προς όφελος μιας "επιτυχίας" μέσα στο δικαστήριο. Δεν προωθούμε και δεν υπερασπιζόμαστε την αδιάλλακτη συμπεριφορά απέναντι στους διωκτικούς μηχανισμούς, εμφορούμενοι μόνο από προσωπικές αξίες. Πιστεύουμε ακράδαντα, ότι αποτελεί μια πρακτική που καταδεικνύει με τον πλέον ξεκάθαρο και χειροπιαστό τρόπο την κοινωνική σύγκρουση με το κράτος και τις εκάστοτε κατασταλτικές μεθοδεύσεις του.

Η πραγματικότητα είναι τέτοια που όχι απλά ευνοεί τη διεύρυνση της ήδη υπάρχουσας κοινωνικής αναταραχής, αλλά και που καθιστά αναγκαία την με κάθε τρόπο εξάπλωση του Αναρχικού λόγου και πρακτικής σε όλα τα κοινωνικά μέτωπα, όπου μπορούν και πρέπει να δημιουργηθούν νέες εστίες ανυποταγής και αντίστασης ενάντια στην εξουσία και σε ό,τι την εκφράζει. Οι κρατιστές ενωμένοι και ανεξάρτητα από τις ενδοκυριαρχικές τους διαφωνίες, θα συνεχίσουν να επιδιώκουν τον πλήρη έλεγχο των συνειδήσεων των ανθρώπων, θέλοντας να μετατρέψουν την κοινωνία σε μια τεράστια αγέλη προβάτων, έρμαιο των επιθυμιών τους.

Οι διαθέσεις όμως των αγωνιζόμενων ανθρώπων, κάθε άλλο παρά δείχνουν να συντείνουν προς την επίτευξη αυτού του σκοπού. Γιατί η καλύτερη της ζωής τους δεν περνάει μέσα από τον "εκσυγχρονισμό των θεσμών, από τις φυλακές με ανθρώπινο πρόσωπο, ούτε φυσικά από την ορθότερη απόνομή της δικαιοσύνης τους".

Η κοινωνία θα ευτυχίσει μόνο μέσα από την καταστροφή όλων αυτών των ανθρωποκτόνων θεσμών, που γεννούν και αναπαράγουν την καθημερινή αδικία και εκμετάλλευση. Ο μόνος δρόμος γι' αυτό είναι η Αναρχία - ο εφιάλτης και το μόνιμο φόβητρο όλων των εξουσιαστών. Οι Αναρχικοί δε θα πάψουν ποτέ να βρίσκονται στους δρόμους και να αγωνίζονται για τον ερχομό της, που θα σημάνει το τέλος της εξουσίας.

ΓΙΑΤΙ Η ΜΟΝΗ ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ - ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΘΗΡΙΩΔΙΑ, ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

Το βράδυ της 7-2-95 συλλαμβάνονται για εξακρίβωση στοιχείων, στην περιοχή της Ηλιούπολης, οι Γιάννης Ξυδάς, Σίμος Σεϊσίδης, Παναγιώτης Καραλέμας και Αποστόλης Τσατσούλας. Ξεκινάει έτσι, (άσχετα αν αυτή τη στιγμή όλοι έχουν απελευθερωθεί) ένα σήριαλ που αποδεικνύει για μια ακόμη φορά **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ** και πόσο το κράτος τρέμει τους κοινωνικούς αγώνες και τους αναρχικούς ειδικότερα.

Μετά την εξακρίβωση στοιχείων και κατά την έρευνα που γίνεται, οι τέσσερις συλληφθέντες βρίσκεται να κατέχουν ένα μπιτόνι βενζίνη στο αυτοκίνητο που είναι επιβιβασμένοι. Οι ΤΡΟΜΟ-ΚΡΑΤΙΚΟΙ σχεδιασμοί και πρακτικές μπαίνουν σε εφαρμογή.

Η εξακρίβωση στοιχείων μετατρέπεται σε σύλληψη με την κατηγορία της απόπειρας εμπρησμού φορτηγού διανομής τύπου που οι Σέρλοκ Χολμς υποθέτουν πως θα έπρεπε να είναι ο στόχος!

Οι ΤΡΟΜΟ-ΚΡΑΤΕΣ ΒΑΣΑΝΙΖΟΥΝ σωματικά και ψυχολογικά (απειλές, φάλαγγα, στέρηση νερού-τροφής-ύπνου και ορθοστασία για περίπου 40 ώρες) τους τέσσερις με σκοπό να τους αποσπάσουν "ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ" που θα τους βοηθήσουν να στήσουν τη δικωτική "επιτυχία".

Μιάμιση μέρα μετά και αφού τα ΚΡΑΤΙΚΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ έχουν αποσπάσει τις καλύτερες δυνατές "ομολογίες", οι συλληφθέντες οδηγούνται στον εισαγγελέα, ενώ ο προϊστάμενος των ιεροεξεταστών σπεύδει να δώσει συνέντευξη τύ-

που, που ούτε λίγο ούτε πολύ, αποδίδει ιδιότητες "superman" στους 4, καθώς τους κατηγορεί για περίπου 250 εμπρησμούς. Το νέο ΤΡΟΜΟ-ΚΡΑΤΙΚΟ κτύπημα δε θα πρέπει, βέβαια, να μας ξενίζει. Οι βασανισμοί, οι ξυλοδαρμοί, οι εισβολές σε σπίτια, οι απειλές, είναι πρακτικές που χρησιμοποιούν συνεχώς οι ένστολοι και άστολοι τρομο-κράτες. Ωστόσο, πιστοποιούν για μια ακόμη φορά, ποιοί πραγματικά απειλούν την κοινωνία και δολοφονούν τους ανθρώπους. Φυσικά, κατά τη διάρκεια της παραπάνω τρομοΚΡΑΤΙΚΗΣ επίθεσης, οι διάφοροι ανθρωπιστές, οργανώσεις δικαιωμάτων και άλλες τέτοιες μαλακίες, στέκονται αδιάφοροι καθώς ο αφέντης τους-το κράτος- τους προστάζει να κοιτάνε προς την Τουρκία, όπου βασανίζονται άνθρωποι και όπου υπάρχει λέει "αντιδημοκρατικό καθεστώς". Φυσικά και δε θα μπορούσε να ήταν αλλιώς. Τόσο οι συγκεκριμένες οργανώσεις, όσο και το ίδιο το κράτος, γνωρίζουν ότι τα δημοκρατικά δικαιώματα και κάθε δικαίωμα, κάτω από την κυριαρχία τους, είναι ένα λάστιχο που τεντώνεται και από τη στιγμή που πέφτεις στα χέρια τους, βιώνεις τη μοναδική αλήθεια, **ΦΑΣΙΣΜΟΣ ή ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΔΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ.**

Απ' όλη όμως την παραπάνω υπόθεση, γίνεται φανερό το πόσο, πραγματικά, το κράτος τρέμει τους αδιάλλακτους κοινωνικούς αγώνες και την οργανωμένη αναρχική δραστηριοποίηση.

Γνωρίζοντας οι κρατιστές ότι ουσιαστικά η δόθεν επιτυχία τους είναι ένα μη-

δενικό (γιατί αν δεχτούμε ότι όποιος έχει στο αμάξι του, ένα μπιτόνι με βενζίνη είναι και εμπρηστής, τότε το κράτος την έχει άσχημα), αδιαφόρησαν, καθώς αυτό που πραγματικά τους ενδιέφερε ήταν, μέσω της σύλληψης των τρασίων και της ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ που πάνω τους εξαπέλυσαν, να επιτεθούν στους αδιάλλακτους και πολύμορφους αγώνες των ανθρώπων, να σπείρουν τον πανικό, ν' αποσπάσουν σύγχρονες δηλώσεις υποταγής.

Φυσικά απ' ότι φάνηκε, η προσπάθειά τους απέτυχε. Οι αγώνες των ανθρώπων όχι μόνο ΔΕΝ κάμπονται απ' την κρατική βία, αλλά αντίθετα δυναμώνουν και ολοένα πιο επιθετικοί στρέφονται εναντίον της. Το ότι ο κοντοπιθάρος ιεροεξεταστής ανέφερε την "ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ", σαν μέρος απ' όπου κάποια στιγμή της ημέρας ξεκίνησαν οι συλληφθέντες, αποκαλύπτει την πρεμούρα των εξουσιαστών να σβήσουν την αληθινά αναρχική σκέψη και δράση απ' όπου αυτή και αν εκδηλώνεται. Ήταν άλλωστε σίγουρο ότι η ύπαρξη της Αρχαιοθήκης και η λειτουργικότητά της, τόσο στο επίπεδο της πληροφόρησης, της ανταλλαγής απόψεων, όσο και στη διάδοση της ιστορικής μνήμης των αγώνων και αντιλήψεων των αναρχικών, έχει ενοχλήσει τους κρατίστες. Αυτό καταδεικνύει την επικινδυνότητα, που υπάρχει, όταν οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι ΞΕΡΟΥΝ το παρελθόν, ΚΑΤΑΝΟΟΥΝ το παρόν και ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ το μέλλον των αγώνων τους.

Ο γελοίος κρατιστής, θέλοντας να τρομοκρατήσει, προετοίμασε έμμεσα και τις μελλοντικές τους κατασταλτικές μεθοδεύσεις και επιχειρήσεις.

Ξεκινάει, όμως, ότι η ειλικρινής και ανυποχώρητη Αναρχική στάση και πρακτική δεν απαντάει, ούτε χολοσκάει για αστυνομικούς συλλογισμούς, δεν κάμπεται, ούτε σκορπίζεται από τη βία και τους μηχανισμούς τους, γιατί γνωρίζει την ΑΝΙΚΗΤΗ δύναμη της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ και του ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ και ξέρει ότι ο αγώνας του ανθρώπου για ελευθερία έχει μόνο μία προοπτική:

ΝΑ ΣΥΝΘΛΙΨΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΝ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΕΡΑ ΕΞΕΤΑΣΗ

Δεν είναι στην πρόθεση μας να ανοίξουμε διάλογο με τον προϊστάμενο των σύγχρονων ιεροεξεταστών Παπαθεμελή, ούτε να απολογηθούμε για τις απόψεις και τις κοινωνικές μας πρακτικές. Πάντως, για όσους δεν το γνωρίζουν ακόμα η Αναρχική Αρχαιοθήκη αποτελεί χώρο στον οποίο βρίσκεται συγκεντρωμένη όλη η έντυπη πρακτική των αναρχικών εδώ και δεκαετίες. Ο χώρος παραμένει ανοικτός σε συγκεκριμένες ώρες για όσους θέλουν να προμηθευτούν έντυπα ή να συζητήσουν και όχι μόνο για τους αναρχικούς-ες.

Ένας χώρος ελεύθερης ανταλλαγής απόψεων και δημιουργικής προσπάθειας πάντοτε αποτελούσε και αποτελεί στόχο για τους κρατίστες. Αντιλαμβανόμαστε την προσπάθεια του κράτους, μέσω των δηλώσεων του προϊσταμένου των ιεροεξεταστών, να εγκληματικοποιήσει τις απελευθερωτικές κοινωνικές απόψεις προετοιμάζοντας κατασταλτικές ενέργειες ενάντια στους αναρχικούς-ες και στην Αναρχική Αρχαιοθήκη πιο συγκεκριμένα. Όσες, όμως, φορές το επιχείρησε στο παρελθόν βρέθηκε αντιμέτωπο με τον απελευθερωτικό κοινωνικό αγώνα.

Ουδέποτε κρύψαμε τις απόψεις και πρακτικές μας και δεν φοβόμαστε τις οποιοσδήποτε κρατικές επιβολές.

Συνεχίζουμε αμετακίνητα το δρόμο μας για την κοινωνική απελευθέρωση.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

(Σαριπόλου 8 Αθήνα)

Αθήνα 9 Φεβράρη 1995

ΥΓ. Όσο για την περιβόητη σύλληψη της «Συμμορίας Αναρχικών» ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί πως κατασκευάζονται οι δήθεν ομολογίες και κάτω από ποιές συνθήκες πλήρους απομόνωσης των συλληφθέντων. Τα σημάδια της Ιερής εξέτασης πάνω στους τέσσερις συλληφθέντες υπάρχουν ακόμα....

Οι διώξεις εκ μέρους του κράτους δεν είναι ικανές να αναχαιτίσουν τις κοινωνικές και αντικρατικές πρακτικές.

Οι βασανισμοί αποτελούν την προσφιλή πρακτική των κρατιστών προκειμένου να κάμψουν τους αγωνιζόμενους ανθρώπους και να επιβάλουν τον τρόπο.

«...Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης, οι αστυνομικοί στο τμήμα της Ηλιούπολης, με χτυπούσαν στο κεφάλι και στα πόδια, μου τραβούσαν τα μαλλιά και με βρίζαν συνεχώς. Τώρα, στην ασφάλεια κατά τη διάρκεια της ανάκρισης, εκτός από τις κλωτσιές στα πόδια, τις μπουινιές στο στομάχι και το τράβηγμα των μαλλιών, με υποχρέωναν να είμαι με το ένα πόδι όρθιος και να κοιτάζω κάτω κι όταν κατέβαζα λίγο το πόδι μου με χτύπαγαν στο κεφάλι και στο στομάχι. Επίσης και εδώ με απειλούσαν και με έβριζαν συνεχώς. Μετά μου έδειξαν και ψεύτικες καταθέσεις των υπόλοιπων παιδιών...»

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΗ ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΒΙΑΣ, ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΣΤΟΥΣ 4 ΤΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
ΚΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.



Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Συνέχεια από σελίδα 3

διώξεις μαθητών και τον εγκλεισμό της μαθητρίας. Οι "Λύκοι" δεν πιάστηκαν στο δόκανο του κράτους".

12- Η ομάδα "Ελεύθεροι Πολιορκημένοι" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό φορτηγού ψυγείου στην Λ. Θηβών.

12- Οι μπάτσοι συλλαμβάνουν τον 33χρονο δικηγόρο Ε. Τουτζιάρη, τον χτυπούν, τον βρίζουν ενώ τον παρενοχλούν σεξουαλικά... Όλα αυτά συμβαίνουν στο ΣΤ τμήμα στην Ομόνοια.

14- Προφυλακίζονται οι 4 συλληφθέντες στην Ηλιούπολη, ενώ έξω από τα ανακριτικά γραφεία έχει μαζευτεί αρκετός κόσμος που εκδηλώνει την αλληλεγγύη του.

14- Οι μαθητές του ΕΠΑ Αρπελοκόπων πραγματοποιούν πορεία προς τον Αρειο Πάγο, διαμαρτυρόμενοι για την αντιμετώπισή τους με κατασταλτικές μεθόδους και για τον εγκλεισμό της μαθητρίας σε ίδρυμα.

15- Η ομάδα Πυρήνες επαναστατικής βίας" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου του οργανισμού λιμένος Πειραιώς (ΟΛΠ) στη Νίκαια. Σε τηλεφωνημά τους αναφέρουν: "Το αναρχικό αντάρτικο παραμένει άθικτο και συνεχίζει τη δράση του παρά τις εξαγγελίες Παπαθεμελή".

15- Ο Πακιστανός Μ. Μπαζίρ καταφέρνει ν' αποδράσει από το 5ο αστυνομικό τμήμα Πειραιά. Ο Μπαζίρ επέκρινε να απελαθεί.

16- Η ομάδα "Ξάγρυπνη επαναστατική συνειδηση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σε φορτηγάκι της ΔΕΗ στην Κυψέλη.

17- Οι κάτοικοι του Περάματος αποκλείουν τις κεντρικές πύλες της εταιρείας πετρελαιοειδών TOTAL, ζητώντας την απομάκρυνση των "καζανιών του θανάτου" όπως αποκαλούν τις δεξαμενές πετρελαίου. Αιτία της κινητοποίησης, η φωτιά που είχε ξεσπάσει λίγες μέρες πριν και είχε απειληθεί η περιοχή.

18- Συλλαμβάνονται δύο ανήλικοι στην περιοχή του Παπάγου, κατηγορούμενοι για τον εμπρησμό αυτοκινήτου της προβείας της Κορέας. Στις 19-2 περνούσαν εισαγγελία και αφήνονται ελεύθεροι λόγω του νεαρού της ηλικίας τους. Οι μπάτσοι δηλώνουν ότι μετά από "ομολογία" των νεαρών θα έπαιρναν ευθύνη με το όνομα "Λύσσα".

21- Ο αναρχικός Ηλίας Μπαντουβάς καταγγέλλει τις συνεχείς παρενοχλήσεις από την αστυνομία, που του ζητούν να "βοηθήσει την Ασφάλεια να παράγει έργο". Ο Μπαντουβάς ήταν ανάμεσα στους 33 αφοροκλήτες που είχαν συλληφτεί στα τέλη του '91, ενώ είχε υποβάλλει μήνυση κατά των μπάτσων για βασανιστήρια στη διάρκεια της κράτησής του στην Ασφάλεια.

21- Αυτοκτονεί 14χρονη μαθήτρια στη Λάρισα με το υπηρεσιακό περίστροφο του πατέρα της, ύστερα από απειλές του Λυκειάρχου του σχολείου της για αποβολή και φοβούμενη την αντίδραση του μπάτσου πατέρα της.

25- Η ομάδα "Ξάγρυπνη επαναστατική συνειδηση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου του ΥΠΕΧΩΔΕ στην περιοχή του Γκίζη. Σε τηλεφωνημά τους αναφέρουν: " Η αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής του ανθρώπου δεν συμβαδίζει με την ύπαρξη του κράτους. Λευτεριά στους τέσσερις μαθητές που φυλακίστηκαν για εμπρησμούς".

26- Η ομάδα "Αντιεξουσιαστική Πάλη" αναλαμβάνει την ευθύνη για την έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στα γραφεία της ΑΣ-ΔΕΝ στην Πλάκα.

ΜΑΡΤΗΣ

1- Οικοδόμοι που πραγματοποιούν πορεία, προσπαθούν να μπουν στο Υπουργείο Εργασίας όπου γίνονται μικροσυμπλοκές με τα ΜΑΤ χωρίς συνέχεια. Το σωματείο πάλι "καθάρισε"...

2- Η ομάδα "Αναρχικές ομάδες κρούσης" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου που άνηκε στον Ν. Μαρτίνη (γνωστός "ηλημυροπαθής" που τον περασμένο Οκτώβρη είχε ανέβει στην Ακρόπολη και απειλούσε να πέσει αν δεν του ικανοποιούσαν μια σειρά αιτήματα). Σε τηλεφωνημά τους αναφέρουν: "χτυπάμε όλα τα μέσα διακίνησης ναρκωτικών. Ο αγώνας συνεχίζεται".

2- Ο Ιρακινός κρατούμενος Ο. Μπαζίρ, καταφέρνει ν' αποδράσει από το κτίριο της Α-

σφάλειας Αθηνών, αρπάζοντας και ένα αυτόματο όπλο. Ο Μπαζίρ σκαρφαλώνει στην ταράτσα του Αρεταίου νοσοκομείου ζητώντας να μην απελαθεί πίσω στο Ιράκ. Λίγο αργότερα παραδίδεται σε δυνάμεις των Ε-ΚΑΜ που έχουν σώσει την περιοχή.

7- Η ομάδα "Πυρήνες επαναστατικής βίας" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου αστυνομικού στην Α. Ηλιούπολη.

7- Αστυνομικός πλησιάζει δημοσιογράφο που γυρνάει από την "δουλειά του", αρχίζει να τον κλωτσάει τον σημαδεύει με το όπλο στο πρόσωπο και τον υποχρεώνει να τρέξει. Το επεισόδιο γίνεται στο Γουδί. Κόρακας κοράκου μάτι θγάζει;

9- Οι συνταξιούχοι πραγματοποιούν πορεία. Φτάνοντας στο μέγαρο Μαξίμου και θέλοντας να επιδώσουν ψήφισμα, δέχονται την επίθεση των ΜΑΤ που τους ρίχνουν και δακρυγόνα. Οι συνταξιούχοι αντιστέκονται αλλά κάμπονται από αναπνευστικά προβλήματα ενώ αρκετοί μεταφέρονται σε νοσοκομεία. Από κεί και πέρα αρχίζουν τα κροκοδείλια δάκρυα των κρατιστών.

10- Η ομάδα "Ξάγρυπνη επαναστατική συνειδηση" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό σχολικού λεωφορείου στη Λαμπρινή.

10- Η "Αναρχική ομάδα Αντικρατική Εφοδος" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτοκινήτου δημοσιογράφου στο Πολύγωνο.

15- Κάτοικοι χωριών της περιοχής Αθηρινόλακκου στη Σπεία της Κρήτης, επιτέθηκαν με πέτρες κατά στελεχών της ΔΕΗ που πήγαν στην περιοχή τους για να κάνουν μελέτες για την εγκατάσταση ατμοηλεκτρικού σταθμού παραγωγής ενέργειας. Οι κάτοικοι δεν δέχονται την εγκατάσταση του σταθμού και φρουρούν την περιοχή με βάρδιες.

17- Απελευθερώνονται οι 4 συλληφθέντες της Ηλιούπολης, που είχαν κατηγορηθεί για εμπρησμούς.

19- Ξεκινούν οι κινητοποιήσεις των αγροτών που με τρακτέρ αποκλείουν την εθνική οδό Αθηνών-Θεσ/νίκης σε πολλά σημεία. Αρκετοί από τους αγρότες δηλώνουν ότι είναι έτοιμοι να συγκρουστούν με τα ΜΑΤ.

21- Πραγματοποιείται στη Θεσ/νίκη πορεία συμπαράστασης στους Ζαπατίστας από 500 περίπου άτομα. Εκτοξεύονται τρείς βόμβες μολότωφ εναντίον γραφείων της ΔΕΘ και ενός κομματικού γραφείου της ΝΔ. Οι μπάτσοι επιτέθηκαν στην πορεία και συνέλαβαν τον 21χρονο Γ. Κρητικόπουλο, ο οποίος και προφυλακίστηκε.

22- Η ομάδα "Αντιεξουσιαστική Πάλη" αναλαμβάνει την ευθύνη για την έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στο παράρτημα της Παντείου, στο τμήμα των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, στην Πλάκα.

30- Απεργοί από τα ναυπηγεία Σκαρμαγκά, που πραγματοποιούν συγκέντρωση έξω από το κτίριο της Βουλής, επιτίθενται με κλωτσιές και μπουινιές εναντίον υπουργών. Κάποιοι από τους απεργούς πετάει ένα μπουκάλι και τραυματίζει στο μέτωπο τον υπουργό Κ. Γεϊτονα.

31- Αγρότες που βρίσκονται σε μπλόκο κοντά στη Λάρισα, επιτίθενται εναντίον συνεργείου του "ANTENNA" σπάζοντας την κάμερα και στέλνοντας στο νοσοκομείο ένα από τα μέλη του συνεργείου.

Όλες οι ειδήσεις που δημοσιεύονται, συλλέγονται από τον καθημερινό τύπο και τα τηλεοπτικά ραδιοφωνικά κανάλια. Οι τυχόν ανακρίβειες, είτε στο γεγονός, είτε στην ημερομηνία, οφείλονται στα ΜΜΕ.



ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Για να ξεκινήσει κάποιος μια προσπάθεια, και να ανατρέξει στο έργο και στη ζωή του Μ.Μπακούνιν, έστω και με τόση περιληπτικότητα και συντομία όπως εμείς, θα πρέπει πάντα να κατέχεται από ένα κίνητρο, να ενεργεί για κάποιο λόγο. Για εμάς οι λόγοι ήταν δυο, α) η λυσσαλέα προπαγάνδισή των μαρξιστικών ιδεολογημάτων και η προσπάθεια παρουσίωσης των Αναρχικών ως ανθρώπων που δεν έχουν παρελθόν και οι αντιλήψεις τους είναι επιφανειακές, β) Η άρνηση και πολλές φορές αναβλητικότητα ορισμένων αγωνιστών στο να βοηθηθούν από την εμπειρία του παρελθόντος, να κρίνουν, να αμφισβητήσουν, να αποδεχτούν απόψεις και πρακτικές, ώστε να κάνουν πιο πλούσιο και αποτελεσματικό το δικό τους αγώνα.

Η μαρξιστική προπαγάνδα, όντας συνδεδεμένη με τις πολιτικές-εξουσιαστικές αντιλήψεις, είχε πάντοτε σα στόχο την κυριάρχησή της στους αγώνες των ανθρώπων και την παραμονή αυτών σε σκληρά δεσμά. Ακριβώς γι' αυτό πάντα φρόντιζε για το μέλλον, αναπτύσσοντας σε όλες τις χώρες και σε όλες τις εποχές ένα μηχανισμό προπαγάνδας που είχε σαν αποκλειστικό καθήκον την παραποίηση γεγονότων και τη σπύλωση προσώπων. Στόχος όλης αυτής της προσπάθειας ήταν και είναι η εκμηδένιση κάθε άλλης άποψης πέρα και έξω από την ιδεολογία της. Η Αναρχική θεώρηση και πρακτική, κατευθυνόμενη πάντα προς την αυγή της ελευθερίας, αποτέλεσε συνεχή στόχο των Μαρξιστών και του ιδίου του Μαρξ προσωπικά. Ο Μπακούνιν και οι άλλοι συντροφοί του, της εποχής εκείνης, σπυλώθηκαν και χτυπήθηκαν έτσι ώστε να μη μπορέσουν να εμποδίσουν τους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς του κρατιστή Μαρξ και των λοιπών δούλων του "επιστημονικού κομμουνισμού".

Ο αγώνας του ανθρώπου για ελευθερία, όντας τόσο παλιός και ιστορικός όσο και η ίδια η ύπαρξή του, ήταν, είναι και θα είναι πολύμορφος, ασυγκράτητος και το κυριότερο δίκαιος.

Πολλές σκέψεις απασχόλησαν και απασχολούν τον άνθρωπο σε αυτόν τον αγώνα. Μια από αυτές ήταν και το ερώτημα: που θα έπρεπε να δώσει περισσότερο βάρος, στη θεωρία ή στην πρακτική; τι θα έπρεπε να κάνει, να προετοιμάσει τους συνανθρώπους του και συνάμα να προετοιμαστεί και ο ίδιος για τα σημαντικά χρόνια που θα 'ρθουν ή να ριχτεί στη φωτιά, αποτελώντας ο ίδιος καίόμενος σημαντικό και φωτεινό παράδειγμα για την αφύπνιση των υπολοίπων.

Οι Αναρχικοί ήταν αυτοί που κατανόησαν την πλαστότητα του διλήμματος. Η θεωρία και η πράξη αποτελούσαν και αποτελούν αδιάσπαστη ενότητα της ανθρώπινης ζωής, άρα και του αγώνα για ελευθερία. Εντούτοις, πολλές φορές, παρανοήσεις και ακραίες αντιπαλότητες οδήγησαν σε τοποθετήσεις με τη μία ή την άλλη πλευρά. Πολλές φορές διάφοροι αγωνιστές (ιδιαίτερα στην σύγχρονη εποχή) προχωρούν σε αυτόν τον παρανοϊκό διαχωρισμό και εντάσσουν τον εαυτό τους στη μια ή την άλλη μεριά. Είτε με τη μια, είτε με την άλλη πλευρά οι αρνητικές επιδράσεις πάνω στον κοινωνικό αγώνα είναι τεράστιες. Αν π.χ. μιλήσουμε για την περίπτωση των "οπαδών της πράξης" που είναι και η πιο συχνά εμφανιζόμενη, βλέπουμε ότι υποβιβάζεται η μελέτη, ανάλυση και γνώση της αναρχικής θεώρησης και εμπειρίας προς όφελος της πρακτικής του χτυπήματος του μισητού εχθρού, του κράτους. Κάθε άλλη ενασχόληση θεωρείται καθυστέρηση, ρεφορμισμός και φτύνεται. Όταν όμως φτάνει η άσχημη στιγμή της αντιπαράθεσης πρόσωπο με πρόσωπο με τους δολοφονικούς μηχανισμούς του κράτους, πολλοί αγωνιστές που δεν έχουν μια βαθύτερη συναίσθηση των λόγων που χρησιμοποιούν αυτές τις πρακτικές αποκρητύσσουν ή προσποιούνται τους "νομιμόφρονες πολίτες" δημιουργώντας απείρως χειρότερες καταστάσεις από τους "ρεφορμιστές" που πριν λίγο καιρό βρίζαν. Τις ίδιες ακριβώς βέβαια αρνητικές επιδράσεις απλόχερα δημιουργούν και οι διάφοροι "σοφοί" που πίσω από κάθε πράξη οραματίζονται την καταστολή και μετατρέπονται σε ανθρωπάκια που ασχολούνται μόνο με το άψυχο χαρτομάνι, χαρτομάνι με επαναστατικά λόγια βέβαια, αλλά πάντα χαρτομάνι... Και οι δυο "πλευρές" λησμονούν το αδιαχώριστο του κοινωνικού αγώνα, τη δύναμη που αυτός περιέχει,

όταν διεξάγεται με όλα τα μέσα, είτε με την πένα, είτε με οτιδήποτε άλλο.

Για τους δυο παραπάνω λόγους πιστεύουμε ότι η ίδια η ζωή και προσωπικότητα του Μιχαήλ Μπακούνιν μπορεί να βοηθήσει μέσα από τη μελέτη και κατανόησή της. Μέσα από αυτήν τη μελέτη συνειδητοποιεί κανείς τη δύναμη της Αναρχικής οπτικής, την επικαιριότητά της ανά τους αιώνες, την εμπειρία της που συνεχώς μέσα από τους αγώνες των ανθρώπων εμπλουτίζεται και την αδιατάρακτη ενότητα λόγων και έργων. Ταυτόχρονα βλέπει πως η ιστορία επαναλαμβάνεται καθώς διαβάζοντας τις κατηγορίες προς τον Μπακούνιν (πράκτορας κ.λ.π.) δεν μπορεί παρά να τις συγκρίνει με τις πιο σύγχρονες (προβοκάτορες, κύκλοι της ανωμαλίας) που εκτοξεύονται εναντίον όσων αγωνίζονται.

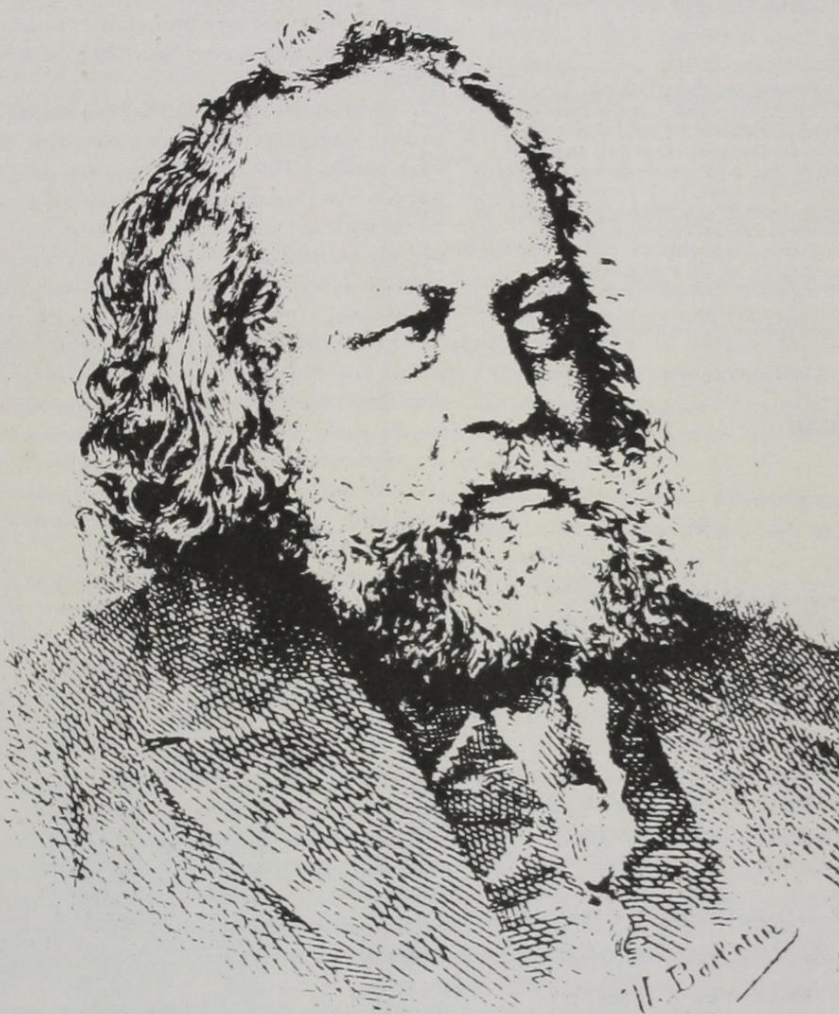
Αναγνωρίζουμε ότι στο συγκεκριμένο εγχείρημα ελλοχεύει ένας κίνδυνος για παρανοήσεις και σκοπεύουμε να τον αποσοβήσουμε. Σκοπός μας δεν είναι να ανυψώσουμε τον Μιχαήλ Μπακούνιν σε κάτι σα προφήτη ή σοφό, άλλωστε ούτε και ο ίδιος θα το επιθυμούσε. Δεν θέλουμε να μιλήσουμε εμείς για αυτόν ή να παραθέσουμε τις απόψεις του σα φωτισμένες αιώνιες αλήθειες. Δεν ξεχνούμε τις σκοτεινές πλευρές της προσωπικότητάς του και πολλές απόψεις του στις οποίες διαφωνούμε,

ωστόσο δεν παραβλέπουμε το ότι ήταν άνθρωπος και όλοι οι άνθρωποι έχουν προτερήματα και ελαττώματα. Επίσης δε λησμονούμε τις συνθήκες της εποχής του και άρα τους λόγους που τον οδήγησαν στις ιστορικές αποφάσεις του.

Δεν είμαστε κοινωνιολόγοι, ούτε ιστορικοί, ούτε τίποτα από όλα αυτά τα παράξενα όντα, είμαστε Αναρχικοί και άρα έχουμε κάθε δικαίωμα να αναφερόμαστε σε έναν άνθρωπο που ήταν ένας από εμάς... Αφήνουμε τον καθέναν να κρίνει τον Μιχαήλ Μπακούνιν διαβάζοντας μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το έργο του και γνωρίζοντας την πολυτάραχη ζωή του.

Ο Μιχαήλ Μπακούνιν γεννήθηκε το 1814 στην επαρχία Τβερ, 150 μίλια από την Μόσχα. Ο πατέρας του ήταν μέλος της τοπικής αριστοκρατίας, αλλά είχε "ανοικτό μυαλό" επηρεασμένος από την ενηλικίωσή του στην Ιταλία. Ο Μπακούνιν επηρεασμένος από τον Χέγκελ εγκατέλειψε τον περιγυρό του και το "μέλλον" του στο στρατό. Σε ηλικία 26 χρονών συνάντησε τον Προυττόν και τον Μαρξ στο Παρίσι. Το 1847 απελάθηκε από το Παρίσι γιατί με λόγο, που έβγαλε κάλεσε τον Πολωνικό λαό να πορευτεί στον δρόμο της Κοινωνικής Επανάστασης απέναντι

στην εξουσία και την Τσαρική Ρωσία. Όταν στο Παρίσι ξέσπασε η επανάσταση του 1848 ο Μπακούνιν αμέσως επέστρεψε για να ενώσει και αυτός τις δυνάμεις του. Μετά προσπάθησε να φτάσει στην Πολωνία, συνελήφθη όμως στο Βερολίνο. Μην έχοντας χειρότερες συνέπειες από αυτήν την σύλληψη, το 1849 βρέθηκε στην Γερμανία και πολέμησε στα οδοφράγματα των εξεγερμένων της Δρέσδης. Συνελήφθη και καταδικάστηκε σε θάνατο αλλά τελικά οι τοπικές αρχές τον παρέδωσαν στην Αυστρία, όπου καταδικάστηκε για δεύτερη φορά σε θάνατο. Ευτυχώς όμως η ποινή δεν εκτελέστηκε. Από το 1850 έως το 1857 παρέμεινε σε φυλακή στην Ρωσία (όπου και κλονίστηκε σοβαρά η υγεία του). Στην συνέχεια η ποινή του μετατράπηκε σε εξορία στη Σιβηρία (κάπου ανάμεσα σε εκείνα τα χρόνια νυμφεύθηκε κάποια νεαρή Πολωνέζα). Το 1861 κατάφερε να δραπέτεύσει και έφτασε στο Λονδίνο όπου και γνώρισε τον Χέρτσεν. Το 1864, χρόνος ίδρυσης της Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων, ο Μπακούνιν εγκαταστάθηκε στην Ιταλία, ζώντας πρώτα στην Φλωρεντία και μετά στη Νάπολη. Στην Ιταλία ήρθε σε επαφή με πλήθος ριζοσπαστών και επαναστατών και ίδρυσε την οργάνωση Διεθνή αδελφότητα. Το 1867 εγκαταστάθηκε στην Ελβετία και ένα χρόνο αργότερα δημοσίευσε κείμενά του στην Naroclnoe Dielo (Η υπόθεση του Λαού). Στην Ελβετία, το 1869, ο Μπακούνιν γνώρισε έναν 22χρονο νέο από την Ρωσία ονόματι Σεργκέι Γκενάντεβιτς Νετσάγιεφ, μια γνωριμία που του στοίχισε πολλά δεινά. Ο Νετσάγιεφ του αυτοπαρουσιάστηκε ως



εκπρόσωπος της επαναστατημένης νεολαίας της Ρωσίας και του είπε ότι δραπετεύσε από την φυλακή. Ανεξάρτητα από το αν το λόγια του Νετσάγιεφ είχαν δόση αληθείας ή ήταν ψευδή (οι γνώμες διίστανται), ο Μπακούνιν τον εμπιστεύτηκε, πιστεύοντας ότι στο προσωπό του βρήκε την ρώσικη νεολαία που θα εκθρόνιζε τον Τσάρο. Ο Νετσάγιεφ έχοντας πολύ διαφορετικές απόψεις από το γενικό συμπέρασμα των λόγων του Μπακούνιν, όντας επαναστάτης αλλά και εξουσιαστικής επηρέασε τον Μπακούνιν και τον ενέπλεξε στην συγγραφή της Επαναστατικής Κατήχησης ή Κατήχησης του Επαναστάτη, ενός βιβλίου που πέρα από τα γενικά επαναστατικά πιστεύω που εκφράζει, διαπνέεται από αντιανθρωπισμό, από ισουίτικο συνωμοτισμό και περισσότερο θυμίζει τη λενινιστική άποψη περί "επανάστασης". Όταν πια ο Μπακούνιν ξύπνησε, θα έλεγε κανείς, από τον λήθαργο που είχε υποπέσει, ήταν ήδη αρκετά αργά, καθώς στο μέλλον ένα σημαντικό κομμάτι από τους οκετούς των μαρξιστικών συκοφαντιών, που θα δεχτεί, θα στηριχτούν σε αυτήν την ολέθρια σχέση.

Το 1868 ο Μπακούνιν προσχώρησε στην "Διεθνή". Η ενασχολησή του με αυτήν άρχισε το 1867. Εκείνο το χρόνο σε συγκέντρωση του "Συνδέσμου για την Ειρήνη και την Ελευθερία" κάνει την πρώτη του, μετά από καιρό, δημόσια εμφάνιση. Ο Μπακούνιν αναπτύσσει τις απόψεις του, που στη συνέχεια εκδόθηκαν ως δοκίμιο με τον τίτλο "Φεντεραλισμός, Σοσιαλισμός και Αντιθεολογισμός". Όπως ήταν φυσικό, οι Αναρχικές του απόψεις θεωρήθηκαν πολύ "προχωρημένες" και ριζοσπαστικές και καταψηφιστήκαν. Ο Μπακούνιν τότε προχωρεί με τους συντρόφους του στην ίδρυση της "Διεθνούς Συμμαχίας της Σοσιαλιστικής δημοκρατίας".

Η "Συμμαχία" προσχωρεί στην "Διεθνή Ένωση των Εργαζομένων" σταδιακά, κατά τομείς, επειδή οι μαρξιστές αρνιούνται τη δήθεν παρουσία μιας δεύτερης οργάνωσης. Η προσχώρηση αυτή, με τον τρόπο που έγινε, ήταν το προμήνυμα για τη σύγκρουση ανάμεσα στον Αναρχικό Μπακούνιν και τον Κρατιστή Μαρξ. Ο Μαρξ, αν και ήταν από τους ιδρυτές της Διεθνούς, δεν κατείχε την πλειοψηφία, που προσέγγιζε απόψεις όπως του Πιερ-Ζοζεφ Προυντιόν και περισσότερο συμμετείχε, προσπαθώντας να ελέγξει το αναπτυσσόμενο επαναστατικό κύμα. Στο συνέδριο της Βασιλείας, το 1869, ο Μιχαήλ Μπακούνιν αναπτύσσει τις απόψεις του και ζητεί την υιοθέτηση της άποψης της κατάργησης του δικαιώματος της κληρονομιάς, ως αντικοινωνικού και αντιανθρώπινου μέτρου. Οι μαρξιστές οργίζονται καθώς αυτοί υποστηρίζουν την ακριβώς αντίθετη άποψη. Ο Μαρξ πιστός στη πολιτική και στις βρωμίες που αυτή περιέχει, αρχίζει να συκοφαντεί τον Μπακούνιν διαδίδοντας ότι είναι Ρώσος πράκτορας, ότι είναι καταχραστής κ.α. Ξέροντας ο Μπακούνιν ότι πίσω από όλα αυτά κρυβόταν η δεσποτική κομμουνιστική προσωπικότητα του Κ. Μαρξ, έγραψε στον Χέρτσεν το 1869 "... θα εμπλακώ σε έναν αγώνα εναντίά του, όχι λόγω προσωπικών προσβολών προς το άτομό μου, αλλά λόγω διαφορών σε θέματα αρχής, στο θέμα του κρατικού κομμουνισμού...".

Τελικά και εν μέσω λασπολογιών, ο Μαρξ συγκαλεί συνέδριο της Διεθνούς στη Χάγη (όπου οι χιλιόμετρικές αποστάσεις δυσκολεύουν τους Αναρχικούς να παραβρεθούν). Με μια πρωτοφανή ιστορικά ανέντιμη διαδικασία ο Μαρξ διαγράφει τον Μπακούνιν και τους υπόλοιπους Αναρχικούς.

Από το 1871 ο Μπακούνιν πηγαίνει στα Ιταλικά σύνορα στη λίμνη Ματζιόρε. Το 1872 γνωρίζεται με τον Ιταλό Αναρχικό Καφιέρο. Το 1873 δημιουργεί το έργο "Κρατισμός και Αναρχία", ενώ παράλληλα έχει δημιουργήσει το ανολοκλήρωτο χειρόγραφο "Η Κνουτογερμανική Αυτοκρατορία κι η Κοινωνική Επανάσταση" μέρος του οποίου είναι το πολύ γνωστό "Θεός και Κράτος". Το 1874 πηγαίνει στην Ιταλία για να πάρει μέρος σε μια προσχεδιασμένη εξέγερση στη Μπολωνία. Τα σχέδιά τους προδίδονται και ο Μπακούνιν δραπετεύει, μεταμφιεσμένος σε παπά, στην Ελβετία. Την 1η Ιουλίου του 1876 ο άνθρωπος, που όπως είχε πει ο Χέρτσεν "δεν γεννήθηκε κάτω από ένα συνηθισμένο άστρο, αλλά κάτω από έναν κομήτη" πεθαίνει στην Ελβετία. Χάνεται, έτσι, ο "πιο ένθερμος επαναστάτης της περασμένης γενιάς" όπως τον αποκαλεί ο Κάρλο Καφιέρο...

(Α). Εξέγερση! Το ένστικτο της ανθρώπινης φύσης.

Ο Μιχαήλ Μπακούνιν είχε μια βαθιά πίστη στον άνθρωπο και στην ικανότητά του για ελευθερία. Γι' αυτόν ο άνθρωπος νοούταν ως τέτοιος, όταν αγωνιζόταν να σπάσει τα δεσμά του, γι' αυτό και ο ίδιος συνέδεσε τη ζωή του με την τύχη της υπόθεσης της ελευθερίας. Στο έργο του "ΖΩΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ" αναφέρει "... ο άνθρωπος είναι αναγκασμένος να κατακτήσει την ελευθερία του, η συντέλεση αυτού του άθλου δεν είναι μόνο ένα έργο διανοητικό και ηθικό: είναι προ πάντων, στην τάξη του χρόνου όσο και από την άποψη της λογικής μιας ανάπτυξης, ένα έργο υλικής χειραφέτησης".

Μιλώντας ο ίδιος για τον εαυτό του και την ελευθερία, τόνιζε "Είμαι ένας φανατικός εραστής της ελευθερίας, την οποία θεωρώ, σαν το μοναδικό περιβάλλον μέσα στο οποίο μπορεί ν' αναπτυχθεί και να εξελιχθεί η ευφυΐα, η αξιοπρέπεια και η ευτυχία του ανθρώπινου γένους. Δεν μιλώ για κείνη την ελευθερία, που είναι καθαρά τυπική, που επιδοτείται, μετριέται και ρυθμίζεται από το κράτος, ένα διαιωνιζόμενο ψέμα που στην πραγματικότητα δεν αντιπροσωπεύει τίποτα άλλο παρά μόνο το

προνόμιο λίγων, βασισμένο στην υποδούλωση όλων των άλλων.", "Εννοώ την ελευθερία εκείνη, που δεν αναγνωρίζει άλλους περιορισμούς, παρά μόνον εκείνους που έχουν τεθεί σε μας από τους νόμους της ίδιας μας της φύσης. Επομένως, για ν' ακριβολογήσω, δεν υπάρχουν περιορισμοί, αφού οι νόμοι αυτοί δεν επιβάλλονται από κάποιο εξωτερικό νομοθέτη που βρίσκεται δίπλα μας ή ίσως από πάνω μας. Οι περιορισμοί αυτοί είναι έμφυτοι μέσα μας και αποτελούν αυτήν ακριβώς την ίδια την βάση όλης μας της ύπαρξης, τόσο της υλικής όσο και της πνευματικής και ηθικής".

Ο Μπακούνιν δεν νοούσε την ελευθερία σαν κάτι το αόριστο, σαν ένα φιλοσοφικό δημιούργημα, όπως τόνιζε "Είμαι συνειδητός υποστηρικτής της οικονομικής και κοινωνικής ισότητας γιατί ξέρω ότι έξω από την ισότητα, η ελευθερία, η δικαιοσύνη, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η ηθική, και η ευημερία των ατόμων, όπως ακριβώς και η ευημερία των εθνών, δεν θα είναι τίποτα άλλο παρά ψέματα.". Προχωρώντας παραπέρα ο Μπακούνιν τόνισε την ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΤΑ του ανθρώπου και το πως αυτός οδηγείται στην μεγαλύτερη εξέλιξη της ίδιας της προσωπικότητάς του "Έξω από την κοινωνία, ο άνθρωπος, όχι μόνο δε θα μπορούσε να είναι ελεύθερος, αλλά και δε θα μεταμορφωνόταν τελικά σε πραγματικό άνθρωπο, δηλαδή σε ένα ον που έχει αυτοσυνείδηση, στο μοναδικό πλάσμα που σκέπτεται και μιλά".

Η ελευθερία για τον Μιχαήλ Μπακούνιν ήταν ο λόγος ύπαρξης και στόχος του ανθρώπου και η εξέγερση, ο τρόπος επιτευχθείς της "Η εξέγερση αποτελεί φυσική τάση της ζωής. Ακόμα και το σκουλήκι στρέφεται ενάντια στο πόδι που το λειώνει. Γενικά η ζωτικότητα και η σχετική αξιοπρέπεια ενός ζώου μπορεί να μετρηθεί από την δύναμη του ενστίκτου για εξέγερση. Μέσα στον κόσμο των ζώων, όπως και στον ανθρώπινο κόσμο, δεν υπάρχει καμιά συνήθεια πιο εξευτελιστική, πιο ηλίθια ή πιο δειλή απ' τη συνήθεια της δουλικής υποταγής και υπακοής στην καταπίεση κάποιου άλλου. Αμφισβητώ το ότι υπήρξε ποτέ λαός τόσο εκφυλισμένος που κάποτε τουλάχιστον στην αρχή της ιστορίας του, δεν επαναστάτησε ενάντια στο ζυγό των αφεντικών και των εκμεταλλευτών του και ενάντια στο ζυγό του κράτους."

Το πάθος του για την ελευθερία και την Κοινωνική Επανάσταση τον έσπρωξαν να γράψει απευθυνόμενος στην Ρώσικη νεολαία "Φίλοι! Παρατήστε λοιπόν πιο γρήγορα αυτόν το κόσμο που είναι καταδικασμένος στην καταστροφή! Παρατήστε αυτά τα πανεπιστήμια, αυτές τις ακαδημίες, αυτά τα σχολεία, από τα οποία τώρα σας κυνηγάνε και με τα οποία πάντοτε σκοπεύαν να σας χωρίσουν απ' το λαό. Πηγαίνετε στο λαό. Εκεί πρέπει να βρίσκεται η καριέρα σας, η ζωή σας, η γνώση σας.". Για αυτόν ο καινούργιος κόσμος θα εξυπηρετούσε τον ίδιο τον άνθρωπο "Να οργανώσουμε την κοινωνία με τέτοιο τρόπο ώστε κάθε άτομο, άνδρας ή γυναίκα, πούρχεται στη ζωή, να μπορεί να βρίσκει τα μέσα για την ανάπτυξη των διάφορων ικανοτήτων του και για την αξιοποίηση τους από την εργασία του."



(Β). Κράτος!- Ο βιαστής της ανθρώπινης ελευθερίας.

Αναγνωρίζοντας ο Μ. Μπακούνιν στην κοινωνία, την προϋπόθεση για την ανάπτυξη του ανθρώπου, προσπάθησε να βρει τους λόγους που η ανάπτυξη αυτή παρεμποδίζονταν, που ο άνθρωπος βυθιζόταν όλο και περισσότερο στο σκοτάδι της αμάθειας και της σκλαβιάς. Η απάντηση ήταν ορατή κάθε μέρα στη ζωή του όπως και στις ζωές όλων μας, το κράτος ήταν ο δεσμός της ανθρωπότητας. "Το κράτος είναι η εξουσία, η βία. Είναι η επίδειξη και η έπαρση της βίας. Δεν προσπαθεί απλώς να επηρεάσει, δεν επιδιώκει να προσπλύσει και κάθε φορά που υπο-

χρεώνεται να κάνει κάτι τέτοιο το κάνει πολύ απρόθυμα, γιατί από τη φύση του δεν επιδιώκει να πείσει αλλά να επιβληθεί με τη βία, όσο και αν προσπαθεί να αποκρύψει το πραγματικό του πρόσωπο, είναι απ' τη φύση του ο νόμιμος διασπής της θέλησης των ανθρώπων, η διαρκής άρνηση της ελευθερίας τους". "Το κράτος είναι λοιπόν η πιο κραυγαλέα, η πιο κυνική κι η πιο πλήρης άρνηση της ανθρωπότητας", "... από την γέννηση των κρατών, ο κόσμος της πολιτικής υπήρξε πάντα και συνεχίζει να είναι ακόμα το θέατρο της υψηλής δολοπλοκίας και της εξευγενισμένης ληστείας, ληστείας και απάτης που κατά τ' άλλα εκτιμούνται στο έπακρο, γιατί υπαγορεύονται από τον πατριωτισμό, απ' την υπερβολική ηθική και το υπέρτατο συμφέρον του κράτους".

Η αντικοινωνική και αντιανθρώπινη ύπαρξη του κράτους, όπως ο Μ. Μπακούνιν τόνιζε, είναι αναγκαίο να σβήσει, "Η ο αστικός κόσμος θα πετύχει να καταστείλει και να υποδουλώσει το αυθόρμητο πνεύμα εξέγερσης του λαού, με τρόπο που να αναγκάσει (με τη βοήθεια των λόγων, του κνούτου και της ράβδου, που θα τις έχει ευλογήσει, χωρίς καμιά αμφιβολία κάποιος θεός και θα τις έχει εξηγήσει ορθολογικά η επιστήμη) τις εργαζόμενες μάζες να δουλεύουν όπως πρώτα, πράγμα που θα σήμαινε τότε την πλήρη παλινόρθωση του κράτους στην πιο ειλικρινή του μορφή, δηλαδή κάτω απ' τη μορφή της στρατιωτικής δικτατορίας ή ενός αυτοκρατορικού καθεστώτος, ή οι εργαζόμενες μάζες θα αποτινάξουν οριστικά το μισπτό κι αιώνιο ζυγό και θα καταστρέψουν απ' τις ρίζες την αστική εκμετάλλευση κι επομένως την ίδια τη βάση του αστικού πολιτισμού, πράγμα που θα σημαίνει το θρίαμβο της Κοινωνικής Επανάστασης, την κατάργηση οτιδήποτε σχετίζεται με το κράτος."

Ο Μπακούνιν επηρεασμένος από τις συνθήκες της εποχής του συνέδεσε την τυραννία του κράτους με την βάρβαρη κυριαρχία της εκκλησίας στις ζωές και στο πνεύμα των ανθρώπων "Το κράτος πρέπει να παρασύρει στην πώση του όλες τις αδικίες του νόμου και όλα τα ψέμματα των διαφόρων θρησκειών γιατί αυτός ο νόμος κι αυτές οι θρησκείες δεν υπήρξαν ποτέ, τίποτα άλλο, παρά η επιβεβλημένη καθιέρωση (τόσο ιδεολογική όσο και πραγματική) όλης της βίας που εκπροσωπείται, εξασφαλίζεται και προστατεύεται από το κράτος".

Η πολεμική του απέναντι στην εκκλησία ήταν αδιάλλακτη και συνεχής "Έχουμε πειστεί ότι το πιο βλαβερό πράγμα για την Ανθρωπότητα, για την αλήθεια και την πρόοδο είναι η εκκλησία. Και πως θα μπορούσε να είναι διαφορετικά;... Δεν είναι η εκκλησία εκείνη που μέσω των δογμάτων, των ψεμάτων, της ηλιθιότητας και της ντροπής της, τείνει να καταστρέψει την λογική σκέψη και την επιστήμη; Δεν επιτίθεται η εκκλησία στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου, διαστρέφοντας μέσα του την αντίληψη των δικαιωμάτων (του) και της δικαιοσύνης; Δεν επιστρέφει πίσω σαν πτώμα εκείνο που είναι ζωντανό, δεν καταστρέφει την ελευθερία;" Η επιθεσή του δεν ήταν μόνο στο μηχανισμό της εκκλησίας. Σε ένα πραγματικό αριστούργημα, σ' ένα γιγαντιαίο δοκίμιό του, το γνωστότερο ως "ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ" ο Μιχαήλ Μπακούνιν αμφισβήτησε την ύπαρξη του θεού και διακήρυξε την αθεϊστική του τοποθέτηση ως μια από τις Αναρχικές σκέψεις του "Η ιδέα του θεού συνεπάγεται την παραίτηση από την ανθρώπινη λογική και δικαιοσύνη, είναι η πιο αποφασιστική άρνηση της ανθρώπινης ελευθερίας και καταλήγει αναγκαστικά στην υποδούλωση της ανθρωπότητας, τόσο θεωρητικά, όσο και πρακτικά."

Για τον Μπακούνιν τα πράγματα ήταν ξεκάθαρα, όπως διατυπώνονται και στους "Σκοπούς της Επαναστατικής Οργάνωσης των Διεθνών αδελφών" - "Η επανάσταση, όπως εμείς την εννοούμε, θα πρέπει από την πρώτη μέρα κιόλας να καταστρέψει ριζικά και ολοκληρωτικά το κράτος και όλους τους κρατικούς θεσμούς. Φυσική και αναγκαία συνέπεια αυτής της καταστροφής θα είναι α) η χρεοκοπία του κράτους, β) η διακοπή της μεσολάβησης του κράτους για την είσπραξη των ιδιωτικών χρεών με την παραχώρηση στον κάθε οφειλέτη του δικαιώματος να πληρώσει, εφόσον θέλει, τα χρέη του, γ) το σταμάτημα κάθε καταβολής φόρων και δασμών άμεσων και έμμεσων, δ) η διάλυση του στρατού, των δικαστηρίων, των δημόσιων υπηρεσιών της αστυνομίας και της εκκλησίας, ε) η κατάργηση της επίσημης Δικαιοσύνης, η ακύρωση όλων εκείνων που νομικά αποκαλούνται δίκαιο ή συνδέονται με άσκηση παρόμοιων δικαιωμάτων. Συνεπώς, ακύρωση και άουτο ντα φε (κάψιμο) όλων των τίτλων κυριότητας, κληρονομητηρίων, πωλητηρίων, δωρεών, όλων των δικογραφιών, με μια λέξη όλων των δικαστικών και αστικών κουρελόχαρτων. Παντού και στα πάντα επαναστατική δράση έναντι του δικαίου που δημιουργήσε και κατοχύρωσε το κράτος, στ) η δήμευση όλων των παραγωγικών κεφαλαίων και εργαλείων εργασίας προς όφελος των εργατικών ενώσεων, οι οποίες οφείλουν συλλογικά να τα θέσουν σε κίνηση, ζ) η δήμευση όλων των εκκλησιαστικών και κρατικών περιουσιών, καθώς και των ευγενών μεταλλών που ανήκουν σε μεμονωμένα άτομα, προς όφελος μιας ομοσπονδιακής ένωσης όλων των εργατικών συνδέσμων, μιας συμμαχίας που θα αποτελεί την κομμούνα..."

(Γ). Κομμουνισμός! Το μυστικό όπλο της κυριαρχίας.

Οι διαπιστώσεις του Μπακούνιν και των υπολοίπων Αναρχικών, σε ό,τι αναφορά το κράτος, καθώς και σε ό,τι αναφορά τον μονόδρομο της κοινωνικής επανάστασης που πρέπει οι άνθρωποι να πάρουν, εφόσον θέλουν να ευτυχίσουν, επαληθευόντουσαν και επαληθεύονται κάθε μέρα. Το θέμα όμως που πραγματικά ο Μπακούνιν δικαιώθηκε απόλυτα

ήταν το θέμα του κομμουνισμού ή "εξουσιαστικού σοσιαλισμού". Ο Μπακούνιν έχοντας πίστη στη δυνατότητα της κοινωνίας να επαναστατήσει, πίστευε ότι αυτή η επανάσταση δε θα έπρεπε να την οδηγήσει σε χειρότερα δεσμά από ότι ήταν πριν. "Δεν δεχόμαστε ακόμα και για τους σκοπούς μιας επαναστατικής μεταβολής, εθνικές συνελεύσεις, συντακτικές συνελεύσεις, προσωρινές κυβερνήσεις ή τις λεγόμενες επαναστατικές δικτατορίες, γιατί έχουμε πειστεί ότι η επανάσταση είναι ειλικρινής και μόνιμη μόνο μέσα στις μάζες, ότι όταν συγκεντρωθεί στα χέρια λίγων κυριάρχων ατόμων, άμεσα κι αναπόφευκτα μετατρέπεται σε αντίδραση." Ο Μπακούνιν είχε κατανοήσει πλήρως τι θα σήμαινε μια ενδεχόμενη επικράτηση των μαρξιστικών-πολιτικών αντιλήψεων μέσα στους ανθρώπους που αγωνίζονταν. Εξαντλώντας όλη του τη δυναμική προειδοποίησε τους καταπιεσμένους όλων των χωρών και προδιέγραψε αυτά που τόσες δεκάδες χρόνια αργότερα θα διαδραματίζονταν "Τι σημαίνει ότι το προλεταριάτο θα μεταβληθεί σε άρχουσα τάξη; Είναι δυνατόν ολόκληρο το προλεταριάτο να τεθεί επικεφαλής της κυβέρνησης; Υπάρχουν σχεδόν σαράντα εκατομμύρια Γερμανοί. Μπορούν όλοι να γίνουν μέλη της κυβέρνησης; Σε μια τέτοια περίπτωση δεν θα υπάρχει ούτε κυβέρνηση, ούτε κράτος, αλλά αν πρέπει να υπάρχει κράτος, θα υπάρχουν αυτοί που κυβερνούν κι εκείνοι που είναι δούλοι".

Ο Μιχαήλ Μπακούνιν ήταν από τους λίγους Αναρχικούς που διαχώρισε τόσο ξεκάθαρα την Αναρχία από τον κομμουνισμό "Απεχθάνομαι τον κομμουνισμό γιατί είναι η άρνηση της ελευθερίας, γιατί δεν μπορώ να αντιληφθώ τον άνθρωπο χωρίς ελευθερία. Δεν είμαι κομμουνιστής, γιατί ο κομμουνισμός συγκεντρώνει και απορροφά όλες τις δυνάμεις της κοινωνίας μέσα στο κράτος, γιατί καταλήγει απαραίτητα στη συγκέντρωση της ιδιοκτησίας στα χέρια του κράτους, ενώ εγώ θέλω τη κατάργηση του κράτους, τη ριζική εξάλειψη της εξουσίας...", "Ανάμεσα στους μαρξιστές και σε μας υπάρχει μια άβυσσος. Αυτοί είναι κρατιστές, ενώ εμείς είμαστε Αναρχικοί".

Η ανεξάντλητη, πλούσια, και αδιάλλακτη κριτική του Μπακούνιν δεν ήταν αρκετή, δυστυχώς, για να ανακόψει τους εξουσιαστικούς-δεσποτικούς στόχους και ενέργειες του Μαρξ και των λοιπών συγγενών. Παραμένει, όμως, μια αναμφισβήτητη απόδειξη, του πώς η Αναρχική θεώρηση γεννημένη μέσα στους αγώνες της κοινωνίας είναι ικανή να αντιληφθεί και να παλέψει τις εξουσιαστικές και άρα κρατίστικες απόψεις.

Ότι και να πει κανείς για τον Μ.Μπακούνιν, είτε καλό, είτε κακό, οπωσδήποτε θα χρειαζόντουσαν τόμοι. Εμείς απλώς υπενθυμίζουμε και προσυπογράφουμε τα παρακάτω λόγια του:

"Έχουμε πειστεί ότι οι λαϊκές μάζες φέρνουν μέσα τους, μέσα στα ενστικτά τους (που έχουν αναπτυχθεί, περισσότερο ή λιγότερο, απ' την ιστορική πορεία), στις καθημερινές τους ανάγκες και στις συνειδητές ή ασυνείδητες φιλοδοξίες τους, όλα τα στοιχεία της μελλοντικής κοινωνικής οργάνωσης. Αναζητούμε αυτό το ιδανικό μέσα στους ίδιους τους ανθρώπους. Κάθε κρατική εξουσία, κάθε κυβέρνηση απ' την ίδια της τη φύση, τοποθετείται έξω και πάνω απ' τους ανθρώπους και τους υποτάσσει αναπόφευκτα σε μια οργάνωση και σε σκοπούς που είναι ξένοι και αντίθετοι στις πραγματικές ανάγκες και φιλοδοξίες των ανθρώπων. Διακηρύσσουμε ότι είμαστε εχθροί κάθε κυβέρνησης και κάθε κρατικής εξουσίας και κυβερνητικής οργάνωσης γενικά. Νομίζουμε ότι οι άνθρωποι θα μπορούν να είναι ελεύθεροι και ευτυχισμένοι μόνο όταν οργανωθούν απ' τη βάση προς τα πάνω σ' εντελώς ελεύθερες και ανεξάρτητες ενώσεις χωρίς τον κυβερνητικό Πατερναλισμό, αν κι όχι χωρίς την επίδραση μιας ποικιλίας ελεύθερων ατόμων και κομμάτων. Τέτοιες ιδέες έχουμε, σα κοινωνικοί επαναστάτες, και γι' αυτό κατά συνέπεια λεγόμαστε Αναρχικοί."

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΗΓΕΣ

- 1) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ - ΜΑΞ ΝΕΤΛΩ -(ΔΙΕΘΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ)
- 2) ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ - Τ. ΤΖΟΛ - (ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ)
- 3) ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ - Ρ. ΚΕΝΤΓΟΥΩΡΝΤ - (Ε. ΤΥΠΟΣ)
- 4) Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ 1871 ΚΑΙ Η ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ - Μ. ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ - (Ε. ΤΥΠΟΣ)
- 5) ΖΩΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ - Μ. ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ - (ΑΓΡΑ-ΜΠΕΛΗ)
- 6) ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ - Μ. ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ - (Ε. ΤΥΠΟΣ)
- 7) ΦΕΝΤΕΡΑΛΙΣΜΟΣ, ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ, ΑΝΤΙΘΕΟΛΟΓΙΣΜΟΣ - Μ. ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ - (Ε. ΤΥΠΟΣ)
- 8) ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑ - Μ. ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ - (Ε. ΤΥΠΟΣ)
- 9) ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ - Μ. ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ - (ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ -(ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ 1974)
- 10) ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟ (ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ) - Κ. ΜΑΡΞ, Φ. ΕΝΤΚΕΛΣ - (ΚΑΖΑΝΤΖΑ)
- 11) ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ - Μ. ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ - (ΠΛΕΘΡΟΝ)

ΑΝΑΚΡΙΣΗ: ΕΝΑ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΗ ΛΕΤΕ ΤΙΠΟΤΑ - ΜΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ

ΜΕΡΟΣ Α'

Οι συλλήψεις, οι έρευνες σε σπίτια, οι ανακρίσεις, οι βασανισμοί για την απόσπαση "ομολογίας", είναι κάποιες από τις μεθόδους των κρατιστών στην προσπάθεια διαιώνισης της κυριαρχίας τους.

Είναι άλλωστε δεδομένο, ότι κάθε αγωνιζόμενος άνθρωπος, σε κάποια στιγμή της δράσης του, θ' αντιμετωπίσει τις μεθοδεύσεις των εξουσιαστών και θα "γευτεί" την εκδικητική μανία του κράτους.

Κάθε αγωνιζόμενος άνθρωπος, λόγω της αντικρατικής φύσης της δράσης του, μπαίνει στο στόχαστρο των εξουσιαστών. Επομένως θα ήταν χρήσιμο, καθένας απ' μας να γνωρίζει κάποια στοιχειώδη πράγματα αναφορικά με τις δυνατότητες που έχει όταν περιέλθει στη δύσκολη θέση της ομηρίας.

Το παρακάτω κείμενο είναι από παλαιότερη έκδοση που κυκλοφόρησε το 1978 προσαρμοσμένο στη σημερινή πραγματικότητα και έρχεται να βοηθήσει όσο μπορεί, κάθε αγωνιζόμενο, που θα θελήσει όχι μόνο να μη συνεργαστεί με τις αρχές (αστυνομικές και δικαστικές) αλλά και να κρατήσει μια στάση απέναντι στους διωκτικούς μηχανισμούς, αντίξια της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και αντίστασης.



1. ΓΕΝΙΚΑ

Η ανάκριση, (είτε γίνεται από την αστυνομία, είτε γίνεται από τον δικαστή) είναι ένα μέσο στα χέρια των κρατικών οργάνων για να αποδείξουν την ενοχή τη δικιά σας ή κάποιου άλλου. Για το λόγο αυτό, βασική επιδίωξη των ανακριτών είναι να βγάλουν όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες για το τί είστε, τι πιστεύετε, τί κάνετε, για το κάθε τί που θα μπορούσε να σας ενοχοποιήσει. Θεωρητικά βέβαια, η ανάκριση έχει σαν σκοπό να αποδείξει την ενοχή ή την αθωότητα του κατηγορούμενου. Η πράξη όμως έχει αποδείξει πως την αστυνομία πολύ λίγο την ενδιαφέρει η δεύτερη αυτή περίπτωση.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα ποινικής δικονομίας, όπως εφαρμόστηκαν στην πράξη, αυτοί που κάνουν συνήθως ανάκριση είναι: α) τακτικός δικαστής (ανακριτής) και β) αστυνομικός.

Για να γίνει η ανάκριση πρέπει ο εισαγγελέας να εκδόσει ένα έγγραφο που να απευθύνεται στον τακτικό ανακριτή ή στους αστυνομικούς, για να τους εξουσιοδοτεί (να τους δίνει το δικαίωμα) να κάνουν ανάκριση για μια συγκεκριμένη πράξη. Αυτό βέβαια ΔΕΝ ισχύει στις περιπτώσεις αυτόφωρου "εγκλήματος".

Όταν ανακρίνετε ΔΕΝ είστε ποτέ ελεύθεροι. Σε κάθε ανάκριση θ' ασκείται πάνω σας όσο το δυνατόν περισσότερη ψυχολογική βία. Δεν πρέπει να είστε αφελής και να πιστεύετε ότι μιλώντας με τον ανακριτή θ' αποδείξετε την επαναστατική αλήθεια, θα σας καταλάβουν, θα τα καταφέρουν. Οι καλές ανακρίσεις είν' αυτές που δεν περιέχουν τίποτα, από τις οποίες δεν μπορεί κανείς να βγάλει τίποτα, ούτε για σας ούτε για τους άλλους.

Σκοπός της ανάκρισης είναι να σας βγάλουν όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες για σας, γι' αυτό που πιστεύετε και κάνετε, για τους συντρόφους σας, για τους αγώνες και τις μορφές πάλης. ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΚΑΝΕΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΩΡΟ. Ένας τρόπος είναι να μην τους δείξετε καμιά οικειότητα. Όχι μόνον δεν θα λένε τίποτα, αλλά θα είσατε πολύ συντηρητικοί και κλειστοί.

2. ΑΝΑΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Όταν σας ανακρίνουν στην αστυνομία, το πρώτο καθήκον είναι να μάθετε ποιά είναι η θέση σας. Αν είσατε κατηγορούμενοι, αν είσατε μάρτυρες, αν είσατε ύποπτοι, αν δηλαδή υπάρχουν ενδείξεις εναντίον σας για κάποιο "εγκλημα".

Αν σας ανακρίνουν σαν ύποπτους ή σαν κατηγορούμενους, απαιτείστε αμέσως την βοήθεια και την παρουσία του δικηγόρου σας. Είναι το μόνο δικαίωμα που δεν μπορεί να στερηθεί ποτέ ο κατηγορούμενος. Αν σας αρνηθούν την βοήθεια και την παρουσία δικηγόρου, αρνηθείτε ν' απαντήσετε.

Αν ανακρίνετε σαν μάρτυρας και εφ' όσον έχετε επιλέξει να δεχτείτε τη διαδικασία και να καταθέσετε, μην ανοίξετε το στόμα σας αν δεν γραφτεί πρώτα απ' όλα, ότι είσατε μάρτυρας και ότι δεν υπάρχει καμιά ένδειξη "εγκλήματος" σε βάρος σας. Απαιτείστε να γράφονται όλες οι ερωτήσεις που σας γίνον-

ται. Είναι κανόνας απαράβατος, στην ανάκριση όλα να γίνονται εγγράφως. Για όλα να κρατούν πρακτικά. Πολλές φορές η αστυνομία ανακρίνει σαν μάρτυρες αυτούς που θέλει να ενοχοποιήσει. Να είσατε λοιπόν πολύ προσεκτικοί και αν σας κάνουν επικίνδυνες ερωτήσεις, πείτε ότι ΔΕΝ είσατε υποχρεωμένοι ν' απαντήσετε και ΜΗΝ απαντήσετε.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Αρνηση να απαντήσετε δεν σημαίνει άρνηση κατάθεσης. Να απαντήστε: "ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΔΗΛΩΣΩ"

Π.χ.- "είσατε παρών στην τάδε εκδήλωση;"

- "είδατε τον τάδε να πετάει πέτρες;"

- "πήρατε μέρος στην συνάντηση στην οποία συζητήθηκε αυτό ή εκείνο;"

Σ' αυτές τις περιπτώσεις μπορείτε να απαντήσετε: "ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΩ, ΕΠΕΙΔΗ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΜΟΥ ΚΑΝΕΤΕ Θ' ΑΠΑΝΤΩ: ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΔΗΛΩΣΩ", ή κάτι αντίστοιχο.

3. ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΗΣ

Η αστυνομία ξέρει πάντα πολύ λιγότερα απ' αυτά που υποκρίνεται ότι ξέρει. Όπως είδαμε και παραπάνω, η αστυνομία θα μπορούσε να σας ανακρίνει σαν μάρτυρες, σαν υπόπτους ή σαν κατηγορούμενους. Θα σας κάνουν να πιστέψετε ότι κάθε μέσον που χρησιμοποιούν για να σας κάνουν να "πείτε την αλήθεια" είναι νόμιμο. Θα σας κάνουν επίδειξη της δύναμής τους και της εξουσίας τους. Η απειλή της ενοχοποίησής σας, είναι ένα μέσο για να σας κάνουν να πείτε αυτά που δεν ξέρον. Θα σας απειλήσουν με δίωξη για "άρνηση κατάθεσης". Να επιμένετε σ' αυτά που αναφέραμε παραπάνω, σ' αυτούς τους απλούς κανόνες. Μια συμπεριφορά σταθερή και συνεπής απομακρύνει τον κίνδυνο ενοχοποίησής σας.

Θα σας κάνουν να αισθανθείτε μόνος και χωρίς βοήθεια, θα προσπαθήσουν να σας πείσουν ότι κανείς δεν μπορεί να σας βοηθήσει και ότι μόνο απ' αυτούς εξαρτάται να

ΕΑΝ ΓΙΝΟΤΑΝΕ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΜΟΝΟΜΕΝΟΥ ΑΤΟΜΟΥ, ΘΑ ΛΕΓΟΤΑΝΕ ΑΛΛΟΙΣ...



σας αφήσουν ή να σας κρατίσουν.

Όταν θα σας έχουν μεταχειριστεί έτσι και ελπίζοντας ότι σας έχουν "μαλακώσει" λιγάκι, θ' αλλάζουν τόνο. Θα βρείτε κάποιον αστυνομικό "καλό", που θα "ενδιαφερθεί για σας, για τις δυσκολίες σας, για τους δικούς σας, για τα παιδιά σας. Θα περάσετε έτσι από μια φάση επιθετική σε μια φάση καλοσύνης. Είναι μια πολύ λεπτή στιγμή.

Να είστε πολύ προσεκτικοί και άγρυπνοι. Θα προσπαθήσουν να σας μπερδέψουν, να σας απομονώσουν από τους φίλους σας. Θα σας καλέσουν να διαχωρίσετε τις ευθύνες σας, αν π.χ. σας ρωτήσουν αν συμμετείχατε στην τάδε πορεία που έχουν γίνει επεισόδια, αν πετάγατε πέτρες εσείς ή άλλοι, απαντήστε βάση των απλών κανόνων που είπαμε πριν και μην προσπαθήσετε, για να ελαφρύνετε τη θέση σας, να ενοχοποιήσετε άλλους, λέγοντας π.χ. "άλλοι τις πέταγαν". Γιατί σ' αυτή την περίπτωση και επειδή ούτως ή άλλως το κράτος επιθυμεί την δίωξή σας, εφευρίσκει την κατηγορία της "σύστασης και συμμορίας". Επίσης θα σας καλέσουν ν' ανοίξετε την καρδιά σας. Αν ολ' αυτά δε φτάνουν για να σας κάνουν να γίνεται "λογικός", θα σας επιτεθούν και πάλι στα "ίσια".

Θα σας κρατίσουν κάτω από πίεση για ώρες και ώρες, θα σας επαναλάβουν τις ίδιες ερωτήσεις, ξαναρχίζοντας με καινούργια ορμή. Χιλιάδες φορές θα

προσπαθήσουν να σας μπερδέψουν, να σας ταπεινώσουν, να σας κουράσουν. Σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, όπως όλοι γνωρίζουμε, οι ανακρινόμενοι χτυπιούνται ή βασανίζονται.

Μην πιστεύετε ποτέ σ' εκείνο που σας λένε ή σας δείχνουν ή σας κάνουν ν' ακούτε. Θα σας κάνουν ένα σωρό κόλπα, θα σας φέρουν σε αντιπαράθεση με άλλους αστυνομικούς, με άλλους κατηγορούμενους ή μάρτυρες. Θα σας διαβάσουν κείμενα που θα σας ενοχοποιούν, δηλώσεις άλλων που ίσως πιάστηκαν μαζί σας και θα σας λένε "ο τάδε τα είπε όλα, είναι βλακεία να επιμένεις". Θα σας κάνουν ν' ακούσετε μαγνητοφωνημένες τηλεφωνικές συζητήσεις, θα σας δείξουν φωτογραφίες κ.τ.λ. Μείνετε μονοκόμματα και ξεροκέφαλα δεμένοι στις δηλώσεις σας. Θα σώσετε τον εαυτό σας και τους άλλους.

Η τεχνική της ανάκρισης αποσκοπεί να σας βάλει σε μια κατάσταση κατωτερότητας, αβεβαιότητας, ανασφάλειας. Μην ξεχνάτε ποτέ αυτή τη θεμελιώδη διαφορά: Οποιος ανακρίνει υπερασπίζει το κράτος και επομένως είναι ιστορικά πιο αδύνατος. Οποιος ανακρίνεται, υπερασπίζει αυτόν που μάχεται και αγωνίζεται για την πιο μεγάλη υπόθεση: "την υπόθεση της κοινωνικής επανάστασης".

4. ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Η μόνη υποχρέωση που έχετε όταν σας ανακρίνουν είναι να δηλώσετε τα στοιχεία της ταυτότητά σας. Πως λέγεστε, που γεννηθήκατε, τι δουλειά κάνετε, που μένετε. Μην απαντάτε σε καμιά άλλη ερώτηση, είναι δικαίωμά σας και συμφέρον σας. Σε όλες τις ερωτήσεις να απαντάτε: "Δεν έχω τίποτα να δηλώσω". Ακόμα είναι δικαίωμά σας να μην δώσετε αποτυπώματα και φωτογραφίες.

Μην αφήσετε τον εαυτό σας να παρασυρθεί από απειλές, ούτε να ξεγελαστείτε από υποσχέσεις ότι θα σας ελευθερώσουν ή θα καλύψουν την υπόθεση.

Τις περισσότερες φορές το δικαστήριο δεν έχει κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο, παρά μόνο τις δηλώσεις σας στην αστυνομία. Είναι άχρηστο να τους κάνετε αυτό το δώρο.

Μην απαντάτε σε καμιά ερώτηση που σας κάνουν αν δεν γραφτεί σαν τι σας ανακρίνουν. Αν δηλαδή είσατε μάρτυρες, ύποπτοι ή κατηγορούμενοι. Αν δε σας πουν τις κατηγορίες, αν δε σας δείξουν τις αποδείξεις εναντίον σας, αν για όλες αυτές τις ερωτήσεις δεν κρατηθούν πρακτικά, μην ανοίξετε το στόμα σας, μην πείτε τίποτα, είναι δικαίωμά σας.

Μπορείτε σαν κατηγορούμενος να πείτε ότι ψέμα σας κατέβει στο κεφάλι. Είναι όμως πολύ επικίνδυνο επειδή θα μπορούσατε να μπλεχτείτε σ' ένα τέτοιο μπερδεμα από ψευτιές, από το οποίο θα ήταν αδύνατο να ξεγλυστρίσετε. Να είστε απλοί και προσεκτικοί.

Αν σε μια ερώτηση δεν είστε σίγουροι πως ν' απαντήσετε και δεν μπορείτε ν' αρνηθείτε μ' ένα όχι, αντί να δώσετε αδέξιες εξηγήσεις, απαντήστε απλά: "ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΔΗΛΩΣΩ". Κάντε το ακόμα κι αν οι ερωτήσεις που σας κάνουν δεν έχουν καμία σχέση με τα γεγονότα για τα οποία σας κατηγορούν. Οι απαντήσεις σας μπορούν να χρησιμεύσουν σα σπρίγγα άλλων ερωτήσεων.

Μια υπεράσπιση δεν εφευρίσκεται μέσα στο αστυνομικό τμήμα. Μελετιέται με καθαρό κεφάλι με το δικηγόρο σας. Οσο διάστημα δεν έχετε δικηγόρο ένα πράγμα πρέπει να κάνετε: "να διατηρήσετε, με το να μην πείτε τίποτα, όλες τις δυνατότητες της υπεράσπισης.

Το ίδιο όταν σας παρουσιάζουν φωτογραφίες, μην πείτε "δεν ξέρω", αρνηθείτε ν' απαντήσετε. Μπορείτε πάντα μετά να καθορίσετε καλύτερα τα πράγματα.

Πάρτε το χρόνο που σας χρειάζεται και μην απαντάτε βιαστικά. Μην συζητάτε τίποτα με τους αστυνομικούς και προπαντός όχι για τις απόψεις σας για την "πολιτική". Μην αναγνωρίζετε ποτέ τον εαυτό σας, ακόμα κι αν σας δείξουν μια πολύ καθαρή φωτογραφία.

Μην δηλώνετε ότι έχετε κάνει αυτό ή ότι έχετε πάρει μέρος σε κάποια γεγονότα που σας ενοχοποιούν. Μην μιλάτε πολύ και αρνηθείτε ν' απαντήσετε σε ερωτήσεις που δεν είναι σχετικές με τις κατηγορίες που σας αποδίδουν. Μην δώσετε ποτέ λογαριασμό για τις πράξεις σας. Μην δηλώσετε ποτέ σε ποιά ομάδα ανή-

κετε ή ανήκουν οι φίλοι σας, ποιοί είναι, ποιά είναι η γνώμη σας γι' αυτούς, τι πράγματα λέγονται γι' αυτούς.

Μην αφήνετε ποτέ να σας υποβάλλεται η απάντηση σε μια ερώτηση από τον ανακριτή. Χρησιμοποιήστε πάντα δικά σας λόγια. Να είστε απλοί, συνεπείς, σταθεροί. Σε μια ερώτηση είναι καλύτερο πρώτα ν' αρνηθείς και μετά να εξηγήσεις, παρά πρώτα να εξηγήσεις και μετά ν' αρνηθείς, με κίνδυνο να μπερδευτείς.

Αν σας χτυπήσουν ή σας βασανίσουν, η πρώτη σας δουλειά μόλις σας αφήσουν ελεύθερο είναι να πάτε αμέσως σ' ένα ιατροδικαστή. Όταν περάσετε από ανακριτή, πριν απαντήσετε σε οποιαδήποτε άλλη ερώτηση, απαιτήστε να γραφτεί ότι σας χτύπησαν (ο τάδε, εκεί, τότε). Κάντε μηνύσεις κατά αυτών που σας χτύπησαν ή αν δεν ξέρετε συγκεκριμένα κάντε μήνυση κατά αγνώστων υπαλλήλων του συγκεκριμένου θεσμού (π.χ. αντιπροποκρατική, αστυνομία).

ΑΝΑΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗ

Όταν ανακρίνετε από δικαστή οι κανόνες δεν αλλάζουν. Η συμπεριφορά σας, πρέπει να είναι επομένως η ίδια.

Ο δικαστής είναι πιο επικίνδυνος από οποιοδήποτε αστυνομικό. Ο αστυνομικός έχει τη δύναμη, ο δικαστής έχει το νόμο. Είναι το ίδιο πράγμα. Ο δικαστής είναι αυτός που σας φυλακίζει, που μαζεύει όλα τα στοιχεία σε βάρος σας.

Πάντα στην ανάκριση κρατούνται πρακτικά. Δηλώστε τα στοιχεία της ταυτότητάς σας. Σ' αυτό το σημείο δεν πρέπει να πείτε ψέματα.

Πρέπει να διαβάσετε πάντα τα πρακτικά με προσοχή πριν υπογράψετε (αν βέβαια υπογράψετε). Προσέξτε ότι έχετε πει να έχει αποδωθεί με τα λόγια σας κι όχι με τα λόγια του ανακριτή. Ζητήστε και ελέγξτε αν είναι γραμμένες οι ερωτήσεις. Οι αστυνομικοί και οι ανακριτές γενικά, είναι υποχρεωμένοι να γράφουν στα πρακτικά όλες τις διαμαρτυρίες και τις δηλώσεις σας. Ζητήστε να υπογράψει μαζί σας τα πρακτικά, αυτός που πράγματι σας ανέκρινε. Πριν υπογράψετε, βάλτε στα πρακτικά όλες τις διορθώσεις και τις μετατροπές που νομίζετε. Αλλιώς μην υπογράψετε.

Ακόμα μην υπογράψετε αν ομολογήσατε κάτι, κάτω από βασανιστήρια σωματικά και ψυχολογικά, κι ακόμα αν δε φαίνεται η ακριβής ώρα που έκλεισε ή άρχισε η ανάκριση.

Μόλις είστε σε θέση, αναφέρετε το περιεχόμενο της ανάκρισης στους φίλους σας. Πρέπει σ' αυτό να είσατε πολύ προσεκτικοί. Το να είσατε προσεκτικοί και υπεύθυνοι σημαίνει πως πρέπει ν' αναφέρεται την παραμικρή λεπτομέρεια, ακόμα και τα πιο ασήμαντα πράγματα και πάνω απ' όλα τα πιθανά λάθη που έχουν γίνει.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΒΑΣΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οι οδηγίες που περιέχονται εδώ, απευθύνονται στους αγωνιστές, σ' όλους αυτούς που αγωνίζονται ενάντια στην καταπίεση.

Στη διαδικασία της ανάκρισης βρίσκόμαστε απέναντι σε εχθρούς και έτσι πρέπει να τους αντιμετωπίζουμε. ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ: "Βρίσκεστε σε εχθρικό έδαφος". Ο εχθρός έχει όπλα, βασικά την καταπίεση, τη βία σ' όλες τις μορφές, ο αστυνομικός που σας μιλάει καλοσυνάτα, ο δικαστής που απευθύνεται με συμπάθεια στον "στρατευμένο διανοούμενο".

Άλλο ένα όπλο είναι το σπάσιμο του ηθικού. Το ρεφραίν τους είναι: "σ' εγκατέλειψαν οι φίλοι σου" ή "σ' έμπλεξαν μ' αυτά". Μόνη απάντηση η αντίσταση, δηλαδή η σταθερή και συνεπής στάση.

Το να μιλάτε στους αστυνομικούς ή να υποχωρείτε στις πιέσεις τους σημαίνει πως δυναμώνετε την εξουσία των "ανθρώπων", που δεν είναι μόνο δικοί σας αντίπαλοι αλλά και όλης της κοινωνίας.

Αντίθετα, αν κάνετε μήνυση για κάθε παραβίαση, για κάθε παράνομη συμπεριφορά τους, μ' αυτούς όλους τους τρόπους αποδυναμώνετε την εξουσία του αντιπάλου, προκαλείτε διαίρεση σ' αυτόν. Με λίγα λόγια μειώνετε τη δύναμη της κρατικής κυριαρχίας.

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ



ΝΟΕΜΒΡΗΣ

2- ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ: Κουκουλοφόροι φοιτητές και άλλοι πολίτες, αγανακτισμένοι από την απόφαση των εταιρειών μεταφοράς και των τοπικών αρχών, ν' αυξήσουν την τιμή των εισιτηρίων των λεωφορείων κατά 50%, κατέβηκαν στους δρόμους, στίσαν οδοφράγματα με φωτιές καίγοντας και καταστρέφοντας κάθε λεωφορείο που έβρισκαν. Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν επί 10 μέρες περίπου με αποτέλεσμα να υπάρξουν 3 νεκροί και δεκάδες τραυματίες. Τελικά οι εταιρείες μεταφοράς, αναγκάστηκαν να μην αυξήσουν την τιμή των εισιτηρίων.

12- ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ: Στην πρωτεύουσα Μανίλα, 500 περίπου διαδηλωτές που προσπάθησαν να πλησιάσουν ξενοδοχείο που έμενε ο πρόεδρος των ΗΠΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΝΕΑ

Κλίντον, ο οποίος έκανε επίσκεψη στη χώρα, συγκρούστηκαν με τους μπάτσους, οι οποίοι χρησιμοποίησαν αντλίες νερού και δακρυγόνα.

12-13 ΑΝ. ΤΙΜΟΡ: Εκατοντάδες διαδηλωτές (κυρίως φοιτητές) συγκρούστηκαν με Ινδονήσιους μπάτσους και στρατιώτες, μετά τη σύλληψη ενός φοιτητή. Περίπου 600 διαδηλωτές επιτέθηκαν με πέτρες εναντίον των μπάτσων έξω από το Πανεπιστήμιο. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις αποκλείσανε το Πανεπιστήμιο παράλληλα με άλλα κρατικά κτίρια. Απο τις αρχές ανακοινώθηκαν οι συλλήψεις 86 φοιτητών που ζητούν την ανεξαρτησία του Αν. Τιμόρ από την Ινδονησία.

14- ΓΑΛΛΙΑ: 16 μπάτσοι τραυματίστηκαν σε οδονύχτες συγκρούσεις με νεαρούς μουσουλμάνους. Περίπου 200 νεαροί επιτέθηκαν στους μπάτσους με πέ-

τρες, ξύλα ακόμα και με καραμπίνες, εξ αιτίας της διάλυσης ενός πάρτυ απο τους μπάτσους με δακρυγόνα.

14- ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ: Διαδηλωτές οδηγοί λεωφορείων, συγκρούστηκαν με τους μπάτσους και το στρατό, όταν οι μπάτσοι προσπάθησαν να διαλύσουν τη συγκέντρωση. 3 νεκροί και 20 τραυματίες από τα πυρά των στρατιωτών είναι ο απολογισμός των συγκρούσεων.

18- ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ: Στη Γάζα 13 νεκροί και 150 τραυματίες Παλαιστίνιοι, είναι το αποτέλεσμα συγκρούσεων μεταξύ Παλαιστίνιων μπάτσων και διαδηλωτών της οργάνωσης "Hamas", ενάντια στον Γ. Αραφάτ. Τα επεισόδια συνεχίστηκαν και σε άλλες πόλεις.

25- ΙΣΠΑΝΙΑ: Εργάτες της αεροπορικής εταιρείας της Ισπανίας, συγκρούστηκαν σε αεροδρόμιο της Μαδρίτης με μπάτσους, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό 3 μπάτσων και ενός εργάτη. Οι διαδηλωτές είναι αντίθετοι στην περικοπή θέσεων εργασίας από την εταιρεία και απειλούν ότι θα διακόψουν τη λειτουργία της και σε άλλα αεροδρόμια αν δεν ανακληθεί αυτή η απόφαση.

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

1- ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Στο Αμβούργο εκατοντάδες νεαροί, έστησαν οδοφράγματα σε σημείο της πόλης όπου το κράτος θέλει

να κάνει κήπους. Όταν η αστυνομία προσπάθησε να διαλύσει τα οδοφράγματα με οχήματα και πυροσβεστικές αντλίες, δέχτηκε επίθεση με πέτρες και μολότωφ από τους νεαρούς, οι οποίοι τους απώθησαν. Οι συγκρούσεις γενικεύτηκαν με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 22 μπάτσοι και να μην γίνει καμιά σύλληψη.

2- ΜΕΞΙΚΟ: Μάχες σώμα με σώμα έδωσαν διαδηλωτές με ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας κατά τη διάρκεια της ορκομωσίας του νέου προέδρου της χώρας Ζεντίλο. Στη διαδήλωση συμμετείχαν γύρω στα 10000 άτομα, ενώ από τις συγκρούσεις υπήρξαν 58 τραυματίες. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων οι διαδηλωτές έκαψαν ένα κυβερνητικό αυτοκίνητο, εμποδίζοντας παράλληλα την προγραμματισμένη για μετά την ορκομωσία, παρέλαση.

9- ΠΑΝΑΜΑΣ: Εκατοντάδες Κουβανοί πρόσφυγες δραπέτευσαν από προσφυγικό καταυλισμό, που ελέγχεται από Αμερικανούς στρατιώτες, ύστερα από 2 μέρες ταραχών, στη διάρκεια των οποίων τραυματίστηκαν 15 στρατιώτες και 254 Κουβανοί. Τα επεισόδια ξέσπασαν όταν ανακοινώθηκε ότι υπήρχε πρόβλημα με τις πτήσεις που είχαν προγραμματιστεί για τη μεταφορά 85 προσφύγων στις ΗΠΑ και την Ισπανία.

* ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Στο Εσσεν εκατοντάδες διαδηλωτές συγκρούστηκαν με τους μπάτσους, κατά τη διάρκεια συνεδρίου της Κομισιό. Καταστράφηκαν πολλά αυτοκίνητα και προθήκες καταστημάτων.

* Ν. ΚΟΡΕΑ: Στη Σεούλ 3000 διαδηλωτές συγκρούστηκαν με 5000 μπάτσους, κατά τη διάρκεια διαδήλωσης που οργανώθηκε από φοιτητικές οργανώσεις, ενάντια στην αθώωση 2 πραξικοπηματιών και τους νέους δασμούς στο ρύζι. Η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα ενώ έγιναν πολλές συλλήψεις.

* ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ: Στη Μανίλα εκατοντάδες αγρότες συγκρούστηκαν με μπάτσους στην προσπάθειά τους να εισβάλουν στο κτίριο της Γερουσίας και να εμποδίσουν την ψήφιση της συμφωνίας GATT για το εμπόριο. Οι διαδηλωτές υποστηρίζουν ότι αυτή η συμφωνία θα είναι το τέλος για τους αγρότες και τους μικρούς εμπόρους.

ΓΕΝΑΡΗΣ

* ΑΓΓΛΙΑ: 500 διαδηλωτές ζωόφιλοι απέκλεισαν το λιμάνι Σόρκαρ για να εμποδίσουν φορτηγά με ζώα που πήγαιναν στη Γαλλία για σφαγή. Συγκρούστηκαν με τους μπάτσους, προκαλώντας μεγάλες ζημιές σε πολλά φορτηγά με αποτέλεσμα να μην πραγματοποιηθεί τελικά η επιβίβαση των φορτηγών.

* ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: 2000 άνεργοι βγήκαν στους δρόμους της επαρχίας Σάλτα, διαμαρτυρόμενοι για τη βίαιη καταστολή διαδήλωσης εργαζομένων σε βιομηχανία ζάχαρης. Οι διαδηλωτές απέκλεισαν κεντρικούς αυτοκινητοδρόμους καίγοντας λάστιχα αυτοκινήτων. Ακολούθησαν βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία με αποτέλεσμα 16 διαδηλωτές και 8 μπάτσους τραυματίες.

12- ΤΟΥΡΚΙΑ: Στην Αμφιόν εκατοντάδες πολίτες εισέβαλαν στο δικαστικό μέγαρο της πόλης για να λυτρώσουν έναν βιαστή ενός 10χρονου. Αφού έσπασαν τον αστυνομικό κλοιό και τον ξυλοκόπησαν, απωθήθηκαν από τις δυνάμεις ασφαλείας. Στην προσπάθεια του πλήθους να ξαναεισβάλουν στο δικαστήριο, ο στρατός άνοιξε πυρ εναντίον τους, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν συγκρούσεις με ένα νεκρό και εκατοντάδες τραυματίες.

* ΒΕΛΓΙΟ: Στο Νιούπορτ εκατοντάδες διαδηλωτές ζωόφιλοι, συγκεντρώθηκαν στο λιμάνι της πόλης για να εμποδίσουν ένα πλοίο να ξεφορτώσει αιγοπρόβατα. Οι μπάτσοι προσπάθησαν να τους διαλύσουν, στην αρχή με αντλίες νερού και στη συνέχεια με γκλομπς. Στις συμπλοκές που ακολούθησαν συνελήφθησαν αρκετοί διαδηλωτές.

"ΟΡΑΜΑΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ"-ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΥ Πραγματοποιήθηκε στις 21-22 Γενάρη στο Σύνδνεϋ της Αυστραλίας, αναρχική διάσκεψη, όπου συμμετείχαν 500-600 αναρχικοί όλων των τάσεων, απ' όλες σχεδόν τις πόλεις της Αυστραλίας. Η διάσκεψη κάλυψε πληθώρα θεμάτων που αφορούν το παρόν και το μέλλον του αναρχικού κινήματος της Αυστραλίας, θεωρητικής και πρακτικής φύσης. Την πρώτη μέρα συζητήθηκαν θέματα όπως: "Ιεραρχία ενάντια στην οριοθέτηση", "Φεμινισμός", "Οικολογία", "Αποικισμός και η πάλη των ιθαγενών", "Αναρχισμός ή θαρβαρότητα", "Αναρχία και οικολογία" κ.α. Το βράδυ της πρώτης μέρας πραγματοποιήθηκε ομιλία του Ν. Τσόμσκυ με θέμα "Σκέψεις πάνω στους στόχους και τα οράματά μας" την οποία παρακολούθησαν γύρω στα 3000 άτομα. Τη δεύτερη μέρα έγιναν συζητήσεις γύρω από θέματα όπως: "Αναρχική οργάνωση", "Ασυνόμοση, έγκλημα και κοινωνικός έλεγχος" με εισηγητές την "Συσπείρωση ενάντια στην αστυνομική βία" και τον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό της Μελβούρνης. Κατά τη διάρκεια της διάσκεψης προβλήθηκαν διάφορα βίντεο, ενώ υπήρχε και έκθεση αναρχικών εντύπων. (Πηγή: Αναρχικό βιβλιοπωλείο "Barricade

Books/Info Centre" Μελβούρνη).

ΦΛΕΒΑΡΗΣ

2- ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Αγνώστοι έκοψαν τα τηλεφώνια στο Αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης με αποτέλεσμα να προκληθεί χάος στις πτήσεις. Το σαμποτάζ έγινε σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις απελάσεις αλλοδαπών από τη Γερμανία.

* ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Στις φυλακές της Αδελαΐδας, βγήκε στη φόρα ένα video κλειστού κυκλώματος από το Σεπτέμβριο του 1992, το οποίο δείχνει τους ανθρωποφύλακες να ξυλοκοπούν άγρια μεριμούς κρατούμενους, ένας από τους οποίους επιτέθηκε σε ένα ανθρωποφύλακα υπό την επήρεια ναρκωτικών. Οι κρατούμενοι κατηγορήθηκαν για επίθεση σε φύλακα ενώ δεν ασκήθηκε δίωξη για τους βασανιστές ανθρωποφύλακες οι οποίοι χτυπούσαν τα κεφάλια των κρατουμένων στο πάτωμα ακόμα και όταν ήταν λυπόθυμοι.

* ΤΑΙΤΗ: Αγριες συγκρούσεις ξέσπασαν μεταξύ εργαζομένων σε θυποποιία και των δυνάμεων ασφαλείας μετά την απόλυση δύο εργαζομένων και την έντονη αντιδικία που ξέσπασε μετά στα εργατικά συνδικάτα.

* ΜΠΑΓΛΑΝΤΕΣ: 3 άτομα σκοτώθηκαν και 30 τραυματίστηκαν όταν 600 περίπου απεργοί της κλωστοϋφαντουργίας επιτέθηκαν με πέτρες και αυτοσχέδιες βόμβες σε αστυνομικό τμήμα και οι μπάτσοι απάντησαν με σφαίρες και δακρυγόνα. Ακολούθησαν βίαιες συγκρούσεις. Οι απεργοί ζητούν αύξηση του μισθού τους ενώ συνολικά 600.000 απεργούν στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας. Στην πόλη Γκοροσάζ περίπου χίλιοι απεργοί είχαν καταλάβει τις σιδηροδρομικές γραμμές και τις κατέστρεψαν ολοσχερώς σε μήκος 500 μέτρων αφού του έβαλαν φωτιά. Έκαψαν ακόμα και ένα αστυνομικό τζιπ. Συγκρούσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις.

10- ΓΑΛΛΙΑ: Μέλη της "Act-up" έβαψαν με κόκκινη μπογιά τις πόρτες και τα παράθυρα της κατοικίας του Γάλλου πρωθυπουργού Μπαλαντίρ, διαμαρτυρόμενοι για τις διώξεις ενάντια στους τοξικομανείς.

14- ΜΕΞΙΚΟ: Πορεία που έγινε από γεωκλήμονες και επικηρηματίες για υποστήριξη της κυβέρνησης στο θέμα καταστολής της εξέγερσης των Ζαπατίστας, κατέληξε στον καθολικό ναό της πόλης. Εκεί τους περίμεναν ινδιάνοι υποστηρικτές των Ζαπατίστας. Μεταξύ τους ανταλλάχθηκαν πυροβολισμοί και ξέσπασαν συγκρούσεις και με τους μπάτσους.

20- ΑΛΓΕΡΙΑ: Στο Αλγέρι εξέγερση κρατουμένων που έγινε στις φυλακές καταστάληκε άγρια από τις δυνάμεις καταστολής, με αποτέλεσμα πάνω από 100 κρατούμενοι να σκοτωθούν οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν πολιτικοί κρατούμενοι.

21- ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Αποφυλακίστηκε η Κ. Κούμπι (μέλος της RAF) που είχε καταδικαστεί σε ισόβια, λόγω προβλημάτων υγείας.

28- ΙΤΑΛΙΑ: Άνδρες της ειδικής αντιτρομοκρατικής ομάδας της αστυνομίας, εισέβαλε σε σπίτια ατόμων στο Ροβερέτο και στο Τρέντο. Τα άτομα αυτά συλλέγονταν με το τοπικό "Αυτοδιευθυνόμενο κοινωνικό κέντρο Clinamen". Κάποια απ' αυτά τα άτομα δραστηριοποιούνται σε αναρχικές πρακτικές στην Ιταλία. Η κατηγορία που τους αποδόθηκε ήταν "πρόθεση για ανατροπή της δημοκρατικής τάξης", κατηγορία που εμπεριέχει ποινές από 7-15 χρόνια.

ΜΑΡΤΗΣ

* ΚΑΝΑΔΑΣ: Στο Οντάριο ένα video που βγήκε στη φόρα δείχνει το γδύσιμο και την κακοποίηση γυναικών κρατουμένων από πάνοπλους ανθρωποφύλακες. Αυτό έγινε στις 26 Απριλίου του 1994 μετά από τετραήμερη εξέγερση στις γυναικείες φυλακές της πόλης.

7 - ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Σε ληστεία στο κέντρο

του Ρίο άνδρες των "ταγμάτων θανάτου" σκοτώνουν τον έναν επί τόπου και συλλαμβάνουν τον άλλο. Αφού τον σέρνουν πίσω από ένα φορτηγάκι τον πυροβολούν εν ψυχρώ στο κεφάλι 3 φορές. Τα περίφημα "τάγματα θανάτου" είναι υπεύθυνα για τις δολοφονίες δεκάδων άστεγων παιδιών στις παραγκουπόλεις της Βραζιλίας.

9- ΓΑΛΛΙΑ: Η αστυνομία επιτέθηκε με δακρυγόνα για να εκκενώσει ιστορικό κτίριο στην Τουλούζη που είχαν καταλάβει άστεγοι. Ακολούθησαν επεισόδια, όπου αρκετοί άστεγοι τραυματίστηκαν.

12- ΔΑΝΙΑ: Στην Κοπεγχάγη 200 περίπου αναρχικοί συγκεντρώθηκαν έξω από το παλάτι όπου δειπνούσαν, καλεσμένοι της βασίλισσας, διάφοροι αρχηγοί κρατών που είχαν συγκεντρωθεί για την παγκόσμια διάσκεψη για την πείνα και τους αποδοκίμασαν με διάφορα συνθήματα. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν προς το δημαρχείο (όπου γινόταν οι διάσκεψη) φωνάζοντας συνθήματα όπως "για να σταματήσει η πείνα φάτε τους πλούσιους". Πέρασαν τα προστατευτικά κιγκλιδώματα και επιτέθηκαν στους μπάτσους με φωτοβολίδες. Τελικά δεν κατόρθωσαν να φτάσουν μέχρι το δημαρχείο, ενώ έγιναν και συλλήψεις.

12- ΤΟΥΡΚΙΑ: Μετά από επίθεση φανατικών ισλαμιστών εναντίον 4 καφενείων στη φτωχογειονιά Γκάζι της Κων/πολης, όπου σκοτώθηκαν 2 άτομα οι κάτοικοι της περιοχής επιτέθηκαν στο αστυνομικό τμήμα και ξέσπασαν συγκρούσεις με τους μπάτσους. Οι Αλεβίτες επιτέθηκαν με πέτρες, μολότωφ, ξύλα και έστησαν δεκάδες οδοφράγματα. Οι μπάτσοι, αλλά και ο στρατός που χρησιμοποιήθηκε για την καταστολή των ταραχών, χρησιμοποίησαν δακρυγόνα γκλομπς αλλά και σφαίρες. Τις επόμενες ώρες ξέσπασαν συγκρούσεις και σε άλλες περιοχές, ενώ οι διαδηλωτές έκαψαν αυτοκίνητα, μαγαζιά τράπεζες κ.α. Τα επεισόδια συνεχίστηκαν για 4 μέρες με νεκρούς και δεκάδες τραυματίες.

12- ΑΓΓΛΙΑ: Η Αγγλική αστυνομία ανακάλυψε δεκάδες προγράμματα Η/Υ που περιείχαν πληροφορίες για αναρχικές δραστηριότητες σ' όλο τον κόσμο, καθώς και οδηγίες για πρακτικές μορφές δράσης. Η αστυνομία έχει πραγματοποιήσει συλλήψεις προσπαθώντας να εξαθρώσει αυτό το δίκτυο ανταλλαγής πληροφοριών.

16- ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙ: Ένα εξάχρονο αγοράκι μπήκε σε super-market κρατώντας μια χειροβομβίδα απειλώντας ότι θα τινάζει το μαγαζί στον αέρα αν δεν του έδιναν κάθε μέρα από μια σακούλα με σοκολάτες... Επειτα έφυγε αφήνοντας άναυδους μπάτσους και προσωπικό.

19- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Στη Μελβούρνη συγκρούστηκαν διαδηλωτές με νεοναζί, όταν οι τελευταίοι επιχειρήσαν να διαμαρτυρηθούν για το υπό ψήφιση αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Στις συγκρούσεις επενέβησαν έφιπποι μπάτσοι που μετά από πολύ ώρα διέλυσαν τους αντιφασίστες διαδηλωτές.

24- Ν. ΚΟΡΕΑ: Στη Σεούλ, βίαιες συγκρούσεις ξέσπασαν μεταξύ διαδηλωτών και μπάτσων όταν φοιτητές συμμετείχαν σε διαδήλωση συμπαραστάσεως στους μικροπωλητές που η κυβέρνηση πήρε απόφαση να τους διώξει από το κέντρο της πόλης. Οι διαδηλωτές επιτέθηκαν με μολότωφ και μεταλλικές ράβδους, ενώ σε πολλές περιπτώσεις γίνονταν μάχες σώμα με σώμα. Οι συγκρούσεις ξέσπασαν λίγες ώρες μετά τον αυτοπυρπολισμό πλανώδιου μικροπωλητή, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την απόφαση της κυβέρνησης.

25- ΑΛΒΑΝΙΑ: Η αστυνομία άνοιξε πυρ στα Τίρανα εναντίον ατόμων που προσπαθούσαν να εξασφαλίσουν βίζα για την μετάβασή τους στις ΗΠΑ. Τα επεισόδια ξεκίνησαν όταν οι συγκεντρωμένοι προσπάθησαν να μπουν στο κτίριο

της Αμερικάνικης πρεσβείας.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΚΟΙΝΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ Σύντροφοι,

Παίρνουμε το λόγο για να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα ζητήματα που έχουμε στην καρδιά μας.

Κατ' αρχήν, ευχαριστούμε όλους όσους μας έκφρασαν την αλληλεγγύη τους, καθώς και όσους θα το επιχειρήσουν διαμέσου μιας κοινής πρακτικής αγώνα. Είμαστε αναρχικά άτομα που διακατέχονται από ένα κοινό αίσθημα ελευθερίας. Η προσωπική μας ανάγκη για χρήματα δε θα μπορούσε σε καμμία περίπτωση να ικανοποιηθεί διαμέσου της εκμετάλλευσής, είτε πάνω στις δικές μας πλάτες, είτε πάνω στις πλάτες άλλων.

Αποφασίσαμε να κατευθύνουμε την προσοχή μας σε μια τράπεζα, μια δομή για την οποία όλοι μας γνωρίζουμε τις υπευθυνότητες.

Η ενέργεια που διαπράξαμε πρέπει, παρ' όλα αυτά να θεωρηθεί σαν πράξη απαλλοτριώσεως για προσωπικές ανάγκες. Δοκιμάσαμε και μας πήγε άσχημα. Επειτα από τη σύλληψή μας, που έλαβε χώρα στα θυνά της CHIZZOLA, κοντά στο TRENTO στις 19-9-94, οι τοπικές εφημερίδες άρχισαν να προετοιμάζουν το έδαφος σε μια σκευωρία, που δεν άργησε να εκδηλωθεί. Με μεγάλους τίτλους, μας παρουσίασαν σαν μια συμμορία αναρχικών, εξειδικευμένοι στις ληστείες και για να ισχυροποιήσουν αυτή τη θέση τους, μας παρουσίασαν σαν τους αυτοργούς άλλων δύο λησθειών που διαπράχτηκαν στην περιοχή του TRENTO.

Οι φωτογραφίες μας δημοσιεύτηκαν πολλές φορές στις εφημερίδες και μεταδόθηκαν από την τοπική τηλεόραση. Η συντρόφισσά μας Jean Weir, παρουσιάστηκε εκ μέρους τους, σαν η "σύζυγος" του πρώην μέλους των "Ερυθρών Ταξιαρχιών" ALFREDO BONANNO. Αυτό έγινε κατά τη γνώμη μας, με στόχο να ανακινηθεί το ειδωλό της "τρομοκρατίας" και να υποστηριχτεί κατ' αυτό τον τρόπο η θέση της "ληστείας με πολιτικούς στόχους".

Πράγματι, στις 24 Σεπτεμβρίου ανακοινώθηκε στους 3 άνδρες ένα ένταλμα κράτησης και φυλάκισης για τα γεγονότα των δύο άλλων λησθειών στην περιοχή του TRENTO.

Στις 30 Σεπτεμβρίου, δέκα λεπτά πριν από τη δίκη μας, κατάθεσε στον Antonio, στον Carlo και στο Χρήστο, ένα ένταλμα κατάσχεσης για τα όπλα, γιατί ήταν "απαραίτητα ώστε να εξακριβωθεί η πιθανή χρήση αυτών σε άλλες εγκληματικές ενέργειες" και ειδικότερα στον Antonio κατατέθηκε άλλο ένα ένταλμα κατάσχεσης σχετικά με το υλικό που κατασχέθηκε στον τόπο της κατοικίας του, στο Μιλάνο, με ημερομηνία 19-9-94, καθώς αυτή η πράξη κρίθηκε απαραίτητη ως προς τους στόχους των ερευνών που γίνονται, ώστε να εξακριβωθεί η συμμετοχή του Antonio Budini σε ανατρεπτικές οργανώσεις.

30 Σεπτεμβρίου είναι η ημερομηνία που αναγράφεται (αλλά μας κατασχέθηκε μονάχα στις 3-10-94) στην "αίτηση αναγνώρισης" όσον αφορά τους Antonio Budini, Carlo Tesseri, Jean Weir, Χρήστο Στρατηγόπουλο, Ευαγγελία Τζιούτζια - η συντρόφισσα που αθωώθηκε για τη ληστεία του SERRA VALLE, γιατί δεν είχε καμμία σχέση με το γεγονός. Αυτή η αίτηση έχει άμεση σχέση με τις δύο άλλες ληστείες στην περιοχή του TRENTO, για τις οποίες μας κατηγορούν.

Ακόλουθα, η συντρόφισσα Jean Weir, λαμβάνει μια ειδοποίηση για "παροχή εγγυήσεων" όσον αφορά αυτές τις δύο ληστείες.

Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι βρίσκε-

γαν με ντουντούκα. Εκεί υπήρχε σημαντικό μέρος της πορείας που με απόφαση της ΕΦΕΕ και των λοιπών άθλιων συγγενών ξεκίνησαν πορεία για την Αμερικάνικη πρεσβεία. Πρέπει να υπογραμμισθεί, ακόμα, η συμμετοχή ομάδων φοιτητών από το Πολιτικό Χημικό, την Αρχιτεκτονική και την Σχολή Καλών Τεχνών που δεν ακολούθησαν την πορεία παραμένοντας στο χώρο του Πολυτεχνείου.

Με λίγα λόγια η κατάληψη του Πολυτεχνείου και η παραμονή πάνω από 2000 ατόμων μέσα κι έξω απ' αυτό ήταν γεγονός μιάμιση ώρα μετά την επιδρομή των ένοπλων συμμοριών του κράτους στο τραπεζάκι της Συνεργασίας Αναρχικών Ομάδων.

Οι σύντροφοι που πήραν την πρωτοβουλία γι' αυτό το γεγονός συνέβαλαν δημιουργικά στην πραγματοποίηση της κατάληψης πιστεύοντας στην ακατανίκητη δύναμη της κοινωνικής δράσης και της έμπρακτης αλληλεγγύης, που είναι ικανή να σαρώσει την οποιαδήποτε κρατική επιβουλή.

Κανένας δεν μπορεί να οικειοποιηθεί αυτό που οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι (κύρια νεολαίοι) δημιούργησαν με την θέληση τους και με την εκρηκτική αντικρατική διάθεση που διαθέτουν.

Είναι χαρακτηριστικό πως από την πρώτη στιγμή, όταν η ΕΦΕΕ προσπάθησε να εμποδίσει συντρόφους να μιλήσουν από τα μικρόφωνα, ένα μεγάλο κύμα ανθρώπων μπήκε στο Πολυτεχνείο από την κεντρική πύλη με το σύνθημα "Βία στη Βία της Εξουσίας" κάνοντας την κατάληψη μια αναμφισβήτητη πραγματικότητα. Όπως, επίσης, είναι γεγονός πως οι προσπάθειες του πρύτανη και της ΕΦΕΕ να ξεγελάσουν τους συγκεντρωμένους μέσα κι έξω από το Πολυτεχνείο, δίνοντας ψεύτικες ειδήσεις για απελευθέρωση των συλληφθέντων και προτρέποντας τον κόσμο να ακολουθήσει την πορεία, ΑΠΕΤΥΧΑΝ.

Το κράτος από την πρώτη στιγμή βρέθηκε στη δυσάρεστη, γι' αυτό, θέση να υποχωρεί διαρκώς διαπιστώνοντας πως η προσπάθεια του να συλλάβει 90 άτομα ως ομήρους είχε σαν αποτέλεσμα την κατάληψη του Πολυτεχνείου από 2000 άτομα τα οποία συνεχώς αυξάνονταν (έφθασαν κατά τις 6 το απόγευμα να ξεπερνούν τις 3000).

Η σταδιακή απελευθέρωση όσων συνελήφθησαν στο τραπεζάκι της Συνεργασίας Αναρχικών Ομάδων κατέληξε στην πλήρη απελευθέρωση όλων. Οι ψεύτικες απειλές των οργάνων του κράτους περί διώξεων για "απειθεία" στους συντρόφους που δεν έδιναν τα αποτυπώματά τους στους διώκτες της ανθρώπινης ελευθερίας κι αξιοπρέπειας, έπεσαν στο κενό. Επίσης, μέχρι τις 11 το βράδυ είχαν αφαιρεθεί ελεύθεροι και όλοι οι καταληψίες στέγης.

Ξεπερνώντας τις διάφορες φιλολογικές αναλύσεις που διατυπώνονται, γύρω από το ζήτημα των αθρόων συλλήψεων, εκείνο το οποίο αναδεικνύεται είναι η γεμάτη αγωνία προσπάθεια του κράτους να αποτρέψει την εκδήλωση συγκρουσιακών και αντικρατικών πρακτικών πριν και κατά την διάρκεια της πορείας. Οι συγκρούσεις στο Πολυτεχνείο το βράδυ της 16 Νοέμβρη σήμαναν γενικό συναγερμό και σηπαράλυσαν τα νεύρα των τυράννων.

Οι κρατιστές είναι ικανοί να διαβλέπουν τους κινδύνους και να προσπαθούν να τους αποτρέψουν. Όμως, τις περισσότερες φορές, οι ενέργειες τους παραγνώνουν πάντοτε ένα σημαντικό παράγοντα: Τη δυναμική της κοινωνίας, την κοινωνική αντίθεση στην

κρατική βαρβαρότητα. Έτσι, ο κοινωνικός αγώνας ξεσπά σαν καταιγίδα συντρίβοντας κάθε τεχνητό εμπόδιο που βρίσκει μπροστά του..

Το κράτος με τη συγκεκριμένη του κίνηση έσπειρε ανέμους και θέρισε θύελλες. Αποδείχθηκε για άλλη μια φορά πόσο ευάλωτο είναι στο πρώτο φύσημα του κοινωνικού αγώνα. Όχι μόνο ανέκρουσε πρύμνα αλλά προσπάθησε να βρεί διάφορα προσχήματα για να ξεπεράσει το τεράστιο πρόβλημα που του δημιούργησε η κατάληψη του Πολυτεχνείου. Γνωρίζοντας, πόσο αδύναμο ήταν να επέμβει μιας κι είχε να αντιμετωπίσει ένα σημαντικό αριθμό αγωνιζόμενων που ΗΤΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΤΟΥΝ, αφού είναι γνωστό πως κανένας δεν συμμετέχει σε μια κατάληψη και μια τέτοια ιδιαίτερα μέρα για να αναλωθεί σε άσκοπες συζητήσεις και χαριεντισμούς. Αντιλαμβανόταν από την άλλη μεριά πως μια τέτοιου είδους επέμβαση θα προϋπέθετε την χρήση μεγάλου αριθμού δυνάμεων και υλικών μέσων. Ακόμα και στην περίπτωση μιας στρατιωτικής επιτυχίας των δυνάμεων καταστολής, το κοινωνικό κόστος και οι παραπέρα συνέπειες θα ήταν τεράστιες με απρόβλεπτες επιπτώσεις, αφού είναι δεδομένο πως το κοινωνικό καζάνι

επιχείρησαν να αυτοανακηρυχθούν σε αρχηγούς της κατάληψης. Με μυνήματα πανικού (που τους χαρακτήριζε) από τα μικρόφωνα, με εκκλήσεις να μην προκαλείται το κράτος και να μην φωνάζεται το σύνθημα ΜΠΑΤΣΟΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, με προσπάθειες δείξιματος αγωνιζόμενων και με πολλούς άλλους τρόπους επιχειρούσαν να διατηρήσουν τα συμφωνημένα δίνοντας πίστωση χρόνου στο κράτος και τα όργανα του

Αποδείχθηκε για μια ακόμα φορά πως τα κινήματα που οραματίζονται ορισμένοι δεν είναι τίποτα άλλο από καλοπεριφραγμένα αγκαθωτά συρματοπλέγματα όπου θέλουν να εγκλωβίσουν τις συγκρουσιακές διαθέσεις και πρακτικές.

Είναι να λυπάται κανείς εκείνες τις ομαδοποιήσεις και τα άτομα που δέκα μέρες μετά τα συμβάντα στα Πολυτεχνεία εξακολουθούν να συναγώνονται τα ΜΜΕ, που υποτίθεται πως κατηγορούν, στην παραπλάνηση και το ψέμμα.

Γιατί διαχωρίζονται;

Γιατί τρέμουν τόσο πολύ την πραγματικότητα και γιατί, τέλος πάντων, δεν συμφωνούν όλα αυτά τα πληθωρικά γραπτά στο πως πραγματοποιήθηκε η κατάληψη;



βράζει έτοιμο να φουσκώσει και να ξεματίζει τους κρατιστές.

Επιζήτησε, λοιπόν, διάφορες συμφωνίες για να σώσει τα προσχήματα και να καλύψει τις λαβωματιές του. Αυτές τις συμφωνίες δεν θα μπορούσε να τις βρει παρά από εκείνους που ποτέ δεν πίστεψαν στην ακατανίκητη δύναμη του κοινωνικού αγώνα, σ' όλους αυτούς που είναι πρόθυμοι να συνδιαλλαγούν και να συνάψουν επαίσχυντες συμφωνίες με τους εχθρούς της κοινωνίας.

Θα πρέπει να σημειωθεί πως οι αντικρατικές δραστηριότητες και διαθέσεις, σ' όλο το διάστημα της κατάληψης μέχρι και τις πρωινές ώρες της επόμενης μέρας, δεν σταμάτησαν. Οι απειλησμένες προσπάθειες, να χειραγωγηθούν και να ανακοπούν οι εκατοντάδες άνθρωποι που βρίσκονταν στην Πατισίον και επιθυμούσαν να διευρύνουν την σύγκρουση με την τυρανία, από διάφορα υποκείμενα, που εμφανίστηκαν εκ των υστέρων στην κατάληψη, πήγαν στα χαμένα.

Επαγγελματίες κινηματίες, λαοπολόγοι και καταστολείς όχι μόνο προσπάθησαν να οικειοποιηθούν τις διαθέσεις των παρευρισκομένων αλλά

νήμερα της "επετείου". Τα κρατικά μέσα έσπευσαν να την παρουσιάσουν σαν μια σύγκρουση μεταξύ φασιστών και αναρχικών προσπαθώντας μ' αυτό τον τρόπο να υποβαθμίσουν την συγκρουσιακή και αντικρατική διάσταση του συμβάντος.

Ξεκάθαρο παραμένει, ακόμα, πως οι συγκρούσεις που ξέσπασαν μετά τα μεσάνυχτα δεν στρέφονταν στους ολιγάριθμους φασίστες αλλά στο Υπουργείο Εμπορίου και τις δυνάμεις καταστολής.

Είναι ευκολοδιάκριτη η πραγματικότητα των ολιγάριθμων φασιστών από τους πολυάριθμους (αλλά πάντοτε λιγότερους από όσους βρίσκονταν στο Πολυτεχνείο μέχρι τις πρωινές ώρες αγωνιστές) Πασοκιστές. Είναι γνωστοί οι αγανακτισμένοι ΠΑΣΟΚοι. Τους γνωρίσαμε τό 1985 και από τότε σε κάθε περίπτωση έρχονται να συνδράμουν το κράτος και τις δυνάμεις καταστολής, από κοινού με κάποια φασιστοειδή υποκείμενα.

Το κράτος επιστράτευσε όλο αυτό το σκυλολόι έχοντας μια αρκετή πίστωση χρόνου μέχρι τα μεσάνυχτα, αλλά και πάλι το μόνο που μπόρεσε να συγκεντρώσει ήταν τρεις εκατοντάδες ελεεινούς.

Όλοι αυτοί, όμως, αντιμετωπίζονται πολύ εύκολα από τους αγωνιζόμενους ανθρώπους.

Η συγκρουσιακή πρακτική που αναπτύχθηκε πολύπλευρα και πολύμορφα στις 17 Νοέμβρη έδειξε πως το κράτος πλήρωσε αρκετά την αποκοτιά του να επιχειρήσει την καταστολή των αγωνιζόμενων ανθρώπων.

Τα όσα συνέβησαν στις 17 Νοέμβρη αποτελούν μια ακόμα εμπειρία για τους αγωνιζόμενους ανθρώπους. Ενα ακόμα αγκάθι προστέθηκε στο ευαίσθητο σώμα της κοινωνικής γαλήνης, και της συναίνεσης.

Όσοι δίνουν το παρόν στους κοινωνικούς αγώνες έδειξαν για μια ακόμα φορά πόσο εύθραυστο κι ευάλωτο είναι το κράτος και οι μηχανισμοί του. Οι κάθε λογής εξουσιαστές όσο κι αν φυσούν δεν μπορούν να σθάψουν τη φλόγα της κοινωνικής έκρηξης, της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ.

Το Πολυτεχνείο είναι παντού όπου οι άνθρωποι αγωνίζονται αδιάλλακτα ενάντια στο κράτος και τα όργανά του. Εικοσιένα χρόνια μετά ο εφιάλτης ξαναζωντανέψε για τους κρατιστές.

Κι αν το κράτος γλύτωσε από μια πανωλεθρία αυτό δεν το οφείλει στη μαεστρία του αλλά στην μικρόνοια ορισμένων και την ανοιχτόκαρδη διάθεση των αγωνιζόμενων προς αυτούς.

Μέσα από τέτοια γεγονότα γιγαντώνεται η απελευθερωτική διάθεση και πρακτική.

Μέσα από τέτοια γεγονότα είναι που κουρελιάζεται ο μανδύας της κρατικής βαρβαρότητας και χαράσσονται τα πραγματικά όρια ανάμεσα σ' εχθρούς και φίλους....

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση
(Αναρχική Ομάδα ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ, Αναρχική Ομάδα ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ, Αναρχική Ομάδα ΑΤΑΞΙΑ, Αναρχική Παρέμβαση, Συσπείρωση Αναρχικών)

Αθήνα 29 Νοέμβρη 1994

Είναι γεγονός πως σ' όλο το διάστημα από το μεσημέρι της Πέμπης μέχρι και τις πρωινές ώρες της άλλης μέρας, όσο και την επόμενη μέρα όλα τα ΜΜΕ προσπάθησαν να υποβαθμίσουν το γεγονός της Κατάληψης του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη, α-

Στις 3 και 4 Δεκέμβρη 1994, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση-συζήτηση στη Θεσ/νίκη, που οργανώθηκε από την ομάδα "ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ" και τη "ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ".

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης και τις δύο μέρες, προβλήθηκαν σλάϊντς και υπήρχε πάγκος απ' όπου διανεμόνταν αναρχικά έντυπα και προκηρύξεις. Αρκετός κόσμος συμμετείχε και τις δύο μέρες και συζητήθηκαν πολλά θέματα.

Παρακάτω δημοσιεύουμε το κείμενο της "Συνεργασίας Αναρχικών ομάδων" και της ομάδας "Πρόκληση σε Στάση", που μοιράστηκε στην εκδήλωση.

α) ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ.

Η κοινωνία βρίσκεται διαρκώς αντιμέτωπη με τη συνολικότερη κρατική επιβολή, από τη στιγμή που είναι δεδομένο πως οι κρατιστές δεν σταματούν ούτε στιγμή να αναπτύσσουν τα αντιανθρώπινα σχέδιά τους. Γι' αυτό το λόγο, οι εξεγέρσεις και οι συγκρούσεις που γίνονται με πολλαπλούς τρόπους ενάντια στο κράτος και τα όργανά του, αποτελούν το ουσιαστικότερο και το πλέον αποτελεσματικό μέσο για την απελευθέρωση των ανθρώπων από κάθε είδους δεσμά, από κάθε μορφής κυριαρχία κι εκμετάλλευση.

Η επιβολή του κράτους πάνω στο ανθρώπινο γένος δεν θα ήταν επιτυχής αν δεν υπήρχαν οι δεκάδες θεσμοί - μηχανισμοί του οι οποίοι όντας στηριγμένοι στη βία και την τρομοκρατία, φροντίζουν για τη διαίωνιση της κρατικής επιβολής. Το κράτος δεν είναι μια αφηρημένη έννοια, αλλά ο υπέρτατος θεσμός που περικλείει όλους τους υπόλοιπους. Οι θεσμοί - μηχανισμοί της κρατικής δόμησης δε λειτουργούν ούτε αυτόνομα, ούτε ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλο αλλά μέσα από σχέσεις αλληλεξάρτησης κι αλληλοσυμπληρώσεις έτσι ώστε να είναι δυνατή η ενότητα της επιβολής. Ο περίφημος «εκσυγχρονισμός» που διατυμπανίζουν οι κρατιστές, δεν είναι τίποτε περισσότερο από την προσπάθεια εύρυθμης λειτουργίας των θεσμών - μηχανισμών εξουσίας έτσι ώστε να μην υπάρχουν επικίνδυνα κενά στην αλυσίδα επιβολής.

Από την πλευρά των αγωνιζόμενων ανθρώπων, υπάρχει πάντα η διάθεση για απελευθέρωση από τα κρατικά δεσμά. Η δράση προς αυτή την κατεύθυνση έχει πάντα συγκρουσιακό - εξεγερτικό χαρακτήρα. Επίσης είναι αντιθεσμική, μάχεται δηλαδή ενάντια στους θεσμούς της εξουσίας. Όπως κανένας θεσμός του κράτους δεν είναι σημαντικότερος από τον άλλο, έτσι και η αντιθεσμική δράση δεν απομονώνει κάποιον θεσμό ή δο

μή για να τα πολεμήσει ξεκομμένα από τον συνολικότερο αντικρατικό αγώνα γιατί σε μια τέτοια περίπτωση το κράτος έχει τη δυνατότητα να αποκρούσει τις επιθέσεις που δέχεται και να επουλώσει τις πληγές του.

Η εξεγερτική δράση, από την ανθρώπινη φύση, δεν μπορεί να κλειστεί μέσα σε πολιτικά καλούπια ή να θεωρείται ως εξεγερτική μια δράση που κινείται μέσα στα θεσμικά πλαίσια που επιβάλλει το κράτος και που αποδέχονται διάφοροι «επαναστάτες» πολιτικοί.

Η σύγκρουση κοινωνίας και κράτους είναι διάχυτη και πραγματική και εκδηλώνεται μέσα από τους κοινωνικούς απελευθερωτικούς αγώνες. Ο κοινωνικός αγώνας και κάθε είδους σύγκρουση με τις δυνάμεις καταναγκασμού κι εκμετάλλευσης, εμπεριέχει κάποια βασικά χαρακτηριστικά τα οποία συνιστούν την ουσία της κοι-

νωνικής απελευθερωτικής και αντικρατικής πρακτικής.

Αυτά τα χαρακτηριστικά που συμπορεύονται με την ουσία μιας απελευθερωτικής και απελευθερωμένης πραγματικότητας συνίστανται στο ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΟ, ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟ και ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟ των κοινωνικών συγκρούσεων.

Οι αναρχικοί-ες επιμένουν σ' αυτά τα στοιχεία θεωρώντας τα σαν απαραίτητη προϋπόθεση για τη διεξαγωγή κι ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων, όχι μόνο γιατί η σύγκρουση υπάρχει μέσα στην κοινωνική πραγματικότητα αλλά και γιατί αντιλαμβάνονται τη σημασία της ύπαρξης αυτών των χαρακτηριστικών σαν συνυφασμένων με τον αγώνα για την πανανθρώπινη ελευθερία αλλά και για την αποφυγή "αγώνων" που στην πραγματικότητα συμπορεύονται με το κράτος και τις κάθε φορά επιδιώξεις του.

Η ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΗ σύγκρουση αφίνει όσο το δυνατό λιγότερα περιθώρια να την καπηλευτούν. Σημαίνει πως δεν αποφασίζονται ή ελέγχονται τα τεκταινόμενά της από κάποιο πολιτικό κέντρο (πάσης φύσεως). Έχει σημασία να τονιστεί η καταστροφική και ανασταλτική δράση της πολιτικής (από οποιονδήποτε κι αν ασκείται) στην προσπάθειά της να καρπωθεί υπεραξία από την αγωνιστικότητα που υπάρχει αλλά και να εγκλωβίσει τους αγωνιζόμενους μέσα στα κρατικά και θεσμικά συρματοπλέγματα. Οι εξεγερμένοι άνθρω

ποι, άλλωστε, δεν έχουν καμιά ανάγκη τους πολιτικούς, τους οποίους μάχονται να καταστρέψουν.

Ο ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ χαρακτήρας της σύγκρουσης δεν αφήνει χώρο για διάλογο με οποιοδήποτε φερέφωνο της πολιτικής, που προσπαθεί να καταστείλει ή να καναλιζάρει, ανάλογα με την περίπτωση, την εξεγερτική διάθεση των ανθρώπων. Υπάρχουν δεκάδες παραδείγματα όπου το μικρόβιο του διαλόγου και οι προτεινόμενες χρονοβόρες διαδικασίες έχουν επιφέρει καταστροφικά αποτελέσματα στην ανάπτυξη του αντικρατικού αγώνα. Οι διαθέσεις των αγωνιζόμενων ανθρώπων για σύγκρουση με τις δυνάμεις της τυραννίας, μπορεί να ξεπεράσει οποιαδήποτε υπονομευτική προσπάθεια διαλόγου και ουσιαστικά της καταστολής αυτών των διαθέσεων.

Συνυφασμένος με την αδιαλλαξία είναι ο ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΣ χαρακτήρας της συγκρουσιακής δράσης δηλαδή η ΜΗ ύπαρξη κάθε είδους εκπροσώπων οι οποίοι είναι πάντα διαθέσιμοι για διάλογο με το κράτος ή με διάφορα όργανά του μέσα στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι δημοσιογράφοι, οι οποίοι δίνουν το παρόν για να αποσπούν πληροφoρίες για τα αφεντικά τους και να διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα προς όφελος του κράτους.

Η εξεγερτική δράση και ο ίδιος ο κοινωνικός αγώνας δεν στέκεται σε μισαλλοδοξίες και ματαιοδοξίες. Ορμάει σαν χείμαρρος για να καταστρέψει κάθε τι που στρέφεται ενάντια στο ανθρώπινο γένος...

β) Η ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

Οι εξουσιαστές σχεδιάζουν διαρκώς κι επεξεργάζονται τρόπους επιβολής, ώστε να μη δημιουργούνται κενά και τριγμοί στην κυριαρχία τους. Γι' αυτό το λόγο, οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι δεν μπορούν να αφήνουν τη σύγκρουση στο τυχαίο.

Κάθε κοινωνική αντικρατική δραστηριοποίηση έχει τα καλύτερα αποτελέσματα από τους αγωνιζόμενους αποτελέσματα όταν είναι οργανωμένη και σχεδιασμένη. Αυτό προϋποθέτει την κρίση και την εκτίμηση των δυνατοτήτων και των συνθηκών που υπάρχουν για τη διεξαγωγή της εκάστοτε σύγκρουσης.

Επιδίωξη είναι πάντοτε η σύγκρουση να πάρει τη μεγαλύτερη δυνατή διάσταση, είτε άμεσα, είτε στο διηνεκές. Εφ' όσον υπάρχουν τα χαρακτηριστικά που περιγράφηκαν στο προηγούμενο μέρος, κάθε σύγκρουση δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια άλλη, αλλά και για την επέκταση του αντικρατικού αγώνα.

Η σημαντικότητα της οργάνωσης δεν αντιμετωπίζεται μέσα από την οπτική ενός οργανωτισμού αλλά από τη συνδυασμένη ανάπτυξη και σύνθεση των διαθέσεων και των δυνατοτήτων των ανθρώπων που πραγματοποιούν τη σύγκρουση.

Δεν υπάρχει και δεν θα μπορούσε να υπάρξει ένα μόνιμο οργανωτικό σχέδιο ή μια συγκρουσιακή φόρμουλα. Αυτό είναι κάτι που οι αναρχικοί δεν το δέχονται γιατί θα έπαιρνε το χαρακτήρα της

επιβολής πάνω στις κοινωνικές πρακτικές οι οποίες, εκτός απ' αυτό, αναπτύσσονται σε συνθήκες που δεν είναι όμοιες.

Η οργάνωση της δράσης είναι απαραίτητη απέναντι σ' ένα κράτος πάνοπλο ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΑΤΡΩΤΟ. Η συνεννόηση και η συνεργασία των αναρχικών είναι το ζητούμενο μέσα από σχέσεις αλληλεκτίμησης κι αλληλοσεβασμού, όπου κάθε εξεγερτική άποψη ή πρόταση συζητιέται κι εκτιμάται κατά πόσο μπορεί να λειτουργήσει στην ανάπτυξη της σύγκρουσης.

Οι κάθε είδους φορείς της πολιτικής και οπαδοί της πολιτικής δράσης είναι αυτοί που πρώτοι τοποθετούνται εχθρικά στην οργανωμένη συγκρουσιακή πρακτική, ακριβώς γιατί μια ανοργάνωτη κατάσταση που θα κατασταλεί από το κράτος, θα γίνει πιο εύκολα αντικείμενο εκμετάλλευσης στα χέρια τους, για να σπείρουν τον πανικό και την πτοπάθεια και να χειραγωγήσουν τους ανθρώπους εγκλωβίζοντάς τους σε πολιτικά πλαίσια και σε άνοστες κινητοποιήσεις ή να τους οδηγήσουν στην πλήρη απογοήτευση. Και στις δύο περιπτώσεις δρουν σαν δεκανίκια του κράτους εκθειάζοντας μια ουσιαστικά ανύπαρκτη παντοδυναμία του.

Η οργανωμένη συγκρουσιακή πρακτική, μπορεί να υπάρχει κατ' ουσία στην οποιαδήποτε "αυθόρμητη" σύγκρουση. Από τη στιγμή που η οργανωμένη διάσταση δεν θα μπορέσει

να εκδηλωθεί με κάποιο λειτουργικό τρόπο τότε δεν θα μπορούμε να μιλήσουμε για αναπτυσσόμενη σύγκρουση, αλλά για ένα συγκεκριμένο ξέσπασμα στο οποίο δεν μπόρεσε να υπάρξει η σύνθεση των διαθέσεων ανάμεσα στους ανθρώπους που δραστηριοποιούνται.

Από αυτή την άποψη δεν μπορούμε να μιλάμε διαχωρισμένα για «αυθόρμητη» και για «οργανωμένη» σύγκρουση, για τον απλούστατο λόγο ότι η «αυθόρμητη» στο βαθμό που αναπτύσσεται, εκδηλώνει σαφέστατα τα στοιχεία της οργάνωσης, μέσω της σύνθεσης διαθέσεων οι οποίες εκφράζονται με άμεσο και υλικό τρόπο. Από την άλλη μεριά η κάθε οργανωμένη δράση δεν αποκλείει την «αυθόρμητη» αλλά αντίθετα μπορούν να αλληλοσυμπληρώνονται.

Σημαντικό στοιχείο της οργανωμένης δράσης των αγωνιζόμενων είναι η ύπαρξη συλλογικοτήτων ή ομάδων. Η ύπαρξη και ο πολλαπλασιασμός των αναρχικών ομάδων, που προωθούν τη σύγκρουση με το κράτος και τις λογικές του, αποτελούν σημαντικότερα μέσα για τη συμβολή στην ανάπτυξη των κοινωνικών απελευθερωτικών αγώνων, τόσο κατά τη διεξαγωγή τους, όσο και στο διάστημα που μεσολαβεί πριν από μια μεγάλη κοινωνική έκρηξη. Η δημιουργία αναρχικών συλλογικοτήτων δεν αφαιρεί από το άτομο ούτε το στοιχείο της ατομικότητας

και της ιδιαιτερότητάς του, ούτε την πρωτοβουλιακή του δράση. Μέσα σε μια αναρχική συλλογικότητα όλες οι απόψεις είναι σεβαστές και μέσα από την κοινή αποδοχή εφαρμόζονται στην πράξη αυτές που κρίνονται και είναι πιο λειτουργικές για τον κοινωνικό αγώνα, σαν αποτέλεσμα της σύνθεσης των διαφορετικοτήτων.

Είναι αποδεδειγμένο ότι το κράτος αποφεύγει να κτυπήσει εκεί όπου βλέπει μια συγκροτημένη, αποφασισμένη, ισχυρή κατάσταση. Η καταστολή στους αναρχικούς μερικές φορές ήταν αποτέλεσμα λαθών, αλλά τις περισσότερες φορές προήλθε από συγκεκριμένες λογικές και τακτικές. Η καταστολή εκδηλωνόταν όταν το κράτος έβλεπε μια κατάσταση στα τελευταία της εξ απτίας τέτοιων λογικών και τακτικών.

Γενικότερα, μπορούμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις ώστε να μην είναι απλή υπόθεση για το κράτος να καταστείλει τους αναρχικούς και τους κοινωνικούς αγώνες που αυτοί δημιουργούν ή συμμετέχουν.

Η σχεδιασμένη κι οργανωμένη δράση, η ετοιμότητα και η προετοιμασία για τη σύγκρουση και τη διεξαγωγή της μπορούν να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για την αντιμετώπιση της καταστολής.

γ) ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ, ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΑΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΤΕΡΟΥ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Με δεδομένο πως η κρατική βία είναι διαρκής και αντιμετωπίζεται συνεχώς από την κοινωνία με συγκρούσεις κι εξεγέρσεις, παραμένει αδιαμφισβήτητο το γεγονός πως διεξάγεται ένας ασίγαστος κοινωνικός πόλεμος.

Σ' ένα τέτοιο πόλεμο οι απώλειες είναι πάντα αναμενόμενες. Όμως, κάθε σύγκρουση πάντα μπορεί να οργανωθεί κατάλληλα ώστε να τις αποτρέψει. Άλλωστε, επιδίωξη είναι η αύξηση της εμπειρίας αλλά και της αυτοπεποίθησης του κόσμου που συμμετέχει στις συγκρούσεις. Απ' αυτή την άποψη δίνεται μεγάλη σημασία στον παράγοντα της οργάνωσης.

Αλλά, και στην περίπτωση των απωλειών και της εκδηλωμένης καταστολής εκ μέρους του κράτους, το σημαντικό στοιχείο που έχει προκύψει είναι αυτό της αλληλεγγύης.

Ξέχωρα από το ότι η έκφραση της κοινωνικής αλληλεγγύης αντιδιαστέλλεται πλήρως από αυτή της συμπαράστασης, εκείνο που θα πρέπει να επισημανθεί είναι πως οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης, προς όσους υποκείμενοι την άμεση κατασταλτική βία του κράτους, αποτελούν ένα από τα σημεία ανάπτυξης του συνολικού αντικρατικού αγώνα. Συνεπώς, ούτε μπορούν να είναι μοναδική ενασχόληση των αναρχικών, ούτε και να αγνοούνται σαν τέτοιες και πολύ περισσότερο δεν θα πρέπει να εμπλέκονται σε λογικές πολιτικής και πρακτικές που απομακρύνουν από τον αγώνα ενάντια στο κράτος και τις δομές του, μετατρέποντας σε ζητούμενα και εξουσιαστικά φόρουμ.

Όσον αφορά το ζήτημα της έντασης της κρατικής βίας και της επακόλουθης καταστολής, αυτά βρίσκονται σε υποχώρηση όταν αναπτύσσεται ο κοινωνικός και αντικρατικός αγώνας, ενώ, αντίθετα, βρίσκονται σε έξαρση όταν ακολουθούνται ρεφορμιστικές και πολιτικές πρακτικές και τακτικές.

Και για να εξηγήσουμε. Μια βίαιη αντικρατική ενέργεια δεν συνεπάγεται απαραίτητα γενίκευση της καταστολής. Πολλές φορές

μπορεί να αποτρέψει μια τέτοια κίνηση εκ μέρους του κράτους, δεδομένου πως κάθε μορφή κοινωνικού αγώνα επιφέρει πανικό και ανασφάλεια στους κρατιστές, οι οποίοι μπροστά στον κίνδυνο γενίκευσης των συγκρουσιακών πρακτικών αποφεύγουν να οξύνουν την κατάσταση. Εξ άλλου δεν θα πρέπει να λησμονείται πως η διαρκής βία του κράτους που εκδηλώνεται σε κάθε στιγμή και σε κάθε σημείο, εμπεριέχει σε σημαντικό βαθμό την καταστολή των συγκρουσιακών διαθέσεων των ανθρώπων. Οπότε, το να μιλά κανείς για καταστολή ή κατασταλτική βία με αποκομμένο τρόπο είναι σαν να αγνοεί αυτή την ολοφάνερη κατάσταση.

δ) ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ενίσχυση και εκσυγχρονισμός των κυριαρχικών μηχανισμών είναι μια συνεχής διαδικασία κι ένα από τα διαρκή μελήματα των εξουσιαστών.

Δύο είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που επηρεάζουν και συνδιαμορφώνουν τις κινήσεις και τους μεσοπρόθεσμους ή μακροπρόθεσμους σχεδιασμούς των κυρίαρχων τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα.

Το πρώτο είναι το τέλος του διπόλου Ανατολικός ή Δυτικός τρόπος

ανάπτυξης του καπιταλισμού, με την επικράτηση του δεύτερου συστήματος διατήρησης, οργάνωσης, διαχείρισης κι επιβολής της κυριαρχίας στην κοινωνία. Η εξέλιξη αυτή στις ενδοεξουσιαστικές σχέσεις της παγκόσμιας κυριαρχίας, έχει άμεσο αντίκτυπο στις επιρροές και ζυμώσεις στην Ελληνική κοινωνία. Ένα μεγάλο κομμάτι της, που σαφώς επηρεαζόταν κι ελεγχόταν από τους μαρξιστές όλων των αποχρώσεων και τις μνήμες του εμφυλίου, οριστικά παραμερίζει τις όποιες ψευδαισθήσεις περί «σοσιαλιστικής» ή «προλεταριακής επανάστασης» κι αμετάκλητα αφομοιώνεται κι αγκαλιάζεται με την εξουσία και τις επιλογές της, έχοντας τις ευλογίες των μέχρι προ τινος «επαναστατών» καθοδηγητών του.

Την ίδια χρονική περίοδο, η εδαφική συγγένεια της Ελλάδας με το νότιο μέρος του πρώην κρατικοκαπιταλιστικού μπλοκ, ανοίγει τις ορέξεις των Ελλήνων κρατιστών για επέκταση κι εδραίωση των συμφερόντων τους στις χώρες αυτές.

Μέρος, λοιπόν, των συμφερόντων και προτεραιοτήτων της εξουσίας μεταβιβάζεται προς τη Βόρεια Ελλάδα και τα κράτη αυτά, προσδοκώντας μεγαλύτερα οφέλη, εκμεταλλευόμενα τον αποπροσανατολισμό, τη σύγχυση και την τεχνική κατασκευασμένη φτώχεια που επιβάλλεται στις κοινωνίες δημοσιεύουμε τυπώθηκε σε φυλλάδιο και μοιράστηκε τόσο πριν από το διήμερο αναρχικών εκδηλώσεων - συζητήσεων που έγινε στις Θεσσαλονίκη στις 3 και 4 Δεκέμβρη 1994 όσο και κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων. Το κείμενο αυτό είναι αποτέλεσμα συνδιαμόρφωσης τους.

Η ληστρική επιδρομή που πραγματοποιεί το Ελληνικό κράτος στα (δυτικοκαπιταλιστικά) παρθένα λημέρια της Ανατολικής Ευρώπης, του Εύξεινου Πόντου και των Βαλκανίων, δημιουργεί επιτέλους τις προϋποθέσεις, για τους ντόπιους εξουσιαστές, να διαδραματίσουν ενδυναμωμένοι κυριαρχικό ρόλο στην περιοχή, μαζί ή σε σύγκρουση με τους υπόλοιπους εξουσιαστές που έχουν ανάλογες βλέψεις σ' αυτήν.

Το δεύτερο σημείο είναι η ολοένα δυναμικότερη και καθοριστική παρουσία των τεχνοκρατικών αντιλήψεων και συμφερόντων στις κρατικές και καπιταλιστικές μεθόδους καταπίεσης, εκμετάλλευσης και ελέγχου της κοινωνίας. Οι ντόπιοι εξουσιαστές, παρατηρώντας το τεράστιο άλμα που πραγματοποίησαν οι συνέταιροί τους στα λεγόμενα αναπτυγμένα κράτη, όσον αφορά τις δυνατότητες ελέγχου των κοινωνιών κι άσκησης της εξουσίας που συνεπάγεται η ταχύτατη τεχνολογική εξέλιξη τους, δίνουν τεράστιο βάρος σε μια ανάλογη εξέλιξη και στην Ελλάδα. Το γεγονός αυτό, γίνεται ιδιαίτερα εμφανές από τις μεταβολές που προωθούνται, πολλές φορές σε σύγκρουση με λεγόμενες «αναχρονισμένες» δομές και πρόσωπα της εξουσίας και ορίζονται από την εισαγωγή σύγχρονης τεχνολογίας και την εφαρμογή τεχνοκρατικών μεθόδων κι αντιλήψεων. Η εξέλιξη αυτή διαφαίνεται στους κρατικούς θεσμούς και μηχανισμούς, στην εκπαίδευση, στο σωφρονιστικό σύστημα, στην παραγωγή, στη διασκέδαση, ενώ παράλληλα προετοιμάζεται το έδαφος για μια ανάλογη εξέλιξη στη διακυβέρνηση και την πολιτική.

Χωρίς να σημαίνει πως υπάρχουν έστω και ελάχιστοι τύποι και

κοινωνίες που τυγχάνουν στην επικράτεια του ελληνικού κράτους και δεν επηρεάζονται από τα όσα αναφέρονταν, το ειδικό βάρος των σχεδιασμών των κυρίαρχων πέφτει στη Βόρεια Ελλάδα και ιδιαίτερα στην πρωτεύουσά της, τη Θεσσαλονίκη.

Από παλαιότατων χρόνων, λόγω γεωγραφικής θέσης, αποτελεί στα Βαλκάνια ένα ιδιαίτερα σημαντικό οικονομικό, εμπορικό, πολιτιστικό και πολιτικό κόμβο για τα συμφέροντα των εκάστοτε κυρίαρχων στην περιοχή και στην Ελλάδα. Δεδομένης, λοιπόν, της γεωπολιτικής συγκυρίας, οι

ε) Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΣΗΜΕΡΑ

Η κοινωνική ειρήνη που φαίνεται να βασιλεύει στη Θεσσαλονίκη, αποτελεί μία από τις αυστηρές προτεραιότητες των εξουσιαστών. Δεξιοί και αριστεροί, σύσσωμοι, έχοντας ξεπεράσει από δεκαετίες

τις ούτως ή άλλως πλασματικές αντιθέσεις τους, με νύχια και με δόντια πασχίζουν να διαφυλάξουν την κοινωνική ομαλότητα, είτε με την απειλή της κρατικής καταστολής, είτε με την

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ-ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ



1η μέρα: Σάββατο

3/12/94 ώρα 6μμ

Αναγκαιότητα και σημασία της συγκρουσιακής -εξεγερτικής Αναρχικής Δράσης.

2η μέρα: Κυριακή

4/12/94 ώρα 6μμ

Τα σχέδια των ελλήνων και ξένων εξουσιαστών για οικονομική εκμετάλλευση και κυριαρχία στα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη. Η ιδιαίτερη σημασία της Θεσσαλονίκης και της Β. Ελλάδας στα σχέδια αυτά.

ΟΣΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ, ΟΙ ΒΙΑΙΟΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Αναρχική Ομάδα ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση (Αναρχική Ομάδα ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ, Αναρχική Ομάδα ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ, Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχική Ομάδα ΑΤΑΞΙΑ, Συσπείρωση Αναρχικών).

εξουσιαστές στην Ευρώπη την ετοιμάζουν κατάλληλα ώστε να αποτελέσει ορμητήριο της οικονομικής εκμετάλλευσης και κυριαρχίας τους, στους μέχρι προ τινος υποταγμένους από τη μαρξιστική δικτατορία λαούς.

Γι' αυτό, ένας τεράστιος έκτασης εκσυγχρονισμός των δομών και μηχανισμών της εξουσίας βρίσκεται σε εξέλιξη σ' αυτήν.

Παράλληλα, μεγάλα κεφάλαια απ' όλο τον κόσμο αλλά και το εσωτερικό συσσωρεύονται ενώ το κράτος προσπαθεί να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις σε τεχνική, υλική και θεωρητική υποδομή που θα τα επιβληθεί να καταφέρουν το σκοπό τους που είναι:

Η αφαίμαξη των λαών των Βαλκανίων και της Ανατολικής Ευρώπης, η άντληση των πλουτοπαραγωγικών πηγών του εδαφικού τους χώρου και η μετάδοση της δυτικής εμπειρίας σε ότι αφορά την εκμετάλλευση, την καταπίεση κι έλεγχο των κοινωνιών στους κατά τόπους εξουσιαστές.

Παράλληλα με την ανάδειξη της σε πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης το 1997, κατασκευάζεται το ιδιαίτερο προφίλ και εικόνα που θα επιβληθεί την επικάλυψη των εγκληματικών αυτών σχεδίων και θα επιφέρει την αναγκαία κοινωνική συναίνεση για τη δυναμικότερη κι αποτελεσματικότερη εφαρμογή τους.

έντεχνη διάθρωση των κοινωνικών αντιστάσεων από την εκσυγχρονιστική για το κράτος και τους μηχανισμούς του φιλολογία διαφόρων αποχρώσεων κρατιστών. Πρώην και νυν αριστεροί, φιλελεύθεροι, νεοφιλελεύθεροι, τεχνοκράτες, επιστήμονες, οικολόγοι και λοιποί συνάδελφοι, σε μια εμφανέστατη σύμπνοια, караδοκούν να συνθλίψουν και να αφομοιώσουν οποιαδήποτε κραυγή αντίστασης, οποιαδήποτε προσπάθεια διατάραξης του απάνθρωπου κοινωνικού ιστού που συνθέτει η επιβολή της κρατικής -καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Καναλιζαρισμένη εκτόνωση στα γήπεδα, ιδιαίτερο καθεστώς στη μισθωτή δουλειά (πρότυπο για ολόκληρη την Ελλάδα, προς όφελος, βέβαια, των αφεντικών), οργάνωση συντηρητικών διαδηλώσεων (από φασιστοειδή υποκείμενα και οικογένειες κρατικών υπαλλήλων) σε κάθε κρούσμα κοινωνικής απειθαρχίας και βίαιη καταστολή όπου διαφαίνεται η δημιουργία καταστάσεων και πόλων ρήξης με το κράτος και τα σχέδιά του.

Αν μέχρι πρό τινος ξάφνιαζε ακόμη κι εμάς τους αναρχικούς η ταχύτητα και η ποιότητα της καταστολής από τους δικτυικούς μηχανισμούς, σήμερα είμαστε σε θέση να διακρίνουμε επακριβώς το σύνολο των κρατικών και καπιταλιστικών επιβουλών και σχεδιασμών που διακυβεύονται, εκεί όπου η κοινωνική αντικρατική -

αντιθεσμική δράση αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι διωκτικοί μηχανισμοί του κράτους θα βρίσκονται συνέχεια μπροστά μας, εφ' όσον αποφασίσουμε να εναγνιωθούμε στα σχέδια της κυριαρχίας. Όμως, το αναμφισβήτητο αυτό γεγονός, δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση πανάκεια για να συνδράμουμε κι εμείς με την αδράνεια και την ηπιότητα μας στο κλίμα τρομοκρατίας που

επιβάλλουν στη Θεσσαλονίκη τα κρατικά φερέφωνα.

Σ' όσους αντιστέκονται, επαφίεται το να δημιουργήσουν τις κατάλληλες καταστάσεις και προϋποθέσεις που θα καταρρίψουν την εικόνα της παντοδυναμίας του κράτους - τρομοκρατία, αποσυμπιέζοντας την ασφαλιστική βαλβίδα της κοινωνικής οργής και δυσaréσκειας.

Καταδεικνύοντας σε κάθε χώρο και χρόνο που η κρατική βία επι-

βάλλεται, ότι η οργάνωση της παρακώλυσης, της αντίστασης και της εξέγερσης, δεν είναι μια φιλολογική φανφάρα ή μια εξωπραγματική ουτοπία, αλλά μια απαραίτητη και ιδιαίτερα ωφέλιμη - ατομικά και κοινωνικά - βίαια εξελισσόμενη πραγματικότητα.

Αναρχική Ομάδα
ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για

την Κοινωνική αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση
(Αναρχική Ομάδα ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ.
Αναρχική Ομάδα

ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ,
Αναρχική Παρέμβαση,
Αναρχική Ομάδα ΑΤΑΞΙΑ,
Συσπείρωση Αναρχικών)

Νοέμβρης- Δεκέμβρης 1994

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ 1991-1995: ΚΑΙ ΑΥΤΗ Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟΔΕΙΧΤΗΚΕ ΠΥΡΙΝΗ...

Το κράτος έχοντας ανέκαθεν ως πρώτιστο στόχο τη διαιώνιση της κυριαρχίας του πάνω στους ανθρώπους, επιχειρεί με κάθε μέσο και τρόπο να καταστείλει και να τρομοκρατήσει τα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια, στη προσπάθειά του να υποτάξει ολόκληρη τη κοινωνία.

Ένα μεγάλο αγκάθι και συνεχές πρόβλημα στα σχέδια του κράτους για καθυπόταξη ολόκληρης της κοινωνίας αποτελούν οι μαθητές.

Οι μαθητές, όντας ένα από τα πιο ζωντανά κομμάτια του κοινωνικού αγώνα, για χρόνια τώρα και ιδιαίτερα από το 1990 μέχρι σήμερα, δεν παύουν να δείχνουν στο κράτος και τα όργανά του το ακατόρθωτο των στόχων τους.

Μην έχοντας, στο μεγαλύτερο μέρος τους, αφομοιωθεί από τις κρατικές λογικές και έχοντας ασίγαστη δίψα για ζωή, ελευθερία, δημιουργία καθώς και τη δύναμη να αγωνιστούν για τη πραγμάτωση των επιθυμιών τους αποτελούν τεράστιο πρόβλημα για το κράτος, το οποίο αποστρέφεται τους ζωντανούς ανθρώπους καθώς γνωρίζει ότι για τη συνέχιση της κυριαρχίας του αυτοί πρέπει οπωσδήποτε να μετατραπούν σε άβουλα και υπάκουα όντα.

Ένα χαρακτηριστικό των τελευταίων μαθητικών καταλήψεων, που αξίζει ιδιαίτερα να αναφερθεί, είναι το ότι οι μαθητές που συμμετείχαν σ' αυτές έμειναν μακριά από παζαρέματα με τη μορφή αιτημάτων, δεν χάθηκαν στους αδιέξοδους δρόμους του "διαλόγου" και των "υποσχέσεων" και δεν διαπραγματεύτηκαν τις επιθυμίες τους με κανένα χειραγωγό τους. Αντίθετα μεταχειρίστηκαν τα σχολεία, ακριβώς σαν αυτό που είναι -φυλακές- και παράλληλα βγήκαν στους δρόμους ενωμένοι με άλλα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας για να εκφράσουν με αποτελεσματικό τρόπο την αγανάκτηση και την οργή τους προς τους εχθρούς της ελευθερίας τους.

Με συνθήματα, όπως "ΜΠΑΤΣΟΙ - ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ - ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ", "ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ", "ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΕΛΙΑ" και επιτιθέμενοι σε οποιονδήποτε κρατικό στόχο έβρισκαν μπροστά τους, έδειξαν για μια ακόμη φορά ότι οι αγώνες τους είναι έκφραση της αποστροφής τους για το σχολείο και συνολικά για το θεσμό της εκπαίδευσης και τη καταπίεση που αυτός ασκεί και όχι αποτέλεσμα κάποιων συγκεκριμένων αιτημάτων.

Το κράτος αντιμετωπίζοντας σοβαρότατο πρόβλημα από την ανεξέλεγκτη συγκρουσιακή δράση των μαθητών και θέλοντας ν' απαλλαγεί απ' αυτό, χρησιμοποίησε ένα σωρό τρόπους τρομοκρατίας και έκφρασης της κτηνωδίας του προκειμένου να κάμψει

τις μαθητικές κινητοποιήσεις. Έτσι εξαπέλυσε τους εισαγγελείς του, έβαλε τους μπάτσους μέσα στα σχολεία, έσυρε μαθητές σε δίκες για καταστροφές στα σχολικά κελιά και παράλληλα προσχεδίασε και προμελέτησε την επίθεση στη μαθητική πορεία στις 11 Γενάρη με στόχο να τρομοκρατήσει και να καταστείλει τους ανεξέλεγκτα αγωνιζόμενους μαθητές.

Επιτέθηκε λοιπόν στη πορεία, τη χτύπησε με μεγάλη αγριότητα, τη διέλυσε, ξυλοκόπησε, συνέλαβε πολλά άτομα, αλλά παρά το καλά εκτελεσμένο σχέδιό του από τους εκπαιδευμένους δολοφόνους του, έμεινε άναυδο μπροστά στην άμεση απάντηση που πήρε. Θέλησε να καταστείλει αλλά δε τα κατάφερε. Βρέθηκε άμεσα αντιμέτωπο με την οργή μαθητών, αναρχικών και άλλων νεολαίων που παρά την απρόκλητη επίθεση που δέχτηκαν, απάντησαν, αρχικά αυθόρμητα με σύγκρουση στους δρόμους όπου δέχτηκαν την επίθεση και κατόπιν αυτοοργανώνοντας γρήγορα τις κινήσεις τους με κατάληψη του κτιρίου της Νομικής, αφήνοντας το κράτος απλό παρατηρητή της αποτυχημένης κατασταλτικής του προσπάθειας και καταδεικνύοντας στην κοινωνία τη λασπολογία και τα ψέματα των ΜΜΕ.

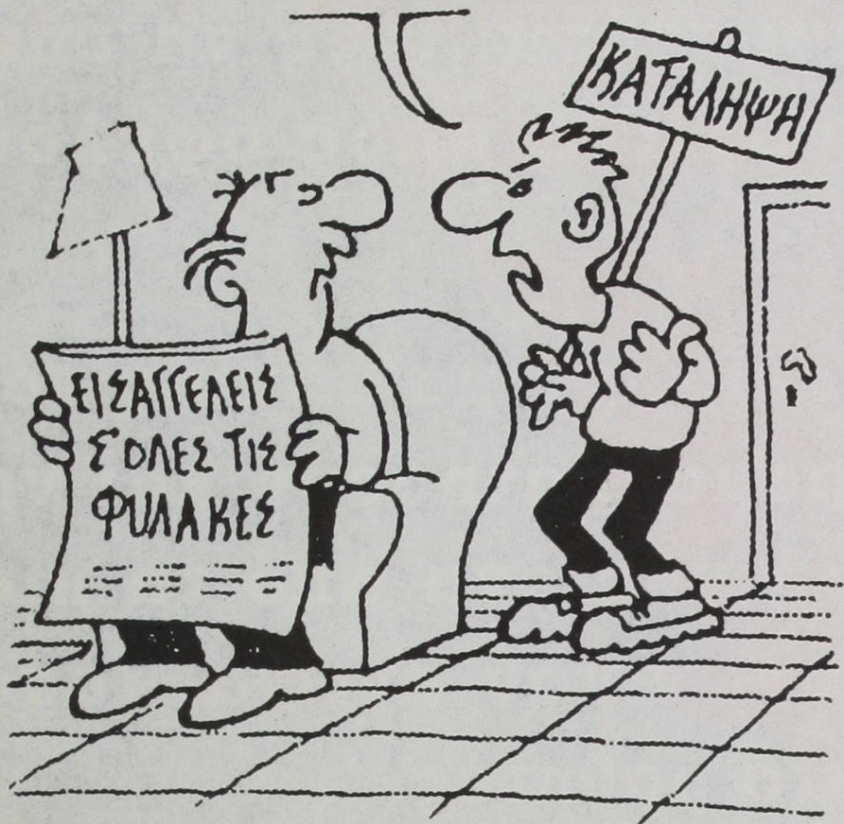
Των ΜΜΕ που δεν παύουν να πιπιλάνε την καραμέλα περί 30 ατόμων, που παρά τη θέληση των μαθητών δημιουργούν επεισόδια, θέλοντας να αποκρύψουν την αλήθεια, που δεν είναι άλλη από το ότι το μεγαλύτερο μέρος των μαθητών επιλέγει τη σύγκρουση και τη βίαιη αντιπαράθεση με τα όργανα του κράτους, είτε για να εκφράσει την οργή του, είτε γιατί γνωρίζει ότι ο μόνος δρόμος για να επιτευχθεί κάποιος στόχος περνάει μέσα από τη σύγκρουση με τις δυνάμεις της τυραννίας, αφού ο "διάλογος", τα παζαρέματα και οι καθώς πρέπει κινητοποιήσεις τους μόνους που βγάζουν κερδισμένους είναι τα αφεντικά.

Παρόλο που το κράτος διάλεξε πολύ προσεκτικά τη στιγμή που θα πραγματοποιήσει την επίθεσή του, που δε θα μπορούσε να είναι άλλη από τη περίοδο που οι καταλήψεις είχαν αρχίσει να φθίνουν, δέχτηκε την απάντηση που έπρεπε. Διάλεξε τη στιγμή που οι μαθητικές κινητοποιήσεις έτειναν προς το τέλος τους για να εκφράσει τη κτηνωδία του, ενισχύοντας έτσι τη πεποίθηση των αγωνιζόμενων ανθρώπων ότι καμιά υποχωρητικότητα δε πρέπει να δείχνουν απέναντι στο κράτος και τα όργανά του.

Απλά εκτιμώντας τις κινήσεις του και τις ιδιαιτερότητες κάθε κινητοποίησης και έχοντας πάντα στο νου το ενδεχόμενο μιας επίθεσης εκ μέρους του για να είναι σε θέση να την αντιμετωπίσουν, πρέπει να προσπαθούν να του καταφέρνουν όσο γίνεται μεγαλύτερα χτυπήματα, έχοντας όσο είναι δυνατό μηδαμινές απώλειες.

Χαρακτηριστικά της κρατικής επίθεσης εναντίον της πορείας των μαθητών ήταν απ' τη μία η προσπάθεια επίδειξης δύναμης εκ μέρους του, που οι αγωνιζόμενοι με την άμεση αντίδρασή τους την μετέτρεψαν σε αποτυχημένη και απ' την άλλη η προσπάθειά του να κάνει συλλήψεις βάση "στοιχείων" για να συνεχίσει το τρο-

ΚΑΙ ΜΗ ΜΟΥ ΞΑΝΑΠΕΙΣ ΟΤΙ ΤΟ
ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΥΛΑΚΗ!
ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΤΗΚΕ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ...



μοκρατικό του σχέδιο με διώξεις, δίκες και φυλακίσεις.

Αυτό βέβαια δε σημαίνει, όπως φάνηκε άλλωστε, ότι το κράτος δεν είναι ικανό χεράκι-χεράκι με τη "δικαιοσύνη" του να σπίνει κατηγορίες και να κατασκευάζει στοιχεία από το τίποτα, προκειμένου να κλείνει στα μπουντρούμια του ανθρώπους που στέκονται ανταγωνιστικά στα σχέδια του καθώς και να τρομοκρατεί ολόκληρη την κοινωνία. Έτσι από τους 26 μαθητές που συνέλαβε, παρέπεμψε τους 8 στον εισαγγελέα και προφυλάκισε τον Νίκο Καρατζά, με στόχο να βάλει όλους τους μαθητές στο ζυγό της υποταγής.

Τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας, άρα και οι μαθητές, θα συνεχίσουν να αντιμετωπίζουν την κτηνωδία του κράτους, όπως άλλωστε καθημερινά την υφίσταται ολόκληρη η κοινωνία. Οι διώξεις όμως εκ μέρους του δεν είναι, ούτε θα αποδειχτούν ποτέ ικανές να αναχαιτίσουν τις κοινωνικές πρακτικές ενάντιά του. Μπορεί το κράτος να έχει σαφώς μεγαλύτερες δυνάμεις και περισσότερα όπλα, αλλά οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι νιώθουν τέτοια οργή και μίσος για τους εχθρούς της ελευθερίας τους και διαθέτουν τόση δύναμη και αποφασιστικότητα να τους πολεμήσουν, που πάντα θα θέτουν ανυπέρβλητα εμπόδια στους κρατικούς σχεδιασμούς.

Αυτοί που μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται, που μας χτυπούν, μας διώκουν, μας δικάζουν και μας φυλακίζουν, αυτοί που μας καταστρέφουν τη ζωή και θέλουν να μας επιβάλλουν ένα άθλιο παρόν και ένα ακόμα πιο μίζερο μέλλον, αυτοί που μας ρουφάνε το αίμα καθημερινά και επιζητούν το θάνατό μας, ονομάζοντάς τον "κοινωνική συναίνεση", όλα αυτά τα κρατικά καθάρματα θα βρίσκονται συνεχώς αντιμέτωπα με τον κοινωνικό αγώνα, τον αγώνα για την πανανθρώπινη ελευθερία μέχρι την τελική εξαφάνισή τους, τη τελική καταστροφή κράτους και εξουσίας.

Ο ΛΥΤΡΩΤΙΚΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΣΑΡΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΜΑΘΗΤΗ ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΤΖΑ

ΚΑΙ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ Η ΨΗΦΟΣ ΗΤΑΝ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΒΕΝΖΙΝΗ ΚΑΙ ΣΤΟΥΠΙ

Τα αφεντικά και οι ξεφτιλισμένες φοιτητικές ηγεσίες μέσα από την οργανωμένη απάτη των τελευταίων φοιτητικών εκλογών, επιχείρησαν για μια ακόμα φορά να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη του κόσμου απέναντι τους και να ποτίσουν με το εξουσιαστικό δηλητήριο όσο το δυνατόν περισσότερους καταπιεσμένους, που όλο και περισσότερο μέρα με τη μέρα τους γυρνάνε τις πλάτες.

Μάταια όμως. Τα εφιαλτικά αποτελέσματα των Ευροεκλογών ξαναπήραν σάρκα και οστά, με τεράστια ποσοστά αποχής κάνοντας και τους πλέον αισιόδοξους κρατιστές να κατανοήσουν, ότι τα τεχνάσματά τους δεν έχουν αξία πλέον και ότι το μέλλον τους κάθε άλλο παρά ευχάριστο διαγράφεται.

Και δεν ήταν μόνο η αποχή. Ομάδες Αναρχικών και άλλων αγωνιζόμενων συγκεντρώθηκαν έξω από το Πολυτεχνείο και απέδειξαν ότι εκτός από την αδιαφορία για τους κρατικούς θεσμούς, υπάρχει και η αυτοοργανωμένη ανεξέλεκτη δράση που όσο και αν προσπαθούν να την καταστείλουν συνεχίζεται, κάνοντας τα θεμέλια της κυριαρχίας να τρίζουν. Οι συγκρούσεις ξεκίνησαν λίγο μετά τις 9:00 όταν άρχισαν να σπίνονται οδοφράγματα στην οδό Στουρνάρα, οπότε και διακόπηκε η κυκλοφορία. Λίγο αργότερα κατέφθασαν διμοιρίες των Μ.Α.Τ. Οι συγκρούσεις διήρκησαν δύο περίπου ώρες και είχαν ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό δύο μπάτσων των ΜΑΤ, ενός ασφαλίτη και δύο χαφιεδοδημοσιογράφων. Καμία σύλληψη δεν έγινε ενώ ο κόσμος αποχώρησε ομαλά και συγκροτημένα από την πύλη της Τροίας λίγο μετά τις 12:00.

Το μήνυμα που και αυτές οι συγκρούσεις άφησαν πίσω τους, ήταν πως η κοινωνική συναίνεση ήταν και θα παραμείνει ένα μακρινό και απραγματοποίητο όραμα και πως οι τελευταίες κατασταλτικές μεθοδεύσεις σε βάρος των Αναρχικών, όχι μόνο δεν τους τρομοκρατούν αλλά ρίχνουν ακόμα περισσότερο λάδι στη φωτιά του κοινωνικού πολέμου.

Ας μην εφησυχάζονται λοιπόν οι τύρρανοι, ταμπουρωμένοι πίσω από νόμους και φυλακές, γιατί τίποτα δεν είναι ικανό να σταματήσει τον αγώνα των Ανθρώπων **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.**

Την ώρα που η εφημερίδα ήταν έτοιμη για τύπωμα, έξω από την κατάληψη της Αλκαμένους και Ταρσού, στις 7 Απριλίου, γνωστός φασίστας - "αγανακτησμένος" πολίτης της περιοχής επιτέθηκε και μαχαίρωσε δύο νεαρούς αναρχικούς, τον Γ. Σταθόπουλο και Σ. Ψαθά. Η κατάσταση του Γ. Σταθόπουλου μέχρι τη στιγμή που τυπωνόταν η εφημερίδα, παρέμενε κρίσιμη.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
για την αλληλογραφία
Τ.Θ. 30557
10033
ΑΘΗΝΑ
Σαριπόλου 11

NEWSPAPER
ANARCHIST INTERVENTION
P.O. BOX 30557
10033 ATHENS, GREECE



Το κράτος και τα καθάρματα της εξουσίας, που έχουν ρημάξει τη ζωή των ανθρώπων για να καλοπερνούν και να χτίζουν τις βίλες τους, τρέμουν την οργή της κοινωνίας.

Η βίαιη επίθεση των εξουσιαστών και των οργάνων τους ενάντια στις κοινωνικές δραστηριοποιήσεις δείχνουν την προσπάθειά τους να επιβάλουν κοινωνική ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ προς όφελός τους.

Οι συλλήψεις, στη διάρκεια της μαθητικής πορείας, έχουν σκοπό να τρομοκρατήσουν και ναβάλουν στο ζυγό της υποταγής ένα από τα πιο ζωντανά κομμάτια του κοινωνικού αγώνα, τους αγωνιζόμενους ανεξέλεγκτα μαθητές.

Να γιγαντωθεί η έμπρακτη κοινωνική αλληλεγγύη και η γενικευμένη αντικρατική συγκρουσιακή δράση.

Η κρατική βία, οι συλλήψεις, η φυλάκιση του ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ και οι προετοιμαζόμενες δίκες θα γίνουν του κράτους καταδίκες.

Βαδίζουμε ανυποχώρητα στο δρόμο της καταστροφής κάθε προσπάθειας για "κοινωνική ομαλότητα" και συμβιβασμό.

Παρόν και μέλλον είναι οι Συγκρούσεις και οι Εξεγέρσεις που έρχονται, για την Πανανθρώπινη Ελευθερία

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση